

“୧୪। ୧୧ ଥାକୁ ମତେ ଯେ ଅପତ୍ତି
 ଉପହାସ କରୁ ଯାଏ, କଲେକୃତ ସାହେବ ସେହି
 ଅପତ୍ତିପତକ ବରଣାପୁ ଉପରେ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଶ୍ନ
 କରନ୍ତା ପୁଣ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ପୁଣ୍ୟ ବରଣା-
 ପ୍ରକାଶର ପଲଲ ବଲଲ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତେ ଏକ
 ସେହି ବସ୍ତୁର ଯଥାର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ କରଣାର୍ଥେ
 ଅଧିକ ମୋର ପ୍ରମାଣର ଅବଗତ ଭାଷା ମଧ୍ୟ
 ଅଧିକାର ଅଜ୍ଞା କରନ୍ତେ । ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ
 ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ଭାଷାର ଶୁଦ୍ଧବର୍ଣ୍ଣର ଦୁସା-
 ଦାୟ ମୋତେ ଲଭ୍ୟ ଶିଖିବୁ ହୁଅଇ, ଅପାତଳ
 ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେକୃତ ସାହେବଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ
 ମୁକ୍ତି । ଯେଉଁ ବର୍ଷର ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହୁଅଇ, ସେହି ବର୍ଷରେ ଶାନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ସେହି
 ବର୍ଷ ଲଭ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବର୍ଷ ଲଭ୍ୟର ଅନେକ
 ବସ୍ତୁ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଭାଷା ଉପ-
 ସ୍ତୁ ମତେ ବିବେଚନାୟ ।

୧୫। ଯେ ପ୍ରାପ୍ତିପତ୍ତିରେ ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହୁଅଇ, ଦେବଳ ଉପହାସକୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ
 ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ଶର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତତ୍ତ୍ୱି ନି କୌଣସି
 ବ୍ୟସ୍ତ କି ଶର୍ତ୍ତହେତୁକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଏହି ଲଭ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି
 ବ୍ୟକ୍ତିକର କି ତାହାଙ୍କ ପରକାରର ବିବା ପରର
 ପରକାର ନିମିତ୍ତ କିବା ଶକ୍ତିକର କି ସ୍ଥାନକର-
 ପର କୌଣସି ଭେଦ କି ସେହି କି ଶାନ୍ତବେଦିକ
 ମୋହପ୍ରାପ୍ତିର ବିଷୟ ବାଦ ଦେବର ଅନୁମତି
 ନାହିଁ ।

ସେହି ମୋହପ୍ରାପ୍ତିର ଦେବଳ ନିମ୍ନଲିଖିତ
 ବସ୍ତୁ ବାଦ ଦେବାଯୋଗ୍ୟ ।

(କ) ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟବସାୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତିହେଲେ ।
 ଯେ ହତାଧର କି ଯନ୍ତ୍ର କି ପ୍ରକାଶ ଦେବଳ
 ସେହି ବୃଦ୍ଧିରେ କି ବ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟବହାର
 ହୁଅଇ ତାହାର ସଂସ୍କାରନିମିତ୍ତ ଗତ ଚଳିବସ୍ତୁର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଧନ ମୋହରେ ଶର୍ତ୍ତ ହେଲା
 ପ୍ରାପ୍ତିର ଭାଷା ବାଦ ଦେବାଯୋଗ୍ୟ ।

ଯେଉଁବର୍ଷର ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ସେହି
 ବର୍ଷରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି କି ବ୍ୟବସାୟର ନିମିତ୍ତ ଯେ
 ସୁହର ଓ ଯନ୍ତ୍ର ଓ ଅଧିଗୁଣ ଓ ଶ୍ଳାବର
 ବ୍ୟବହାର ହୋଇଅଛି ତାହା ଗଣ୍ୟ କିମ୍ବା
 ଗହଣର ବ୍ୟୟ କିମ୍ବା ବଳନର ଗହଣାର ନିମିତ୍ତ
 ଏକ ଏ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବ୍ୟବସାୟ ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁ
 ସୁହର ବ୍ୟବହାର ହୁଅଇ ତାହା ଗହଣନିମିତ୍ତ
 ଯେତେ ଧନ ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ ଗହଣ ବାଦ
 ଦେବାଯୋଗ୍ୟ ଏହିପରିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ ଏହି
 ବୃଦ୍ଧି କି ବ୍ୟବସାୟର ବାର୍ଯ୍ୟ ଉପ ଏହି ସୁହା-

ଦି କୌଣସି ଅଂଶ ଅନ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବ-
 ହାର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହି ବୃଦ୍ଧିର କି
 ବ୍ୟବସାୟର ନିମିତ୍ତ ଯେ ଅଂଶର ବ୍ୟବହାର
 ହୁଅଇ ମୋହପ୍ରାପ୍ତିର ଦେବଳ ସେହି ଅଂଶର
 ଭାଷା ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଯେବେ ବରଣାପ୍ରକାରର ଏହି ସୁହ ସଂସ୍କାର
 କରନ୍ତା ଶର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ ତେବେ ଶାନ୍ତ
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ବରଣ ନିମିତ୍ତରେ ସେହି ଧନ ଶର୍ତ୍ତ ହେଲେ
 କି ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସୁହର ଅଧିକ ଦୁନ
 ଭାଷା ଉପରେ ଗତକର ଧନ ଧନ ଦେବାରେ
 ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ସେହି
 ବର୍ଷରେ ଯେଉଁମାନେ ଦେବଳ ସେହି ବୃଦ୍ଧିରେ
 କି ବ୍ୟବସାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣ କରାଅଛନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ
 ବେତନର ଧନ ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସେହି ବର୍ଷରେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅପିତ
 ପ୍ରକାଶର ଶରତ ହେଲେ ତାହାର ମୁକ୍ତ ବାଦ
 ଦେବାକୁ ହେବ ଯେଉଁ ବର୍ଷର ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହେଲା ସେହି ବର୍ଷରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ
 ବୃଦ୍ଧିରେ କି ବ୍ୟବସାୟରେ ଗତ ହୁଅଇ
 ତେବେ ସେହି ଅଧିଗୁଣ ଲାଭରେ ଏହି ଶର
 ବ୍ୟୟାୟତ୍ତର ଯେ ପାତ୍ରଗଣଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟ
 କରନ୍ତା ସମ୍ପାଦକ ନାହିଁ ଏହି ବର୍ଷରେ ତାହା
 ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେଉଁ ବର୍ଷର ଧନ
 ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବ୍ୟବସାୟ କି ବୃଦ୍ଧିର ନିମିତ୍ତ ଯେ ଶୁଣ ଗହଣ
 ହୋଇଅଛି ତାହାର ସୁଦ ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ
 ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ତାହାର
 ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଗାବନର ଉପରେ ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ
 ମୂଳେ ଧନ ପାଉବାର ନିୟମରେ ଯେ ବିନା
 ବରଣାଏ ଗହଣ୍ୟ ବର୍ଷରେ ଯେତେ ଧନ ବ୍ୟୟ-
 ଗଲା ଏହିପରିକି ଉପରେ ଗତକର ଧନ ଧନ
 ଅଧିକ ସେହି ଧନ ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ

(ଖ) ସୁହା ବ୍ୟୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲେ
 ଶାନ୍ତ କି ସ୍ଥାନାୟତ୍ତ କି ସେହି ଲାଭ ।
 ଏହି ସୁହା କି ନିମିତ୍ତ ଯେ ଭାଷା ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ
 ଏହି ସୁହା ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ ଓ ଗଣିତ
 ଉପରେ ଗଣିତା ନିମିତ୍ତ କିମ୍ବାର ଯେ ଧନ
 ବ୍ୟୟ ଯାଏ ତାହା ।

ଯେବେ ବରଣାପ୍ରକାରର ଏହି ଧନ ମରଣ-
 ନର ଶର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ, ତେବେ ଯେଉଁ-
 ବର୍ଷର ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେହି ବର୍ଷର ମରଣ-
 ନର ଧନ ଲାଭିଲେ କି ନ ଲାଭିଲେ ମଧ୍ୟ

ଏହି ଧନର ଦୁନ ଭାଷା ଉପରେ ଗତକର
 ବରଣା ବାଦ ଦେବାଯୋଗ୍ୟ ।

(ଗ) ଭୂମିର ଉପୁତ ଅଧିକ ଲଭ୍ୟ
 ହେଲେ ।

ଯେ ବର୍ଷର ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ସେହି
 ବର୍ଷ ନିମିତ୍ତ ଭୂମିର ଯେତେ ଧନ ଗାଞ୍ଜିଣା କି
 ମାଲଗୁଣ୍ୟ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ ତାହା ।

ଯେଉଁ ବର୍ଷର ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ,
 ସେହି ବର୍ଷ ଭୂମିର ବୃଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେ ଧନ
 ତାହା ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଭୂମିର
 ସ୍ୱାଧିକାରୀ ନିମିତ୍ତ ଯାହା ଶର୍ତ୍ତ ହେଲା ତାହା
 ନୁହେଁ ।

ଭୂମିର ସ୍ୱାଧିକାରୀ ନିମିତ୍ତ ଯେତେ ଧନ
 ଶର୍ତ୍ତ ହୁଏ ତାହାର ସୁଦ ବାଦ ଦେବାଯୋଗ୍ୟ ।

(ଘ) ଭୂମି କି ସୁହାବଦ୍ଧ ଯେ ଲଭ୍ୟ
 ହେଲା ।

ଗାଞ୍ଜିଣା ଅଧ୍ୟାୟ କରଣାର୍ଥେ ମୋହ ଗାଞ୍ଜିଣା
 ଉପରେ ଗତକର ଧନ ଧନ ଅଧିକ ଯେତେ
 ଧନ ଶର୍ତ୍ତ ହୁଅଇ ତାହା । ଭୂମିସୁଧାକାରୀମାନଙ୍କ
 ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାମ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣକାରୀମାନଙ୍କ
 ବେତନ ପ୍ରଭୃତି ଅଧ୍ୟାୟ ଶର୍ତ୍ତ ଏହି ଧନ ମଧ୍ୟରେ
 ଧନ ଧନ ।

ଦେବଳ ଉପହାସକୁ ଯେ ବାର୍ଯ୍ୟର ସୁଦ ଦେବାକୁ
 ତାହା ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସ୍ୱାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଯେବେକି ଉପହାସକୁ ଧନ
 ଅଧିକରେ ଜନିତାରୁ ଅଧିକ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତା
 ସେହି ଉପାୟ ଧନ ତାହାକୁ ପରକାରୀ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ଏତେ ବାହୁଲ୍ୟ ବ୍ୟୟ ପୁଣ୍ୟ ଅଧିକ
 ନିୟମର ଉପାୟ ବୁଝା ଯାଉ କି । ଭୂମି-
 ଦାରର ସମ୍ପଦ ଜମା ଓ ମଲକାନା ବିଷୟ
 ଅପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ଏହିପରିକି ନିୟମ ପୁଣ୍ୟ
 ଗୋଷ୍ଠିଏ ହାବୁହାର ବାଦ ହିର କର ଦେଇ
 ହୁଲେ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବର୍ତ୍ତମାନର
 ନିୟମକୁ ଯଦ୍ୟଦି କି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟୟ ହେବାର
 ସମ୍ଭାବନା ବନ୍ତୁ ଏତେ ପ୍ରକାର ସୁହା ବୁଝା-
 ଯିବା ସହଜ ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ ନୁହଇ । ଅଧିକ ଏହି-
 ଦାୟ ଅନେକକି ହୁଏରେ ଅଧିକ ସମତା
 ଲାଭ ।

ସାଧାରଣ ସ୍ୱାଧିକାରୀ ।
 ଏହିପରିକି ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଲେ ଯେ ଧନ-
 ଦେବର ଅଧିକ ଧନର ଭ୍ରାତା କି ଭାଷାକର
 ଗଣ୍ୟର ପରକାର ଏହିପରିକି ବର୍ଣ୍ଣକାରୀ ମାନଙ୍କ

୧୮୯୯ ଅବଧିରେ ଶାମଦେବରେ ଏହା-
 କର କର ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏକାକୀରେ ଏହା-
 କର ନୟନ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅମେରୁକାରେ ଏହାକର
 ପ୍ରତିପାଳନା ହୋଇଅଛି । ଇଂରାଜରାଜାରେ
 ଏହାକର ଏକପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟିକ ଜିନିଷ ଅଛି ।
 ଯୋଡ଼ିବ ରାଜାଙ୍କ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ଦବାହ ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ନ ଅଧିକାରୀ ଏ ସମ୍ପାଦ
 ତରୁଅଛନ୍ତି । ଏକକଣ୍ଠର ରାଜା ପୁତ୍ର ଓ ତନୁ-
 ଗୋଟି ବନ୍ଦ୍ୟା ଅଛି ଏକକଣ୍ଠର ରାଜା ପୁତ୍ର
 ପୁତ୍ରଙ୍କର ମରାତରେ ଏକ ରାଜା ସଂଗୃହୀତ
 ହୁଅଇ, ଏବଂ ମନର ରାଜା ଓ ପୁରାଣିକ ଅବସ୍ଥା
 ମଧ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ଉତ୍କଳକୁ
 ସହ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମା-
 ମାନେ ସଂଯୁକ୍ତ ମାଂସପତ୍ରକୁ ଚୋରକର
 ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ପୁତ୍ରଙ୍କ କରବାର ସମ୍ପର୍କ ଦେଖାଅଛନ୍ତି
 ଅନେକ ଲୋକ ଏ ଦୃଶ୍ୟରେ ବସଦାମଜା
 କରୁଅଛନ୍ତି ଅଥଚ ଦେହ ବୋଲନ୍ତି ପରଦାର
 ମାନକ ଉଚ୍ଚା ନାହିଁ ସେହିଦେଇ ଏକପ୍ରକାରରେ
 ବାରିଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କରାଶନ ଅନୁମାନ ବରନ୍ତି
 ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ପୁତ୍ର ଏକ ସମୟରେ ହେବ ।
 ଅନେମାନେ ସନ୍ତୋଷସମ୍ବଳ ପ୍ରକାମ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଏଥର କଲକତା ମେଡ଼ିକେଲ କଲେଜର ଶେଷ
 ସଂସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲେ
 ଉତ୍କଳରେ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇଅଛି ।
 ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ କୁଟୁ-
 ଯ୍ୟଜ୍ଞ ଲାଭ କରୁଅଛନ୍ତି । ମେଡ଼ିକେଲ କଲେ-
 ଜର ପଢ଼ାବା ସେପରି ପୁତ୍ର, ତହିଁରେ ତାଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଦେବା କୌରବର
 ଦୃଶ୍ୟ ସଦେହ ନାହିଁ ।

କୃତଜ୍ଞତା କେତେକାଳଯାଏବ ବୋଲନ୍ତି
 ଯେ ପୁଅବର ଭୈରବ (TUTORIAL))
 ପୁତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତହେବାରେ ଅନୁଗତ ୧୯ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ
 ରାଜାଙ୍କୁ ଏବଂ ଦେହସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁଅବର
 ଏହିପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାପନପାଇଁ ଏକପ୍ରକାର
 ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ପୁଅବର
 ଯେଉଁ ଶକ୍ତ ଏକସମୟରେ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟାନ, ଦେହ
 ରାଜ ଅଛି ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଶାନ୍ତପ୍ରଥାନ ହୋଇ-
 ଶାରେ । ଫଳତଃ କେତେକାଳଯାଏବ ମଧ୍ୟ
 ଅନୁମାନ ବରନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍କଳରେ ସେପ୍ରକାର
 ସଂକ୍ରମଣ ହୁଅଇ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବଡ଼ ଅଥବା
 ବାରହକାର ବର୍ଷରେ ପୁଅବର ଉତ୍କ ଏବଂ
 ଦକ୍ଷିଣ ମେଲକରେ ଗୀତ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଲୋକ ହୋଇଥାଏ । ଏକାକୀ ଉତ୍କଳମୋକ୍ଷ-

ରେ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ଅଧିକ, ଯେ ଏଠାରେ ଗୀତର
 ଅଧିକ ହୋଇ ଦକ୍ଷିଣ ମୋକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀମୁଖ୍ୟ-
 ଶୟ ହେବ ।

ପୁତ୍ର ବାଲୁକା ଏବଂ ସଫେଦା ସମାନକ୍ରମରେ
 ମିଶ୍ରିତକର ଉତ୍କଳର ସମସ୍ତମାନ ଗୁଣସମ୍ବଳ
 ଉପର ଭୈଳ ମିଶ୍ରିତକରେ ଏକପ୍ରକାର କଠିନ
 ଅଠା କନ୍ଦୁ ଏହା ସଥର ଯୋଡ଼ିବାର ଉତ୍କଳ
 ମସଲ ହୁଅଇ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧାନ୍ତ୍ୟାନ୍ତରୀକ ଜାନାନର ନବାସୀ
 ତାଙ୍କୁ ହାଲରାସାହେବ ବୋଲନ୍ତି, ସେ, ଶ୍ରୀ-
 ଲରେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍କଳକୁ କନ୍ଦୁ ଲାହାର
 ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଉତ୍କଳ ଏହି ଉତ୍କଳକୁ
 ଯେଉଁ ଗୁଣରେ କନ୍ଦୁ ତାହା ଗୀତମାନେ
 ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍କଳ ଶେଷ ହୁଅଇ ।

ଲେମସ୍ତାର ନାମକ ଏକକଣ୍ଠ ଫରା ପଣ୍ଡିତ
 ବୋଲନ୍ତି ଯେ କୁଟୁ ବକାର ଶେଷର ନବାଦ
 ଏକପ୍ରକାର କୁଟୁ ଯେଉଁ ବାସୁ ଅଥବା
 ଜଳରେ ଏହି କୁଟୁ ଥାଏ ସେହି ବାସୁ ବର୍ଣ୍ଣା
 ଜଳ ମନୁଷ୍ୟର ମଞ୍ଜର ହୋଇ ଉତ୍କଳ
 ମାଗୁକ ବ୍ୟାଧି କରାଏ ।

କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଥମ ନାବଦେଶର ବୁଝାଣର
 ଜାହାଜ ଅଗ୍ରମାନ୍ତରମାସ ଉତ୍କଳକୁ ତାରଣ-
 କରେ ବଳକତାକୁ ବ୍ୟବସାୟ ଆସିବ ଏବଂ
 ଉତ୍କଳ କଲକତା ସିବ ।

କଲକତା ଉତ୍କଳର	ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତିବାର
ଭାରତୀ	ଭାରତୀ
ତା ୧୮ ମଇ	ତା ୧୯ ମଇ
ତା ୧୯ ଜୁନ	ତା ୨୦ ଜୁନ
ତା ୧୯ ଜୁଲାଇ	ତା ୧୯ ଅଗଷ୍ଟ
ତା ୧୯ ଅଗଷ୍ଟ	ତା ୧୯ ଅଗଷ୍ଟ
ବ୍ୟବସାୟର ବଳକତା ସିବ, ଭାରତୀ	
ତା ୨୯ ରିମ ମଇ	
ତା ୨୭ ରିମ ଜୁନ	
ତା ୨୮ ରିମ ଜୁଲାଇ	
ତା ୨୯ ରିମ ଅଗଷ୍ଟ	

ଫ୍ରେଜିଲିପୁସ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମଫସଲ ଶ୍ରୀମ-
 ମାନକରେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଉତ୍କଳକୁ ମାନକ ସଂଖ୍ୟା
 ବର୍ଷକରି ଉତ୍କଳକୁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାର ବ୍ୟ-
 ଭବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଉତ୍କଳର ମକର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ
 ସମ୍ପଦକୁ ଉତ୍କଳକୁ ଏକ ତାଲିକା ତର୍କ
 କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାକୁ ନିକଟବୋଧାତମସ୍ଥିତି ବାଲେଶ୍ଵରର
 ମୁନୁଷ୍ୟ ବର୍ଷରେ ଏକାକୀ ଉତ୍କଳ

ଅଛନ୍ତି ବାକୁ ଉତ୍କଳକୁ ବିଂସ ଯେ ସେକର୍ମରେ
 ଉତ୍କଳ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଉତ୍କଳ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳକୁ ଆସିବିଏବନ୍ତ ସକଳୁ ହଲକାର
 ମହାକ୍ତ ଏକସମୟରେ ତାନ କରି-
 ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶକାର
 ମନ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣସହ ପାଗୋରୁ ମୁହିଁ
 ତୋତେ । ଶବ ତୋର ସେହି ସରକର
 ମୋର ଚିତ୍ତେ । ସଦ ।

ତୋର ସଙ୍ଗ ପୁଣ୍ୟବାର ।
 ସେ କି ଅଟେ ତୁଳନାର ।
 ତାହା ପୁଣି ପାଇବାର ।
 ଉଚ୍ଚା ହେଲା ସେ ଭରତେ । ୧ ।
 ଶତ ଶତ ତୋତେ ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ନ ଅଛିଲି ମୋ ମୁକତି ।
 ଅବା ନ ହେଲୁ ତୋ ବନ ।
 ପାଇବା ଅପାରେ ତୋତେ । ୨ ।
 ମନାସିଲ ସେବେ ଯେତେ ।
 ଗୁହାରି ଦେ ନ ପୁଣ୍ୟେ ।
 ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶ ଶବ ଦେତେ ।
 ଗଢ଼ିବି ତୋ ବ୍ୟ ହସ୍ତେ । ୩ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଅକ୍ଷୟ ପୁଣି ।
 ତୋର ପ୍ରଜାପୁ ମଣି ।
 ଲଭିଲି ମୁଁ ଏ ରମଣୀ ।
 କ୍ଷମାକର ଦୋଷ ଯେତେ । ୪ ।

ଉତ୍କଳ
PUBLIC ENGAGEMENT.
 The Cuttack Debating club.
 Lecture on "The administra-
 tion of the Marquis of Hastings
 and progress in India since its
 close" by the Rev. J. Buckley
 on Wednesday the 28th Inst.
 at 7 P. M.
 Cuttack, } O. C. Chatterjee.
 The 24th } Hony. Sec. C. D.
 April 18 } Club.

ଏହି ଉତ୍କଳକୁ ସହର ବ୍ୟବ
 ବାଦକାର ନ ବଢ଼ିବି କୁଞ୍ଜାଳଙ୍କ ଉତ୍କଳକୁ
 ମୁକ୍ତି ଓ ପ୍ର-ର ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶ୍ରୀ ଗ ସଂପାଦ୍ୟ	}	ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁଦ୍ରିତା ଓ ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କର	}	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୪୫
				ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଗୋଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
				ମଫତଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗଣ	୪୩

ରାଜ୍ୟ ପରିଚାଳନା ଅଭିନୀତ ।

ଯେଉଁମାନେ ଚଳୁଥିବା ସାଧୁ ଓ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ନ୍ୟବହାର ଅନୁସାରେ ଚଳୁଥିବା ଚିନ୍ତା ଅତି ଅନୁକୂଳ କରାଯାଏ । ଉଚ୍ଚତମେଶ କାମୁକରେ ଦଳଦଳେ ଅଟଇ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ-ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ କଳକ୍ରମ ଦେଇ ଧକା ଉଥାଇ ନେବା ଦରପ୍ରକାର ପ୍ରକଳ ଦାମଣ ଅଟଇ । ଯେ ଦେଶରେ ଧନ ଅଧିକ ସେଠାରେ କଳକ୍ରମର ପରିମାଣ ଉଚ୍ଚ ହୁଅଇ ଅଧିକତ୍ର ଏଠା-ମହାଜନମାନେ ଦେଖାଯାଏ । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଯେ ଉଦ୍ଧୃତରେ ଅଳ୍ପ ପୁଅରେ ଉପକାର କରନ୍ତେ ବସ୍ତ୍ରକାରେ ବସ୍ତ୍ର ଲାଭ ହେବ ଏହି ଏକାକୀର ଚେଷ୍ଟା । ପୂର୍ବରୁ ଅଧିକ ପୁଅ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ କିଛି ମିଶ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ହୁଅନ୍ତି । ମହାଜନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି, ଯେଉଁଠି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଧନ ଅଧିକର ବିଶେଷ ଉପାୟ ଜାଣଇ ନାହିଁ । ପୁଣି ପର ଜାହାର ବନରେ ଯେ କିମ୍ପାମୟୀ ସଂସାରଯାତ୍ରା ହୋଇ ଅନୁପ୍ରାଣି ଡାହାକୁ ସେଥିର ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ନା ନା ବୁଝାକଳାପ ଯେଉଁଠି ପୁଣି ଉଚ୍ଚା ହୋଇ ଅଧିକତ୍ର ଦେଶର ଉଚ୍ଚା କରବାକୁ ହେବ ଏଥୁ କଳ ଦନକୁଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ୪୯୦୦୦ରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ ସେଠାରେ ଏବର୍ଷ ଡାହା ୪୯୫୦୦ ଲାରେ ହେବାର କଠିନ ହେବ ବ୍ୟବସାୟମଧ୍ୟରେ କଠିନତା ହୁଏ ଅଧିକ ଓ ଏଥିର ଅଧିକ

ଦେଶର ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହେଉ ନାହିଁ ଅଧିକତ୍ର ଦେଶର ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ କରବାର ଅବସ୍ୟତା ହୁଅଇ । ଉଚ୍ଚତମେଶ ଅପରାଧ ଅପରା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ ସକଳେ ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି ହେବୁ ପଶୁକୁ ହେଉଥିବା ଡାହା ପରିଚାଳନା ହେବ ସେଥିର ଚିନ୍ତା ଅଳ୍ପ-ଲୋକକୁ କରବାରେ ଦେଖାଯାଏ । ମହାଜନ ଓ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଯେ ଏହି ଦେଶର ଅଧିକ ଯେ ଅନୁକରଣୀୟ ଅନେକ ସମ୍ପର୍କିତ-ଲୋକ ମହାଜନ ହେବେ ସେମାନେ ଦେଇ ଲେଖ ପାରିଅଛନ୍ତି ।

ସଂସାରଯାତ୍ରା କରବାରେ ଯେ ଅନେକ ଲୋକକୁ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ କରବାକୁ ପଡ଼ଇ ଏହା ଅବସ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଫଳତଃ ରାଜ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ଯେବେ ଲୋକର ଉପକାର ନ ହୁଅନ୍ତା ଡାହା ଦେଲେ ରାଜ୍ୟଦେବା ଦେ ଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ନ ହୁଅନ୍ତା ହେବୁ ଯେଲୋକ ଅପରା ଅଧିକ ବିକଳତାରେ ରାଜ୍ୟ କରଇ ଏକା ହେଉଲୋକର ଉପକାର ଅଛି । ରାଜ୍ୟସାଧ ଉଚ୍ଚା ଯେଉଁ ୪୫୩ ମିଲିଟ ଅଧିକ ଡାହା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ନାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲା ଏ ଅବସ୍ଥାରେ କଳ-କ୍ରମରୁପେ କିଛି ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ମୁକାର କରି ରାଜ୍ୟକୁ ୪୫୩ ହସ୍ତଗତ କରିବ ରେ କିଛି ଯୋଗ ନ ହୋଇ ବ୍ୟବସାୟ ଉପକାର ହେଲା ଓ ରାଜ୍ୟସାଧ ଉଚ୍ଚା ୪୫୩ ମିଲିଟର ଉଚ୍ଚ ପରି-ଚାଳନା କରି ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ଅବଲୋକ ଅଧିକାକୁ ନ ପଡ଼ଇ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଅନୁମାନକର କିଛି ବକ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ।

ହେବୁ ଯେଉଁମାନେ ଅପରା ଅବସ୍ଥାର ଅତି-ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି ହେବୁ ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପ ହୋଇ ହିମଗଃ ରାଜ୍ୟ ବୁଝି କରନ୍ତି ଅଧିକା ଅଳ୍ପକରଣକୁ ବସ୍ତ୍ରକାଳ ପକାଇ ରଖି କଳକ୍ରମ ଓ ମହାଜନା ଶାନ୍ତିରେ ପରି ରୁଚିଗୁଣ ବୁଝି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅତି କମ୍ପର ଓ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାଜନ ଓ ଅଧିକର ବିରୁଦ୍ଧ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ୍ୟ ଅଟଇ ।

ପ୍ରଥମେ ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରଣର ଅବଲୋକରେ ନାଲିନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସେତେ ଗର୍ଭାନ୍ତ ହୁଅଇ ଡାହା ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରୟୋଜନ ନ ରଖେ । ମିଠାଇଖିୟା ଓ ଜମମୁଦ୍ଧ ବଦଳି ସମସ୍ତେ ଅପର ଓ ପୁଅ ପୁଅ ମଣି ଅପର ହେବୁ ଅନେକ ସଂପର୍କ ହେଲା ଉଚ୍ଚାକୁ ମହାଜନା ଅଧିକର ଅପର ଓ ସେଠାରେ ଯଥା କିମ୍ପା ଉଚ୍ଚା ହେଲା ଉଚ୍ଚାକର ଉଚ୍ଚାକର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ । ଏହି ସମସ୍ତେ ମହାଜନଙ୍କ ଲାଭ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ପୂର୍ବତା ବୁଝି ହୁଏ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଯେବେ ଯେ ସମ୍ପର୍କ ହେଲା ଲୋକେ ଡାହାର କଥା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟେ ଓ ସେଠାରେ ମହାଜନ କିଛି ପ୍ରକାର ହେବୁ ଯେବେ ଡାହାର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ତେବେ ମହାଜନ ଏମନ୍ତ କୌଣ-ଲରେ ଉଚ୍ଚାକାର ତଳ ଏ ଯେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଦେ-ନାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ପରିଚାଳନା ନ ହୁଏ ଅଧିକ ଧର ଉଚ୍ଚାକାର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଗତି ମିଠାଇ-ଖିୟା ହସ୍ତଗତ କରି ବସ୍ତ୍ରକାଳ ମହାଜନ ଅପର ମୁଦେଇ ସମ୍ପର୍କ ହେଲାରେ ହାତକର

ଅଧିକାର ନାହିଁ ମୁକ୍ତ୍ୟୁକ୍ତ ସେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଦୂର୍ଦ୍ଦିଶା
 ତାହା ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ମହଲତ ସରକାରୀ ମଧୁର
 ବସନ୍ତ । ଏଥିରେ ମହାଜନ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ
 ହରବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇ ଚାହାଁ ଦେଇଥିବା
 ଧର୍ମର ଚୁର ଚୁରମୁଖ ଉଠାଇ ନେଇ ଉତ୍ତର
 ଯେତେବେଳେ ଦେଖଇ ସେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ
 ଦେଇ ତେଲବେଳେ ଜମିଦାର ଲାଭରେ ଅଣି
 ବାହାଣ ସମାଜୀୟ ଦରରେ ବାଣୀ କରୁଛନ୍ତି
 ହୁଏ ଲାଭକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଶୁଣି ଦରନ୍ତି । ଅତଏବ
 ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ମହଲତ ଦେବତୃଣ ଗଣ-
 ତକୁ ଦେବଳ ବଞ୍ଚିବା କରି ମହାଜନ ଅପଣା
 ଅଭିପ୍ରାୟ ସିଦ୍ଧ କରଇ ।

ମହଲତ ଦେବା ପ୍ରଥା ବ୍ୟବସାୟରେ ମନ ଏତଦ୍
 କରୁନା ଅନୁମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହଇ ।
 ପୁଣ୍ୟପର ଅପଣା ଅନ୍ଧା ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜି
 ଯେ ବାଣୀ ବ୍ୟବାର ନିଜ ହ କରବାକୁ ଯତ୍ନବାନ
 ଶାନ୍ତା ପକ୍ଷରେ ମହଲତ ଉପକାରୀ ହୁଅଇ ସତ୍ୟ
 କ୍ଷେତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଥରକୁ ପୁରୁଷ ଲେଖକ
 ମହଲତ ନେଇ କୌଣସି ଉପାୟ କରି ନାହିଁ
 ସେଠାରେ ଯେତେ ଅଧିକ ମହଲତ ବ୍ୟୟ ଯାଏ
 ସେଠାରେ ତେତେ ଅଧିକ ଲାଭର ଲୋଭକୁ
 ନିକ୍ଷେପ କରୁଛନ୍ତି ହୁଅଇ ମହାଜନ ଯେବେ
 କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତା ଓ ମହଲତ ନ ଦେ-
 ଈଁ କୌଣସି ଉପାୟ ଧର୍ମ ଅଧିକ କରିବାକୁ
 ଦୃଷ୍ଟିକର ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଲାଭ
 ବଜ୍ରା ନାହିଁ ଓ ହୁଏତ ଶାନ୍ତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ଚାହାଁ ଯେଥ ଭର ଅପରାଧ
 ଶିକ୍ଷାରେ ଲୋକ କରନ୍ତା ଓ ପୁଣ୍ୟ ମହଲତ
 ଯାଇ ଚାଲନ୍ତା । ଅନୁଦେଶୀୟ ବ୍ୟାଧି ଶୁଦ୍ଧ୍ୟ ନା
 ଓ ଜମିଦାର ମନ କେବଳ ମହଲତର ପ୍ରଦାନର
 ପରାଧ ହୋଇଅଛି । ମହାଜନ ଯେ
 ବ୍ୟୟ ଦେଇ ଯେ ବଢ଼ଇ ନିକେଇ ସେ
 ଯେବେ ଦେବ ମହଲତ ନ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଧର୍ମା କଲେ କରବାକୁ ମନସ୍ତ କରନ୍ତୁ
 କେବେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଯତ୍ନକୁ ଧି ଉପକାର
 ଦେନ୍ତା ।

ଅନୁମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ୱାଭାବିକତା
 ମହଲତ ଦେବାକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୋଲି କେତେ
 ଲୋକ ଉପକାର ନିଜା କରନ୍ତି ହୁଏ ଯଥାର୍ଥ
 ବାଣୀ କେତେ ମହଲତ ନ ଦେବା ମହାଜନର
 ମିତାଭିପ୍ରାୟ ଓ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଲାଭକୁ ଦୈନିକତା
 ବଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଉପାୟ ଅଧିକ ।
 ଅତଏବ ଅନୁମାନଙ୍କର ମତ ଏହୁ ଯେ ଉତ୍କଳ

ମହଲତକାରୀ ଓ ଉତ୍କଳ ମହାଜନ ମହଲତ
 ଦେବାର ପ୍ରଥାକୁ ଉଠାଇ ଦେବାର ଲୋଭ
 କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ସର୍ବଦାୟାରଣର ଅନେକ
 ମହଲତ ଦେବାର ସମ୍ଭବନା ଅଛି ।

ପୁଲସର ଚରଣ

ପୁଲସର କେତେ କର୍ମାଣ୍ଡ ଫଳ ପାଦେବକ
 କଲିକତା ଦେଶପିତା କେଳେ ତାହାଠାର
 ବ୍ୟବସାୟ ଧର୍ମ ଲା ନେଇଥିବା ବ୍ୟବସାୟ
 ଅନୁମାନେ ଏଥି ପୁଣ୍ୟ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରି-
 ଥିଲେ ତାହା ସମ୍ପ୍ରଦାନ ମଧ୍ୟେଷ୍ଟ ବାହେବକ
 ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ସର୍ବଜନସ୍ୱେଚ୍ଛାକୁ
 ଏକମ ସ ବସୁର ଓ ଜନସ୍ୱେଚ୍ଛା ଓ ବେଜନ-
 ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୁ ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ଦେବାର ଅକ୍ଷି ହୋଇଅଛି
 ମାତ୍ରେଷ୍ଟ ଶ୍ରୀମତୀ ଅର୍ଥସ୍ତୁ ବାହେବ ଏମାନଙ୍କ
 ପତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ଯେ ଧର୍ମ ଅନୁମାନ ଯେ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବାର ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ କଲେ
 ତାକୁ ଅପରାଧମାନେ ଅପଣା ଦୋଷ ଲାଭର
 ବାକୁ ଦେଖା ନ କର ସତ୍ୟ ବୁଝି ନି ଗବ ବ
 କରବାଣ ସାମାନ୍ୟ ପତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ କରିଅଛନ୍ତି
 ଫଳ ପାଦେବ ଉତ୍କଳ ଦେଇଥିବା ଦେବେ
 ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଯୋଗ ଅନୁମାନେ
 ଅପଣା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ଦେଇ ତାହା
 ଦୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଲେଖିବ ପ୍ରଥମ ଦଥା
 ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ତତ୍ତ୍ୱସ୍ୱରୂପେ କିଛି ନ ହୁଏ
 କିନ୍ତୁ ଚର ନ ପାରି ପୁଲସ କର୍ମାଣ୍ଡମାନେ
 ଅପଣା ନିରାପରାଧତା ସାଧ୍ୟତା କରବାକୁ ଲୋଭ-
 କର ବାଣୀ କଲେ ଯେ ଦେଖା ନେ ଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା କର ନାହିଁ ସାହେବକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 କରବାଣ ସେ ଅନୁମାନ ହୋଇ ପୁଲସର
 ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିର ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ
 ପୁଲସକର୍ମାଣ୍ଡମାନେ ଅଧିକ ମନ ଯୋଗାଇ
 ମଧ୍ୟ ଉପକାର କରବାକୁ ଲାଭ କର ଶ୍ରୀମ ନ
 କରନ୍ତୁ ନାସ୍ତବରେ ଏମାନେ କ୍ଷମତାପତ୍ର ବାଣୀ
 ଠାରୁ ଉପା ଓ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟଠାରୁ ଅଧ୍ୟା-
 ନ୍ୟ କରି ଧର୍ମା କରବାଣ ଯେଉଁ ଜନରକ
 ଅଛି ଏ ମୋକଦ୍ଦମା ସେଥିର ଏକ ଉପାଦେଶ
 ଅଛି । ଯେ ଯହା ଦେବ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଧର୍ମକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପଣା ଅଧିକାରପ୍ର
 ଲୋକ ଅଧିକା ଅଧ୍ୟ ଲୋକଠାରୁ କିଛି ନାହିଁ

ନେବା ଯେ ଅପରାଧ ଅଧିକ ଏକଥା ପୁଲସର
 ମେସ୍ କର୍ମାଣ୍ଡକୁ ଉତ୍କଳସ୍ୱେଚ୍ଛାକୁ ଦେବାର
 ଉଚିତ ଓ ଉଚିତ ବାଳକୁ ସେମାନେ ସାଧ୍ୟ-
 ହ ହେବେ ଓ ଯେମାନେ ଉପରେ ପତ୍ର ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ପତ୍ର ପାଇଲେ ଦେଖ ନ ଦେବ ।

କୌଣସି ସାଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର ଅପିକା

ଗଜମାତ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଶ୍ରୀମତୀ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସ ବେବ କଟକ କବ୍ୟମାତ୍ରେଷ୍ଟ ସପର କର
 ଶ୍ରଦ୍ଧା କଲେ ଏବଂ ଦେବଦାନେ ଗୁ ଫଳ-
 ଦ ଶ୍ରୀମତୀକୁ ମର କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି ହେବା ପ୍ରଦେ
 ଏହାଙ୍କର ମାତ୍ରେଷ୍ଟ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଲେ
 ସମୟରେ ଦେବି ଅଧିକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକ-
 ପତ୍ର ଲାଭ ଯେତେ ବାଣୀ ଲୋକମାନେ ଶ୍ରଦ୍ଧା
 ଦେଇଥିଲେ ସେଥିର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥିବ ଯେ ଏକି
 ଅଧିକି ଚୁଆଣିକାର ନାହିଁ । ଦେବନ
 ଦେହସମସ୍ତ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜି କର୍ମାଣ୍ଡର
 ଦେହସମସ୍ତ ଧର୍ମରେ ନିରାପରାଧତାରେ ବାଣୀ-
 ଲାଭକ କରାଯିବେ । ମହଲତର କେତେ
 ନ ଦେବୁ ବେଶିବ ପୁଣ୍ୟ ଦଥା ପୁଣି ଅନୁ-
 ମାନେ ଅଧିକ ବ୍ୟବ ଦେଲେ । କୌଣସି
 ଧର୍ମର ଅଧିକରେ ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ଦେବାର ବ୍ୟାଧି
 ଅଛି ଏହା ଅଧିକା କୌଣସି ଲୋକ ଜାଣଇ
 ନାହିଁ । ଅତୀତ ପ୍ରାୟ ପରବର୍ଷ ଦେବ ଏ
 ଅଧିକ ଜାଣ ଦେଲ ଏଥିରେ କେତେ ବାଣୀ
 ଧର୍ମର ଲାଭକଲେ କେତେ ଅଧିକ ଅଧି-
 କ କଲୁ କରାଯାଏ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ପ୍ରତି
 କବ୍ୟମାତ୍ରେଷ୍ଟ ହସ୍ତରେ ଏ ଅଧିକ ଧର୍ମ
 ଅଧିକ ପତ୍ର ତାହାର ବ୍ୟବସାୟ
 ହୋଇ ଏକକ୍ରମ ଠାରୁ ଧର୍ମ ଲା ଅର୍ଥବସ୍ତୁ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବ । ଅନୁମାନେ ଅନୁମାନ ଦେଲେ
 ଯେ ଅର୍ଥବସ୍ତୁ କର ବାଣୀ ଏ ଦଥା ମୁକ୍ତକୁ
 ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଯେ ଅନୁମାନ ଅଧିକରେ
 ବାଣୀ ଓ ଧର୍ମର ଲୋକର ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କର-
 ବାର ଦେଖଇ ଧର୍ମ ତାହା ଦେବ ଦେବ ।
 ଉପରେ ଓ ବାଣୀର ସମସ୍ତପକ୍ଷରେ ଯେବେ
 ଧର୍ମ ଦେବାକ ଦେବାଅଧିକର ଅଧିକରେ
 ହୁଅଇ ତାହା ହେଲେ ବୁଝା ଧର୍ମରାସୁକ୍ତ
 ଚୁର ଏକଥା ଧର୍ମର ଅପତ୍ତି କରବା
 ବାଣୀରେ ଅଧିକ ଯେତେ ଲାଭକରୀ ସତ୍ୟରେ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଅନୁମାନଙ୍କର

ସେହି ବ୍ରତର ଯେ ୨୦ ଫା ଲୁଣିତ
 "ଗର୍ଭା" ଗଭର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ହୋଇ ନ ହି
 "ଗର୍ଭା" ଗଭରେ ହାତମର ଓ ଦାଗେର ଉ
 ସମୟ ନଷ୍ଟ କି ହରକୁର କ୍ଷତ୍ରପୁରଣ ହୋଇ ନ
 ପାରେ ଅନ୍ୟତରେ ଯେମନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟୟର
 ପରଗୋଷ୍ଠୀ ଶୁଣି ଲୁହାଯାଏ ୧୦ରେ ମଧ୍ୟ
 ସେହି ଅର୍ଥ । "ଅପିଲରେ ଟଙ୍କା ବାହାଲଗି-
 ଲେ ମୁଦେଇ ଉପରେ ଗର୍ଭା ବସିବ" ସନ ୧୮୭୭
 ମସିହାର ୨୦ ଅକ୍ଟୋବର ଦିନ ୨୦ ଫା ମଧ୍ୟରେ
 ଏହାମାତ୍ର ଥିବାର ଯଥାର୍ଥ ମଜୁରୀ ଉକ୍ତି
 ଉଲ୍ଲେଖ ଗର୍ଭା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅପୂ-
 ମାନେ ବୋଧ କରୁ ଯେ ଯେତେଲେ ଅପିଲ
 ବସେବନା କରାବାର ଛେ ଗର୍ଭା ପଡ଼ିଥିବ
 କେବଳ ମେହସ୍ତରେ ସେ ଗର୍ଭା ଅବାସ୍ୟ ଦେବ
 ନରୁବା ଯା ମତ ବେତନ ସେଥିର ଅର୍ଥ ନୁହଇ
 ଏହେ ଗର୍ଭା ଧରଣର ଦେବାବ କଲେ ଅତି
 ରୁଣ୍ଡିମାନେ ବାହୁଁ ଅପିଲ କରବକୁ ଅମିବେ
 ଓ ପହୁ ଏକକର ଯାହା ଲଜ୍ଜା ତାହା କରବେ
 କଣକ ଉପରେ ଅର୍ଥରାଶି ହେଲେ ନଗରରେ
 ରୁଣ୍ଡା ହେଲେ ଯେ ତଉତବାସୀ ଯାହାର
 ଅପିଲ କଲେ ପାହେବ ଜରମାନା କେଉଁଅଛନ୍ତି
 ଏହା ପୁଣି କେବେ କିପୁରେ ଅପଣା ଘର
 ତୁଣି ହୋଇ ଉତ୍ତବାକୁ ନିଗ୍ରହ ଲାଜ କରବେ
 ତୁଣର ବାସ୍ୟ ଯେ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହାର
 ୨୦ ଅକ୍ଟୋବର ଦିନ ଦେଲେ ଏଥିର କିପୁ ସେ
 ଏହିର ଅତି ଏହେ ପାବ ନାହିଁ । ମୂଲ୍ୟ
 କାଳରେ ଏ ଅଇନ ଏକେ ମାତ୍ର ତେଜ
 ଦେଖାଉ ଗଲ ।

ସବୁକିଛିନ କହଲଗନାମାନ ସ୍ଥାନୀୟ
 ନେତ୍ରୀ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ସମା ହେବାରେ ବହୁ-
 ପ୍ରାଣୀକ ରେକର୍ଡ଼ର ବହୁ ଲେଖିବାରେ ନେତ୍ରୀ-
 ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ଅନେକ ସମୟ ଯାପନ
 ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତକର୍ମ ସୁରୁତ୍ତର
 କରିବାରେ ବ୍ୟାଘତ ହେବାର ହେଲେ ନାହିଁ
 କର୍ମ ସୁତ୍ତର ହେବନାକ କର୍ମକାରକଙ୍କ ସମା
 ହେଲ । ନେତ୍ରୀ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଏ ଅଟେଲି
 କର୍ମକାରୀ ମସିହା ୧୯୦୦ କା ଅପ୍ତବେତନ
 ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସବୁକିଛିନ-
 ଥାନଙ୍କ ସେହି କର୍ମ କରିବ ତାହାର ବେତନ

କିପୁରେ ଶିଳ୍ପ ଅଦେଶ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।
 ଗତମ ସ ତା ୧୯ ରାଜରେ ଗ୍ରାସ୍ୟୁ ଲେଫ୍ଟି-
 ନାନ୍ତ ଗବର୍ଦ୍ଧନ ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକାରୀରେ ବାରି-
 କମ ଖୁଣ୍ଟ ଲାଲକାର ଉତ୍ତମା ସୁଇ ଉଲ୍ଲେଖିତ
 କର୍ମକାରମାନେ ପଦ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଅଛନ୍ତି ଯଥା
 ଶ୍ରୀ ଏଫ ବଗ
 ବାରିକମଖୁର କଟକ ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ଶ୍ରୀ ଯେ ଉଲ୍ଲେଖିଲ
 ବାରିକମଖୁର ବାଲେଶ୍ଵର ୩୩୨
 ଯେ, ପଥକେଶ
 ଏକ ପୁରୀ ଉକ୍ତିକର ୩୩୨
 ବାବୁ ଗୁମରଲୁ ମଜୁମଦାର ଅଗିଷ୍ଠା ଉକ୍ତିକର
 କଟକ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରେଣୀ
 ବାବୁ ଗୁଧକାପ୍ରସାଦ ମୁଖର୍ଯ୍ୟା ଉକ୍ତିକର
 ପୁରୀ ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ମିଷ୍ଟର ଯେ, ବାମୁର ଉକ୍ତିକର
 ମହାନଦୀ ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ମିଷ୍ଟର ଡେବଲର, ଅଇ, ପରନ ଉକ୍ତିକର
 ବାଲେଶ୍ଵର ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ମିଷ୍ଟର ଡେବଲର ଅଇ ମେକସ୍ତୁ ପୁର ବାଲକର
 କଟକ ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ବାବୁ କେଦାରନାଥ ପାଲ ଉକ୍ତିକର
 ମହାନଦୀ ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ମିଷ୍ଟର ଡେ, ଏ ବାଲେଶ୍ଵର ଉକ୍ତିକର
 ମହାନଦୀ ୧ ମ ଗ୍ରେଣୀ
 ସେନ ଗୋଲମ ଏକମତ ଉକ୍ତିକର
 ବାଲେଶ୍ଵର ୩୩୨ ଗ୍ରେଣୀ
 ବାବୁ ସୁଶୀତରଣ ମିତ୍ର ଏକ ଉକ୍ତିକର
 ପୁରୀ ୩୩୨ ଗ୍ରେଣୀ
 ମିଷ୍ଟର ଡେ, ଏମ, ବକ୍ସିଫି ପାହେବ କଟକର
 ଏକଟି କିଏଶ୍ଵ ମାଜୁରୀ ନିମନ୍ତ ହେଲେ ।
 ଗତମ ସ ତା ୨୦ ରାଜରେ ବିଲଗର ଅଧି-
 ଥିବା ତରତାବ ସଂବାଦର ଜଣାଗଲ ଯେ
 ଭାରତବର୍ଷ ଗାସନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୁହନ ଅଇନର
 ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଦେଲେ ସେହେତୁ ପଲମେଣ୍ଡ
 ସଂଗରେ ଅଗତ କରୁଥିଲେ ।
 ଶ୍ରୀ ମୁକୁ ଅମିଷ୍ଟ ୧୦ ସାହେବ କଟକହଲରେ
 ଗ୍ରାସ୍ୟୁ ଅଂବର୍ଷ କାଳ ବାସକର ଗତମ ସ ତା ୨୦
 ରାଜରେ ବସ୍ତର ବାଟେ କଲକତାକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ
 କଲେ ସେଠାରୁ ତାହାକରେ ବିଲଗକୁ ବସନ
 କରବେ ।
 କଟକଖୁର ଏନଗରର ଘରପୋଡ଼ ସଂବାଦ
 ଲିପିକର କରବାରେ ବଡ଼ ତପ୍ତର ଦେଖାଯାଉ

ଗତମ ସରେ ବହୁତଧର ଏ ନଗରରେ ଅଳ୍ପ
 ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ନୁହାନ୍ତକରେ କ୍ଷତ୍ର କର ଅଳ୍ପ
 ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଘରପୋଡ଼ର ବାର୍ତ୍ତା ଉକ୍ତି ପହର
 ପରତ୍ୟାଗ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ମାଜୁ କର କେପଟନଜେନରାଲ ଏକ ନୁହନ
 ପଣା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅପେ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରେ ସେଥିରେ କୌଣସି ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି-
 ବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯେପରି କୌଣସି
 ଘର ଉଲ୍ଲେ ଏପଣା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥରେ ବଡ଼
 ଦେଲେ ଏଂ ଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏକ ଏଥିର
 ଅଧୁର ଏକ ସୁବିଧା ଏହି ଯେ ଯହୁ ହେଉ
 ପଣାକୁ ଅଲ୍ପସାନମଧ୍ୟରେ ବାଜି କୌଣସି
 ଅନ୍ୟ ନକୁ ନେବାର ହେଲେ କିଅଯାଇ-
 ପାରେ ।
 ଯାଗନାମକ ଏକପ୍ରକାର କାଠ ଘରତବର୍ଷ-
 ରେ ଲଭିବ କର୍ମକାରୀ ପଞ୍ଚମ ଅପ୍ରେ ଉପାଦ
 ଅଣିବାର ଉଦ୍ୟମ ହେଉଅଛି କହନ୍ତି ଯେ ଏ
 କାଠ ବହୁତ ଓ ଅନେକକାଳହାଣୀ ଏକ
 ଭର ସେଥିର କିଛି କ୍ଷତି କରାଯାଉ ନାହିଁ ।
 ସେକାଠର ଯାହା ଗୁଣ ଥାଉ ଗୁଣାନ୍ତରର
 ଜାହାଜରେ ଅତି ଯେ ସେଥିରୁ କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଭ
 ହେବ ଜଣା ନାହିଁ ।
 ଗ୍ରହଣୀ ଉକ୍ତିକର କେନଗଲର ନୁହ
 ଗ୍ରେଣୀର ଉଦ୍ୟମ କରାଗର କୌଣସି କର୍ମକର
 ବ ୨୨ ବସ୍ତୁକରର କର୍ମରେ ରହୁ ପାରିବେ
 ନାହିଁ ମାତ୍ର କର୍ମକରମଧ୍ୟରୁ ସାତଠିକ୍ଷା ଦିଲ
 କଲେ ବ ୨୮ ବସ୍ତୁକରର ରହୁପାରିବେ ।
 କିପୁରର ମହ ଗୁଣ ଏକଟି ପୁଣି ସମ-
 ଥରେ ଅପଣା ଗଜମଧ୍ୟରେ ଗଠ୍ୟ ବି
 ମୁଲ ନେକର ରହିତ କରିବାରୁ ଜଣା
 କିକରୁ ଅନେକ ଗୁଣର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
 ପ୍ରାଣ ବହୁବାର ମହ ଗୁଣୀ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତି-
 ଶୟ ହେଲେ ପ୍ରକାଶ କର ତାହାଙ୍କ ସଲମି
 ସଂଖ୍ୟା ପୁରତୋପ ବୁଦ୍ଧି କରିବାର ଅଧିକେ-
 ଅଧିକ ପରତ୍ୟାଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତୋର
 ହେଲ ।
 ଗ୍ରହଣୀରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ହଲ-
 କୋଟର ଜିଜ ଅନରେବଲ ୧୦ କୋଟା
 ମିସକର ବିରୁ ସମଜାପ୍ରତି ଦୋଷାଗ୍ରସ କରି
 ହେଲ ହେଲର ସାହେବ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ପ୍ର ଦପତରେ
 ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅବାକର ଅବ-
 ମାନନା ଅପସ୍ତରେ ପ୍ରଥମ ବି ରପତକ
 ଅଧିକମେ ଥିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳପୀଠ ପଦକ୍ଷେପ ଓ ପିତୃପୁତ୍ର ଲେଖନୀ ଯେ
 ଶୁଭପୁତ୍ରାଣା ଦେଶର ଏକେଶୁ ପାଞ୍ଚେକନର
 ପୁତ୍ରର ସଂସ୍କୃତ ଛନ୍ଦ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
 ଦେଲ ହୋଇଅଛି । ସେ ଯେଉଁ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କ
 ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଠାଇଥିଲେ ସେମାନେ
 ଯୋଧପୁର ଗଜାକାନ୍ତପୁରରେ ୧୫-୩୭୭୭୭୭୭୭୭୭
 ଛନ୍ଦ ପତ୍ରିକା ଦୋଇଅଛନ୍ତି ।

ହୃଦୟେଷୁ ଅଟ ଲେଖନୀ ଯେ କଲକତାର
 ମାତାକକୁ ଏବ ତାକଗୁଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚେତା
 ବନ୍ଦନ ହେଉଅଛି । ଏ ବସ୍ତ୍ରୀ ଶତ୍ରୁ ହେବ
 କିଛି ଧର୍ମ କୁଣ୍ଡା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ସୋମପ୍ରକାଶ କୋଲକ୍ତ, ଉଲ୍ଲସର ଗୋଷ୍ଠିଏ
 ବୃଷକବାଳିକା ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁ କିଛି ପୁତ୍ର
 ସନ୍ତାନପତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବ ଦତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ
 ଥାଏ ଏ ସମୟରେ ତାହାର କୌଣସି ବାହ୍ୟ
 ଯୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଏ । ସେ ବୋଲେ ପ୍ରକାଶ
 ସେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଏ, କିନ୍ତୁ
 ଛାଡ଼ାକ ହେଉରେ କବଳ କଥା କହୁ ନ ପାରଇ
 ଦତ୍ତା ଗଲେ ସେ ସୁଭାବିକା କ୍ଷମତା ଥାଉଣା
 କରେ ।

ଉତ୍କଳପୀଠ କୋଲକ୍ତ ଯେଉଁଦିନ ପୁସ୍ତକ
 ମାଲରେ ସମସ୍ତ ଜଳ ଅନୁକ ହୋଇଥିବ
 ସେଦିନ ପ୍ରକାଶ ଅବତରଣ ଓ ଛାଡ଼ାକର ଥା
 ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଗୁରୁକୃପାର ଅଲଗା
 ପୁସ୍ତକରେ ପୂର ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ ଏ କଥାଟି
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚିତପୁରମାନଙ୍କର ଦେଶେ ଗୌର
 ବର କଷ୍ଟ ଯେହେତୁ ଲକ୍ଷ ପାରମ୍ପରିକ
 ପ୍ରକାଶ କରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଥମାବଧି ଗଲ
 ଅପାଧ୍ୟ ଦୋଇ ଅପୁଥିଲେ ଏକାକୀ
 ଯେ ଏ ଗଲ ଦେଖିଲେ ସେ ମଧ୍ୟ କମଳୁକ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ସକର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵ ଯେଉଁଠି ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚିତପୁର
 ପାଞ୍ଚେକ ଉଚ୍ଚିତପୁର ବଦାସୁ ଛାଡ଼ାକ କରିଅଛନ୍ତି

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଉତ୍କଳପୀଠିକା ପଞ୍ଚାବଳି
 ମହାପତ୍ର ସମାପେଷୁ ସଦନୟ ନବେଦନ ମିତ୍ତ
 ଏହିକ ଅନୁର ଉତ୍କଳପୀଠ ଏହି କେତେକ
 ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସଂଗୋଧନ ପୁସ୍ତକ ଅପଣକ କରନ୍ତି

ଖ୍ୟାତ ପଟିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଏହି ଅଧୀକକୁ
 ଚିରବାଧ୍ୟତ କରିବା ହେବେ ।

ଅନୁ ଗତ ଉତ୍କଳ ହୃଦିଷିଣୀ ପାଠକର
 ଅନୁଗତ ହାସ୍ୟାକ୍ଷରରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ
 କରୁଅଛୁ ଯେ ଏପରି ଉତ୍କଳପୀଠ ପ୍ରାୟେ
 ଉତ୍କଳପୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣା ନ
 ଥିଲା କର୍ତ୍ତମାନରେ ଏପ୍ର ନୂତନ ଗୁଣାର ଉତ୍କଳ
 ପାଠକର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ ଏପରି
 ଉତ୍କଳ ସମ୍ପଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଦେଶ
 ବିଦେଶରେ ପାଠକର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀ
 ହେବେ ତାହା କହି ନ ପାରୁ । ୧୭ ପୃଷ୍ଠା, ପଞ୍ଚି-
 ବର୍ଗମାନେ ଅପଣା ପ୍ରାୟେକ୍ତ ଉତ୍କଳରେ
 ମନୋହର ଗାଳପୁର ଦନ ଯାପନ କରୁଅଛି
 ଏକ ସାଧାରଣ ଲକ୍ଷର କଲକତାର ବିଷୟରେ
 ମଧ୍ୟ ଶୁଣେ ଅନୁରୁକ୍ତ ଥାନ୍ତି । ଅନୁମାନକ
 ଦେଖିଲେ କେତେକ ଯୋଗ୍ୟ କହନ୍ତି
 ଏ ଗତନାର ଅଧିକାରଣ କରୁ ଚଳେ
 ଉତ୍କଳ ନିଷେ କିନ୍ତୁ ସବମାନଙ୍କର
 ଅଧିକାର ଦୋଷ ଏକ ଅନେକ ପ୍ରକାରେ କରୁ
 ଓ ନିଷ୍ଠା ଏ ପୁସ୍ତକର ଅମେଳ ଦେଖାଯାଏ
 ଅନୁବଦ୍ଧ ଶେଷକଳ ଛାଡ଼ାକରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରୁଅଛୁ ଯେ ଅପଣ କିଛିଦିନ ପରଘମ
 କର ଉତ୍କଳ ପିଣ୍ଡା କରନ୍ତୁ ତପୁରେ ଗତନାଦ
 ବୃଷପୁରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ଲକ୍ଷ ହେବନ ହେଲେ
 ଏପରି ଅମୂଲ୍ୟ ଗୁଣା ଗତନା ପାଠକର
 ଉତ୍କଳାୟ ପାଠକମାନେ ଅବଗ୍ୟ ଉପହାସ
 କରବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନ ହୁଁ । ଅନୁ ମଧ୍ୟ
 ହୃଦିଷିଣୀ ସରଳ ହୃଦୋଳ ଗତନା ବିଷୟରେ
 ଅନେକ ପ୍ରକାଶ ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି
 ତାହା ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାୟେ ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯେହେତୁ
 ଛାଡ଼ାକରୀ ସରଳ ଗତର ଅଧିକାର ନ ହୋଇ
 ସେନାପତିକୁ ସରଳ ବ୍ୟାକରଣର ସରଳ
 ନାମକୁ ଉଚ୍ଚିତ ପୁସ୍ତକ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶ
 କରିବାର କଣା ଯାଏ ଗୁଣିଲେ ଗତର ଗତର
 ଅଧିକାର ଛାଡ଼ାକରେ ଅନୁ ହୋଇ ନ ପାରଇ
 ଏ ଛାଡ଼ାକ ନାମ ସଂକ୍ଷେପ ଦୋଇଥିଲେ ସରଳ
 ପରଦର୍ଶନରେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ
 ଭବ ଉତ୍କଳପୁରେ ଯାହାକୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ
 ତାହାକୁ ସରଳ କେଲି ଏ ଛାଡ଼ାକ ପ୍ରକାଶ
 ନ ହୋଇ ସମସ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର କିଛି କିଛି
 ଅଂଶ ଛାଡ଼ାକ ହୋଇ ଏକ କେତେକ ଅଂଶ
 ପ୍ରକାଶଣ ପୁସ୍ତକ ଅନୁ ଲକ୍ଷ କେବଳରେ
 ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଅନୁବଦ୍ଧ ସଂକ୍ଷେପ ଗୁଣକୁ

କରିବାକୁ ସଂକ୍ଷେପ ବ୍ୟାକରଣ ଓ ସଂକ୍ଷେପ
 ହୃଦୋଳ ଏପରି ନାମ ହୋଇଥିଲେ କିଛି
 ଅପରି ନ ଥାନ୍ତା ସମସ୍ତ ପାଠକମାନେ ବାଧ୍ୟ
 କରନ୍ତୁ ଯେ ଏମନ ବିଦେଶୀ ଉଚ୍ଚିତ ଦ
 ଅନୁଗତ ମଧ୍ୟ ଏମନ ହୋଇଛି କୋଲକ୍ତ
 ଛାଡ଼ାକରୁ ଅବମାନା କରୁ ଯାଇ ନ ପାରେ
 ଯେହେତୁ ଏ ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ଜାତୀୟ ପାଠ୍ୟ
 ପୁସ୍ତକ ନ ଥିଲା ଅନୁବଦ୍ଧ ଏ ପୁସ୍ତକ ଗତନା
 ଗୁଣ ସେ ଅନୁବଦ୍ଧ ଅନୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ
 ଗୁଣରେ ବ୍ୟବହାର ଅନୁ ଯାଏ ଅଗାଧତ୍ୟ
 ଦେଖନ୍ତୁ ବିଭୁକ୍ତି ଲକ୍ଷ ଧର୍ମ । ସେପ୍ରସର
 ଏହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହୋଇଅଛି ମାଧ୍ୟ ଛାଡ଼ାକର-
 ମାନକ ଚିତ୍ରରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏପରି
 ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଅଲୋଚନା କରି ଅବଗ୍ୟ ପୁସ୍ତକ
 ଗତନାରେ ପ୍ରକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ । ହୃଦିଷିଣୀ ସମ୍ପା-
 ଦକ ଉତ୍କଳ ବିଷୟର ଉତ୍କଳ ନ କର
 କେବଳ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ଯେ
 ଏକଦିନ ଅପଣର ଅଧିକା କେବଳ ପ୍ରକାଶ
 କରେ । ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚିତ ଏପ୍ର ଯେ
 ଗୁଣ ଦେଶ ସମସ୍ତ ବିଦେଶୀ କରି ପରେ
 ଉଚ୍ଚିତ ଉତ୍କଳ ଲେଖକକୁ ପ୍ରକୃତ ମାଧ୍ୟ ଏ
 ସମ୍ପାଦକ ଅନୁବଦ୍ଧ ଦର୍ଶନାକ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଏକ ସୁଭାବିକା ଲକ୍ଷକୁ ଏପ୍ରକରି ଏମନ
 ହୋଇଅଛି ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯାହା ହେତୁ
 ଏଥର ଏପରି ଛାଡ଼ାକ ପୁସ୍ତକ ବିଦେଶୀ
 କର ସମ୍ପରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ଉତ୍କଳ ହେବ
 ଛନ୍ଦ ।

। ୩ । ବିଷୟପ୍ରକାଶ

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

- ବାବୁ ନନକମୋର ବାସ ମୁଖ୍ୟ ବାଲ
- ବକାସ୍ତା ଚିତ୍ରମ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପଦ ୪୯୯
- ” ବିଦେଶୀମୋର ବାସ ବାଲେଶ୍ଵର
- ” ଅଗ୍ରମ ତ ଚିତ୍ରମ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପଦ ୪୯୯
- ” ଦିନୋଦକପ୍ରକାଶ ବାଲେଶ୍ଵର
- ” ବକାସ୍ତା ତାଚମ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପଦ ୪୯୯

ଏହି ଉତ୍କଳପୀଠିକା ସରଳ ଗତର ବନ୍ଦ-
 ଦାବତାର ବାବୁପିଣ୍ଡା ଗୁଣାକର ଉତ୍କଳପୁରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଏହା ବୋଲି ଅନୁମାନେ ଭରସା ନ କର
ଯେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହକୁ ଉପାୟଦ୍ୱାରା
ସୋପାନରୁ ଅପରାଧ ସମଜା କି ପ୍ରକାଶ କରି
କରନ୍ତୁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁମାନଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ପ୍ରକୃତ ଭବନୀର ଗୁରୁ ଏହା ସୋପାନରୁ
ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ ଯେବେ କୌଣସି ଏକ ସମାଜ କି
ଲୋକପୁଂସୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାର ଉଚିତ
ହୁଅଇ ତେବେ କମିଶୀ ଅସଭା ଦେଲେକ
ପରିଚିତ ଓ ନିପୁଣଲୋକଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ
ହୁଇ ଉଚିତକଣ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ନିପୁଣ କଲେ
ତାହା ବିଷ ହେଉ ପାରେ ବିଶେଷରେ କୃଷକ
ସୋପାନରୁ ଏହି ଉପାୟ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ
ପାରନ୍ତି କାରଣ ସର୍ବଶେଷରେ ଉତ୍କଳରାଷ୍ଟ୍ର
ଉତ୍ତମତପେ ଜାଣୁଥିବା ଲୋକ ଅତି ସରଳ
ମାତ୍ର ଅନୁମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହିପରି ଉପାୟ
ଉତ୍ତମ ନୁହଇ ଏଥିରେ ସବୋଲୁକ୍ତ ଲୋକ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭବ ନୁହଇ । ଯେବେ କମିଶୀ
ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ବିକ୍ରମନଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତର
ନାମ ଓ ସେଥିର ଉଚିତାମିତି ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି-
ରେ ପ୍ରମାଣର ପରମାଣ ହିଁ କର ସର୍ବସାଧାରଣ
କରାଉଅଛି ତାହା ହେଲେ ଅନେକ
ଲୋକ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ହେବେ ସର୍ବପେକ୍ଷା
ଯାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭଲ ହେବ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣର
ଦିଅଯାଇ ସେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୁକ୍ତ ହେବ
ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଶାବାଦୀ ଫଳ ହେବ
ସେମାନଙ୍କର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ
କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ନିମଗଣ
ଉତ୍ତମ ରଚନା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ଓ
ଅପାରତଃ ଯେଉଁମାନେ ରଚନା କାର୍ଯ୍ୟକୁ
କରୁଥିବ ବୋଧ କରିବୁ ସେମାନେ ଗୁଣ ଲକ୍ଷର
ପ୍ରକାଶରେ ଏଥିରେ ପ୍ରକୃତ ହେବେ ଏହିପରି
କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟାୟକର ଗୋଟିଏ ନୂତନ କାରଣ
ହେବ । କୃଷକ ସୋପାନରୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ
ଅଲଭ ନାହିଁ କାରଣ ଯେବେ ସୋପାନରୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ତମ ହେବ ତେବେ ସୋପାନରୁ
ଏଥିର ଫଳ ଲୋକ କରିବେ ।

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକସଂଖ୍ୟା କରନର ସମସ୍ତାୟ
ହିଁ ନିମିତ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ସୁସ୍ଥ ଏକ ଏକ ସ୍ଥାନର

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ନେବାର ଯେଉଁ କଳ୍ପନା ଥିଲ
ସମ୍ପ୍ରତି କୃଷକ ନଗରରେ ତାହା ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଅତି ଶୀଘ୍ରକୁ ମାତ୍ରଫଳନ ସାହେବ ମାତ୍ରଫଳ
କୃଷକନଗରକୁ ଏ ସଂଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣକାରଣ ବାର-
ଗୁଣରେ ବରକୁ କର ପ୍ରତି ଏକ ହୁଏ। ପୁରୁ
ଲଗ ଏକଏକ ଜଣ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯଥା,
ଠାକୁସନାଗୋଷ୍ଠୀ ଉପସିଦ୍ଧିକାର ଓ କାନୁନଗୋଷ୍ଠୀ
ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ
ଅନେକ କର ଅଧିକ୍ତ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରରେ
ଯେତେଘର ଅଛି ତାହାରେ ସୁହକର୍ତ୍ତାର ନାମ
ଓ ଘରର ନମ୍ବର ଏକ ଟିକଟରେ ଲେଖି ଦିଆଇ
ଦେବେ ତଦୁପାରୀ ସେ ଘରସମସ୍ତର ଲୋକ-
ସଂଖ୍ୟା ହେବ ଗତ କାଳଠାରୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଅଛି । ନଗରବାସିନୀମାନେ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ
କିଛି ନିବେଦନା କରି ଶୁଭ ହୋଇ ପାରନ୍ତି
ଏବଂ ଉତ୍କଳମୁଖୀଙ୍କ ଓ ଚୌକିଦାରୀ ଠାକୁସର
ନୂତନ ଅଇନ ଜାଣି ସମସ୍ତ ଏହିପରି ହେଲେ
ସେ ଗଢ଼ା ଦୂର ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନ-
ନେ କିମ୍ପା କହୁଅଛୁ ଯେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ସେହି
କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ । କେବଳ ଲୋକ-
ସଂଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥମତେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଦୋଷିଏ
ଉପାୟ ଅଟଇ ଓ ଯାତକର ଚରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ନିବାରଣ ଆଶାରେ ଅନୁମାନେ ଏହାର
ପ୍ରକୃତ ସରତୟ ଦେଖୁ । ଏହିପରି ଲୋକ-
ସଂଖ୍ୟାପ୍ରତି ସର୍ବତ୍ରକଳର ସଦର ମୁକାମ ଏବଂ
ଖାସମାହାଲ ଓ କୋରକମାହାଲ ସମସ୍ତରେ
ଗୁଞ୍ଜିତ ହେବାକାରଣ ଅନେକ ଯାଇଅଛି । ସେ
ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଅବିଳମ୍ବେ ଏହି ପ୍ରକାର କିମ୍ପା
ମାନ ହେବ ଦେଖଯାବର ଲୋକସଂଖ୍ୟା କରିବା
ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ନୁହଇ ଓ ଏହା ଏକଦିନରେ
କିମ୍ପା ବିଷ ହୋଇ ନ ପାରେ ଅତିଏକ ଗବର୍ତ୍ତ-
ନେଶ୍ୟା ପୁଂସୁ ଏକ ଉପାୟ ପରୀକ୍ଷା କରି
ସେଥିର ସୁବିଧା ହରୁଅଛନ୍ତି ।

ଗଞ୍ଜି କାଲ ନୂତନ ଚୌକିଦାରୀ ଅଇନ
ସମ୍ପର୍କରେ ଠାକୁସନୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଉପଯୁକ୍ତ କିମ୍ପା ସକେ ଏକମିଶୀର
କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏକମିଶୀ କେବଳ
ଚୌକିଦାରୀ ଠାକୁସର ଆୟ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧିବା ଓ
ନଗରର ଯୋଗ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଉପାୟ
ହିଁ କରିବାକୁ ବସିଥିଲେ କମିଶୀରେ କି ହିଁ
ହେଲ ଅଗମୀ ସପ୍ତାହରେ ତଥାଇଲୁ ।

ଆସୀଶିକ୍ଷା ।

ଦେଲେବଦନ ହେଲ "ଦାରୁଦିନ" ନାମରେ
ଜଣେ ପଦପ୍ରେକ୍ଷକ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାହଣପଦିକାରେ ସାଧା-
ରଣ ପୁସ୍ତକରାଷ୍ଟ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତି ପ୍ରୋଡ଼ ଏକ
ଗଣ ସହ ପ୍ରକାଶ ହରୁଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ
ଏସମସ୍ତ ପଦ ଅତି ପ୍ରୀତି ହୋଇ ପାଠ କର-
ଅଛୁ ଏକ ସେ ସମସ୍ତରେ ନଗର ପରସ୍ପର
ଓ ସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକରାଷ୍ଟ୍ର ବିଷୟରେ ଅନେକ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛି କି ଯାହା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ମତ
ଯୋଗ ପୁଂସୁ ବିବେଚନା କଲେ ଫୁଲ
ହେବ ।

ଗଜପ୍ରାକର ପରିଚାରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରେକ୍ଷକ
ଏ ଦେଶର ଧାରୀ ଓ ଚିତ୍ରପକ୍ଷ ଅବସ୍ଥା
ଦର୍ଶନ କରି ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା
ବିଶେଷତଃ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରରେ
ଅଣିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଛନ୍ଦ କରି ଏ ପ୍ରକଳ ଲେଖି-
କାରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲ ।

ଅନୁଦେଶ୍ୟ ଚିତ୍ରପକ୍ଷ ଅବସ୍ଥା ମତ
ହେଲେଚି ଉଦ୍ଦାର ତାପଣ ଅସଫଳ ହେଉ
ନାହିଁ କି ଯାହା ସୁଖିକାଧାରୀ ଅଭାବରେ
ଲୋକଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଉଅଛି । ନଗରର
ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦେଶୀୟ ଚିତ୍ରପକ୍ଷର
ସାହାଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦେଶୀୟ ଚିତ୍ର
ତାକୁ ଲେଖା ହୁଅଇ ଓ ଏଠାରେ ଯାକୁର
ପ୍ରାଚିର କ୍ଷମଣୀ ସୁବିଧା ହେଉଅଛି ମଧ୍ୟ
ନାଚକ୍ୟ ଚିତ୍ରପାଳୟକୁ ଅନେକ ଉପକାର
ହୁଅଇ ଅଥବା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।
ମୋଫଲରେ ଏସମସ୍ତ ମୁଦୋଗ ବନ୍ଦା ଉତ୍ତମ-
ଦେଶୀୟ ଚିତ୍ରପକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର ନିଶ୍ଚୟ ବହୁତ
ପୂର୍ବମୁଖ୍ୟ ହୁଅଇ ଏ ମାତ୍ର ଅନେକଲୋକ
ନଗରକୁ ଆସି ଯୋ ନିରୁଦ୍ଧାୟୀ ବାହା-
ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅତି
ଭଲ କରିବୁ ଓ ପୁଂସୁ ପୁଂସୁ ଶ୍ରୀମ-ଚିତ୍ରପକ୍ଷ
ମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାନ୍ୟ ଗୋଚର ପ୍ରତିବାଦ କରିବୁ
ମାତ୍ର ପ୍ରସବସଂକୀର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବହାରରେ କରୁସବୁ
ହୋଇ ରତ୍ନକକୁ ହୁଅଇ । ଏହାର ଚିତ୍ରପକ୍ଷ
ହେଉ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତୁପଦିକା କରନ୍ତି
ସେମାନେ କେବଳ କହୁପଦିକା ଓ ସ୍ୱାଭବିକ
କୁଞ୍ଜିତସରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।
ଶିକ୍ଷା କାହାକୁ ବହୁତ ଏମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ
ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଅଧିକାରୀ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ
ଏହି ଯେ ପ୍ରସବକେବଳ ଚିତ୍ରପା ନାହିଁ ।
ପ୍ରସବକେବଳ ଉପସ୍ଥ ହେଲ ସମସ୍ତ ମୁକ୍ତକା

ହାଲ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୈନିକ ଉପାସା କରବାର ଥାଇ ଶ୍ରେଣିକ ଶୁଣି କରବାର ଅନାୟତ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରଇ ଏକ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମୁଦ କ୍ରମା କବଳାଜା ସମ୍ପାଦକ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଏସମୟରେ ଦାଣ୍ଡୀ ସଦସ୍ତ୍ର ଓ ଭାଷାକୁ ଅସାଧ୍ୟ ହେଲେ ମନ୍ତ୍ରଯତ୍ନାଦିର ସାହାଯ୍ୟ ଲେଡ଼ା ହୁଅଇ ଏଥିରେ ପ୍ରକଟର୍ଥ ପ୍ରସବ ଶକ୍ତି ଅଥବା ମୁରକା ଶ୍ରେଣରେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣା ହେଉଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଅର୍ଥୁର୍ଥ କି ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏ ଅବସ୍ଥା ଚିନ୍ତାକଲେ ହୃଦୟ ବିକାଶ ହୁଅଇ । ହାଇଜିନ କହନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରସୂତ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ସାବ- ଣସୁ ଦେଖାୟ ଚିହ୍ନା ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ଶାଶ୍ୱତକ ପାତ୍ରାଦାୟକ ଅଟଇ ଓ ତତ୍ତୁ ଦେବାର ପ୍ରଥା ସେଥିର ଉଦ୍ଦାହରଣ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଚକ୍ର ଲୋହପୁସ୍ତକ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶେଷାଂଶରେ ଲେଖି ଦେବୀକୁ ଚକ୍ର କୁହାଯାଏ । ଅମ୍ବୁଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରତି ପୂଜି କଲେ ବିପୁତଲୋକ- ଦେହରେ ତତ୍ତୁର ଚକ୍ର ଦେଖାଯିବ । ମୂର୍ଖତା ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏହୁ ଶିଖୁର ଚିହ୍ନାଦି କାରଣ ଅଟନ୍ତି । ଶଲଭା ଯେହୁଲେ ଅକ୍ରଧାରୀ ହୁଏ ଏସର ଉତ୍ପତ୍ତର ପୁରୀମାନାନ ହୁଅଇ ସେ ହୁଲେ ଏହାର ପ୍ରକାର କରବାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ଅବତ୍ୟକ ମାତ୍ର ହୁଏ ଉପାୟପୁରୁ ଏଅକ୍ତିକ ମୋଚନ ହେବ ଭାଷା ହିର କରବା ବଠିନ ଉଥାର ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯାହା ଉତ୍ତମ ବିଭବ ହେଉଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶ କର- ବାର ଉଚିତ ।

ସହପ୍ରେଲକ ପ୍ରସାଦ କରନ୍ତୁ ଯେ ଦେଶୀୟ ଥାପାବ୍ୟବହାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଅବତ୍ୟକ କରନ୍ତୁ କରୁସେ ଶିକ୍ଷା ଦାସୀବିବ ବିକ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀକର ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ବିଧିମତ ବଦନା ଯାଉ ସୁହକାରବିଶ୍ୱା କରସୁ ପ୍ରସୁକ ପତ୍ନୀଜିବା- ର କୌଣସିକାରେ ଯେବେ ହୋଇଯାରେ ଅପାତତ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ କାରଣ ଦାସୀପତ୍ନୀ ଅତୀତକାର ଶ୍ୱାଲେନ କରନ୍ତି ଓ ନୀତଜାତି କ୍ରମା ସ୍ୱାଶିକାର ସୁଯୋଗ ହେବାକୁ ଅନେକ କାଳ ନିଲମ୍ବ ଅଛି ସଞ୍ଚିତ ଏମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା କରୁସେ ସମ୍ଭବ ? ଅନୁମାନଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରତି ବିକ୍ରାର ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଲୟରେ ସାହୁକଣ ଲେଖାଏ ଦାସୀ କିମ୍ପୁକର ବିକ୍ରାର ତାକୁର ସେମାନଙ୍କୁ ମୌଖିକ ଉପଦେଶ ଓ ନିଗରରେ ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଗର୍ଭିଣୀ ନାସୀ- ର ଚିହ୍ନାକାରଣ ତାକୁର ଶିବେ ସେଠାକୁ

ଏମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ଦେଖି ଉପାସା ଦେଖାଇବା ହୁଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖାର ପାରନ୍ତି ନିର୍ମାନସୁକରେ ଯେହୁସେ ଅବଧାନ ଓ ପତ୍ନୀତଙ୍କୁ ଶୋଭା ପ୍ରଦାନପଦକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ଯାଉଛି ସେହୁସେ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ଜଣାକେ ଚିକି ଚିକିକା ଲେଖାଏ ଶୋଭାକା ଦେଇ ଏକବର୍ଷକାଳ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଏହାକହାନ୍ତୁ ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଉପକାର ହେବ ଓ ନିମେ ରୁଚି ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ବେତଗୁ- ଉଏ ଭଲ ଦାଣ୍ଡୀ ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତହେବେ ଏକମି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ହୋଇ ନ ଯାରେ ଓ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ସରକାରର ବିପ୍ରର ବ୍ୟୟ ନ ହେବ ଦାତବ୍ୟଚିହ୍ନାଲୟୁ ଫଣ୍ଡର ଦାସୀକର ବେତନ ଦିଅ ଯାଉଯାରେ ଓ ତାକୁରସାହେବ ମନୋ- ଯୋଗ ପୁସ୍ତକ ଏ ହୁତକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବନ୍ତ ହେଲେ ଆଜି କୌଣସି କଥାର ଅପେକ୍ଷା ନାହିଁ ପ୍ରକ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରିକାଲସାହେବ ତାକୁର ଓ ଦାନକରୁ ଦାକୁ ସବଅସିଦ୍ଧି ଫଳନ ଥିଲେ ତେତେବେଳେ ସେମାନେ କିମ୍ପା ଫିସରେ ଅନେକ ପ୍ରସବ ଚିହ୍ନା କରୁଥିଲେ । ସେପରି ଉତ୍ସାହସହଜ ଯେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ତାକୁର- ମାନେ କର୍ମ କରନ୍ତି ତେବେ ଅନାୟାସରେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ।

ସାମ୍ବାହକସମ୍ପାଦ

ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଇନ- କମ୍ୟାକୁ ବନୋଦିପ୍ର କିଛି ଉତ୍ତମା କାରଣ କିମ୍ପା ଅଗେସର କିୟକୁ ଦେବାର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ମହୁର କରଅଛନ୍ତି କଟକ ପୁଣ୍ୟ ଓ କାଲେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ଜଳରେ ପୁରୁଜଣ ଲେଖାଏ କର୍ମ ଦେଶ କରବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ ଏହାକ ଅଧାନରେ ଏକ ସବର ମହୁକୁମା ମାନଙ୍କରେ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଅମଲ ଓ ବିଗ୍ନା କିୟୁହେବେ ଦୁଃଖର ଦିଷୟ ଏହୁଯେ ବେତନର ନୁନସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ହୋଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ଉଚ୍ଚେ ଶିଖାର ସମ୍ପାଦକ ବାକୁ କାଳୀ- ପଦ ବକୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କୁ ଯତ୍ନରେ କଟକ ଇଂ ଗଜ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁସୁଲ ଗହରେ ଗୋଟିଏ ଗୁଣି ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂଗଠିତ ହୋଇଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ବୟସହେଉରୁ ଅଥବା ସରକାର କରେଣ୍ଡା ବି ଅନୁସ୍ଥାନରେ ବଦସରେ କର୍ମ କରୁଥିବାରୁ ଲ- ରେ ସାଠ କରବାର ଅଯୋଗ୍ୟ ଏକ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗୁଣି ସଂଗ୍ରହାନ୍ତୁ ଗ୍ୟଂଶାସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠା-

ରେ ଇଂଗ୍ଲିଶ୍ୱା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ଲବ ବେତନ ଅଠପଣା ମାତ୍ର ଏ କର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି ଅନୁମାନେ କରସାକରୁ ଯେ ଏଥିରେ ପ୍ରସାଦ କର୍ତ୍ତାର ମାନସ ସଫଳ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ କର ସମାଜର ମଜଲ ସାଧନକରୁ ।

ଅନୁମାନେ ଅନନ୍ତର ସହଜ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କଟକ ନିର୍ମାଳସୁଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଗୁଣଗାଳୀ ସ୍ୱାସିତ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ଶୁଣ ସଂଖ୍ୟା ଦିନ ୨ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । କିମ୍ପା ବେତନରେ ପିଲମାନଙ୍କୁ ଅପାତତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର କିୟମ ଅଛି ସୁଦର ଅଟଇ ଓ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକ୍ତର ବିଶେଷ ଦୁଷ୍ଟିଆ ଦେଖାଯାଏ ।

ଓଡ଼ିଶାର କାନୁନ ଗୋଇଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ନୁତନ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଅଛି ତାହା ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ଅନୁମୋଦନ କରିଅଛନ୍ତି । ଜଳକରୁ ସାହେ- ବଙ୍କ ପ୍ରସାଦାନୁସାରେ କଟକରେ ଜ ୨୭ ଶ କାନୁନ ଗୋଇ ରଜ ଅଇ ସମସ୍ତେ କର୍ମଗୁଣ୍ଡ ହେବେ । ପାଠ୍ୟଶାଳାର ଉଠି ସିବାର କଥା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ସଞ୍ଚିତ ତାହା ମହୁର ନ କର କାନୁନଗୋଇଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଏମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନ ବଦୋବସ୍ତ କଲେ ଭଲ ହେବ କି ନାହିଁ ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମଳଠାରୁ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡାର ମନସ୍ତ ଏହୁ ଯେ ପ୍ରାଥରକ ଯାଗିର ବାସୟୁଷ୍ଟ କର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ବେତନ ଦେଇ କାନୁନଗୋଇଙ୍କର ସହକାରୀ ପୁସ୍ତକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କର୍ମ ନେବେ ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମ- ଳର ଅଭିପ୍ରାୟ ବି ଅବସ୍ତ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବାକୁ ଶିକ୍ଷାଗୋପାଳ ମହିବକ ବଦଳିରେ ବାକୁ ପୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତି ଚୌଧୁରୀ ବାଲେଶ୍ୱରର ମୁନ- ସଫ କିୟକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଦେଶୀୟ କର୍ମଗୁରମାନଙ୍କୁ ବି ପରମାଣରେ ସରକାରୀ କର୍ମରେ କିୟକୁ କରୁ ଯାଉଅଛି ତାହା ଦର୍ଶାଇବା କାରଣ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ଏକ ଫର୍ଦ୍ ପ୍ରକ୍ତର କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଦେଶା- ଯାଏ ସେ ବିଭର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରୁଜଣ ଇଂ- ଗୋପାୟ ଏକ ଜ ୧୭ ଶ ଦେଶୀୟ କର୍ମଗୁଣ୍ଡ କିୟକୁ ଅଛନ୍ତି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମହକୁମାରେ ଜ ୨୭ ଶ ଉତ୍ତଗୋପାୟ ଏକ ଜ ୨୭ ଶ ଦେଶୀୟ କର୍ମଗୁଣ୍ଡ କିୟକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଭେଲର ଡିପ୍ପାକୁ ଦେବର ଯେମନ୍ତ ଉପକାର ହୋଇଅଛି ସେହୁ ଅପକାର ଦେବାର ଇ- ଦେଖାଯାଏ ।

ଅପେକ୍ଷା କରେ ଅଗ୍ରଣ୍ୟ
କମିଶ୍ନର ଉପରେ ନାଗପୁର ବେଳଗାଠ ରହି
ସାଇ ତାହାର ପାଶ ନାମ କଲ ଓ କଲକତା
ବେଳକୋଷ୍ଠର କଥା ଦେଖାଏ ଲୋକ ଗଣସତ
ସୁଖର ଅଭାବ ପାଇଲ ।

ନବଜେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଲୋକଗୁଡ଼ିକୁ ଅତି
ପଦକାୟ ଏକ ଶ୍ରୀଲୋକ ଅସିଅଛି ତାହାର
ମାନ ମିତରେ ସେମାନେ ବେ ବଲେବେଳେ ମଧ୍ୟ
କମିଶ୍ନ ତାହାର ଉଚ୍ଚତା ୮ ଯିବ ଦେବ କିନ୍ତୁ
ଅତି ଉଚ୍ଚବୋଧ ତାହାର ଅଦୂର ବାହୁ କା-
କାର ନୁହଇ ଏବେ ଉଚ୍ଚତା ଲୋକା ପତା
ତାଣେ ।

ଅସିକାର ଉଚ୍ଚତା ଅଂଶରେ ବଳ ଫେବ-
ଏକ ମାସରେ ଏକ ରାସ୍ତାର ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାତର
ମନ୍ଦିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତିକା ମାନକରେ ପାଠ-
କଲ ଉକ୍ତ ଅଗ୍ନିପ୍ରାୟ ୧୦୦ କୋଟ ପୃଥ୍ବୀରେ
ଧନୀ ଏବଂ ବୃକ୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପଦାର୍ଥ କିନ୍ତୁ
ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଅଗ୍ନିର ବାଧା ପୂର୍ବେ ଶୁଣା
ନ ଥିଲ ।

ଗଞ୍ଜାମ ଜଗରେ କୁମ୍ଭ ଓ ପୁସ୍ତକାଳୀ ସୁସଜ୍ଜ
କାରୀ ମାତ୍ରାକ ଗଦ୍ୟମେଘ ଲୋକକଥାଗ୍ରନ୍ଥ
୪ ୨୨୨୨ କା ପ୍ରକାଶ କରାଅଛି ।

ଅଗାମୀ ପୁରୀମାସରେ ଯେଉଁ ତାରିଖମାନ-
କରେ ବ୍ୟୋମରକୁ ତାହାକ ଅସିକ ବେଧର
ବିଜ୍ଞାପନ ଶ୍ରୀମତ୍ କମିଶ୍ନର ସାହେବଙ୍କଠାର
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ପାଠକଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇଥିବାରୁ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାର ସମ୍ଭବ ରହିଲ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ।
ଗୁଣ ଗଢ଼ଗୁଣଗଣ ।
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଲ ଅସି କବା ଅବଦେଷ ।
ସମେ କିଭାବେ ତେଜ ଓକ ହେଲ ନାମ ସେ ।
କିନ୍ତୁ କିଭାବ କରଣୀ ।
ମୁଖି କୁଳର ରତ ସେ ମୁଖୁତରଣୀ ସେ । ୧ ।
ଗିରିବନ୍ଧେ ସତ୍ତରୁ କରନ୍ତି ଉଚ୍ଚତ ।
ପାଠକ ଅଧର ପୁତ୍ର ବି ତା କମ୍ପୁତ୍ରାକ ସେ ।
ରଜାକୃତ ବସେ ସାହା ।
କ୍ଷତ୍ର କରତ ପ୍ରାଣ ଗଧର ବି ତାହା ସେ । ୨ ।
କାବଳ ବୁଧନ୍ତେ ରତ ରବତ ପୁତ୍ର ।
ନଗରମଳ ସୁନ୍ଦର ମାନସେ ବୁଧନ୍ତ ସେ ।
ବି ସେ ହୋଇ ମେରେ ବସ ।

ସମାଜେ କରୁଛି ରଜ ମଲସୁକ ବେଗ ସେ ।
କି ଅବା ବୁଝୁନାନ୍ତ ବନ୍ଧିକୃଷ୍ଣ ହେବ ।
ଗୁମନ କୁମିରେ ଶାସି ପୁସ୍ତକ ଅରଣ୍ଠି ସେ ।
ଗଗବ୍ୟାକ ବୃକ୍ଷଗୁଣ ।
କୃତ ଗତ ତୁଲେ ବେଗ ପଠନେ ନିମନ୍ତି ସେ । ୪ ।
ଦେବୁ ନିରସୁ କବ ହୃଦ୍ୟ ବି ଅଦୂର ।
ଅତର ଭଲ ଜଗତେ ଉତ୍ପତ୍ତାଏ ସ୍ଵର ସେ ।
ବି ସେ ଭକ୍ତପୁତ୍ର ଗୁଣେ ।
କାନ୍ଦଣୀ ଯୋଗେ ଚନ୍ଦ୍ରାବି ପୁଚ୍ଚି ପ୍ରବେ ସେ । ୫ ।
ଏମସେ କରନ୍ତ ରତ ପ୍ରକାଶ ।
ଭଲ ଉପମାଏ ମନେ ହେଲ ସଂଘୀତ ସେ ।
ନିଗାତର ଦରବସେ ।

ହାକ ଦେଉଛନ୍ତି କେଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁକାସେ ହେ । ୬ ।
ଏକାଳେ କମିନୁ ହେଲେ ଗୋକୁଳେ ବାହର ।
ପ୍ରତୋଦହସୁ ତୋପାଳ ଧୂଳିରେ ମୁନର ସେ ।
ମଧ୍ୟେ ସୁଦେବ ସହିତ ।
ଅହା ସେ କୁମି କରୁଛ ଦେମନ୍ତ ମାଧୁରୀ । ୭ ।
କିନ୍ତୁ ମନେ ଅହା ଦେମନ୍ତ ତା ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ତୁଲେ ବରେ ସା ସମ୍ପୋଗ ସେ
ଉଚ୍ଚ ପଶୁଁ ପଦ ଧୁଳି ।
ବର୍ତ୍ତୁରବକ ହିନ୍ଦୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ପା ନିଳି ସେ । ୮ ।
ଏକାଳେ ସରଣୀ ଗୋଡ଼ କବୁକ୍ୟ ନୁହଇ ।
ମନମନ ଗରବଦ ଶୀତଳେ ବଦର ସେ ।
ଚିତ୍ତେ ଭକ୍ତୁଣି ଏକଥା ।
କେଉଁ କରୁଛି ସେ ଯେଣୁ ବାସ ଶୀତଳତା
[ସେ । ୯]

ନମେ ମୁଦ୍ରତ ହୋଇ ଯା ରହିଲେ ନିଳିନ ।
କିଷାକ ରୂପ କି ଚଳେ ବଦନ ମିଳିନ ସେ ।
କି ସେ ବିରହଣୀ ନାଥ ।
କିନ୍ତୁ ବିଯୋଗେ ବସିଛି ଅଧ୍ୟେମୁତ କର
[ସେ । ୧୦]
କସ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଚିତ୍ତେ ପ୍ରସନ୍ନ ଏ କୁଳି ।
ସନରସରେ ଉମନ୍ତ କାହିଁ ହ ଏ ବସୁ ସେ ।
ବଲେ ମଧୁର ସସ୍ତୁ ।
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଜେ ବସନ୍ତ କରୁଛୁ ଅଶୟ । ୧୧ ।
ଅବଳା ବରଣା ସୁତା କି ସେ ପୁସ୍ତକାଳୀ ।
ଉପହୃତ ନବସରବନ ହୁଦେ ମନି ସେ ।
ରଜସମ୍ପଦ ଭରତ ।
କୁଳକ ବୈବାଳ କହେଁ ବଦନ ସମ୍ବେତ
[ସେ । ୧୨]

ବନ୍ଦେ ସଫଳ ପ୍ରେମୀ ପାର୍ଥମାଳା ହେବ ।
କମଳ ପଦ୍ମ ଓଷ୍ଠ ତଳାବର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ସେ ।
କାହିଁ ମୁଖର ସମ୍ଭବ ।

ପୁଣି ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଭାତ ସୁନ୍ଦର ଗୁଣବ ସେ । ୧୩ ।
ପରବ ସଦାମାଧ୍ୟ ବୁଧନ୍ତେ ଭଦର ।
ବୁଝିବି ମଧୁରତର ବେତେ ପୁଷ୍ପବନ୍ତ ସେ ।
କି ସେ ବାମ ତୋଷେ କୁଳି ।
କରୁଛ ପରେ ବେଉରୁ ମନ୍ତ୍ରଦେବ ଗାଳି । ୧୪ ।
ନ ଦୟା ଥୁ କି ରକ୍ତ ପତାସୁ କୁଳିନୀ ।
କମେ ତରଳେ ମୁଖରେ କମିନ ବ୍ୟାପିନୀ ସେ ।
କର ଦୋଳ ମୁଁ କରୁଛି ।
କଳାବନ୍ଦ ନୁହଇ ସେ କହେଁ କୁଳଦାର ସୋ । ୧୫ ।
ପୁଣ୍ୟ ପଦ୍ମର କରନ୍ତୁ ଅସିକା କାହାର ।
ଗଣ କଲକ୍ଷ ମୁକୁତା କୁମୁ ତା ଦିବ୍ୟା ସେ ।
ପିଳି ଦେଉଛ ଅକାଶେ ।

ଉଚ୍ଚଲିତ ଗୁଣ ଲେଖୁ ଗୁଣବର୍ଣ୍ଣ ଦଶେ ସେ । ୧୬ ।
କାନ୍ତ ଅଗମ ଲେଖକ ବି କୁମୁଦ ବୁଦ ।
କେଶବ୍ୟାଜେ ହିଲେ ଲିପି ମହାନନ ସେ ।
କହେ ରଜନୀ କବିକି ।
ବଦନିନୀ ଯେତେ କୁଳ କୁଣି କୁଳିକ ସେ । ୧୭ ।
କୋକ ମିଥୁନ ବଲେନ ସମେ ଉପହୃତ ।
ଅମଳ ପାତ ସମାନ ସନ୍ତାପେ ପତେ ସେ ।
ଅହା ତାହାକ ସକା ।
ତାକତ୍ତ ଉଚ୍ଚତେ ନାହିଁ କି ଅର ବସୁ । ୧୮ ।
ହେବ ହୁଁକେସ ଶ୍ରୀରାମପୁ ଏ ଶୀତ ।
ଅନୁକେ ବନେ ଦେବୁ ବହୁ ସମରସ ସେ ।
ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମେ ସମ ।
ଲଭ ସେ ନ ଲଭୁଛୁ ମୁଁ ଏକିକ ଦଶମ ସେ ।
୧୯ ।

ନେ ରଥ

କଳାମନ

PUBLIC ENGAGEMENT
Lecture on "the state of
education in Orissa" by Babu
Dwarkanauth Chukerburtty at
the Cuttack Debating Club on
Wednesday the 12th Inst. at
7 1/2 P. M.
Cuttack, 7th May 1869.
O. C. Chatterjee,
Hon. Secretary.

ଏହି ଉତ୍କଳଜୀବିତା ସହର ବ୍ୟକ୍ତ ଦର-
ଦାବଜାର କାବିପଣିତ କୁମ୍ଭାଳକ ଯତ୍ନାଳୟରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ
ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ମତ ସମ୍ବାଦ-ମସିହା । ମୁଦ୍ରିତ ୧୯୧୪ ମସିହା ୧୨ ମଇ ୧୯୧୪ ମସିହା ଗଜପତି

ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ବେଳେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମସିହା ପାଇଁ ତାଙ୍କୋମୂଲ୍ୟ ୫୩

ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଚିନ୍ତା କର୍ମରୂପେ
ଶେଷରେ ପ୍ରବେଶ ।

ଗତ ସୋମବାରର ଡେଲିଭେରିରେ ଯେ
ପୁରୁଷବାଦ ପାଠ କଲୁ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ।
ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ଦୌରାନ୍ତେ ଅଲଗାରେ
ହେବ ଯେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଚିନ୍ତା
କର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଅନୁମାନକରେ
ଅତୀତ ଅଧିକ ଲାଭକର୍ତ୍ତା ହେବ ଏକକଣ
କଳକୁ ଯାଇ ଏ ପରାକାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଅସିଧାରେ ଯେ ଏହାକୁ ବା ବଦଳି ପ୍ରାୟ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାକି କିମ୍ପା ଲୋକ ପରା-
କା ଦେବାକାରୀ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପ୍ରାୟତଃ ଏ-
କାକୁ ଯାତ୍ରାକ୍ରମେ ପଦକ୍ଷେପେ ଏମାନେ ଯେଉଁ
ଅନୁ ଚିନ୍ତା କର୍ମରୂପେ ପଳ କରୁ
ଅନେକ ଦିନ ଯିବ ଏହି ମନୁବ ଥିବ । ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ପରିକଳା ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଅନୁରୂପେ
ଏ ପରାକା ଦେଲେ ଯିବ ଅନୁରୂପେ ଅନୁ-
ମାନକର ସ୍ଵରୂପ ଅତୀତ ଯେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ
ଦେଶୀୟ ଚିନ୍ତା କର୍ମରୂପେ ପଳ କରୁଥିବେ
ଏକ ଅଧିକ ଅଧିକ ପରାକା ଲୋକ କଳକୁ
ପଦକ୍ଷେପେ ଅଧିକ ପରାକା ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ
ସେମାନେ ଅନୁରୂପେ ପଳ କରୁଥିବେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ଅପରାଧ ମୁଗ ଓ ଲୋକ ଏକ ଲାଭ-
କର୍ତ୍ତା ହୋଇବ ବର୍ଷ କରୁଥିବେ ।

ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚତମ ପରାକାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହାକି ନାମ ଓ ପରାକା ପଳ କରୁ-

ପାରେ ସାଧାରଣ ଫର୍ମରେ ଯେଉଁ ଛାନ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଲିଖି ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ଯଥା ।

- ବାବୁ ରମେଶଚନ୍ଦ୍ରପତି ୨୫
- ” ବିହାରୀଲାଲ ଗୁପ୍ତ ୧୪
- ” ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବନୋପାଧ୍ୟାୟ ୩୮

ଏବେ ଫଳ ହେଉ ଲାଭକର୍ତ୍ତା ହେଉ
ଲୋକ ଅନୁରୂପେ ଲିଖି ନ ହେବ ।
ସାଧାରଣ ଫର୍ମରେ ଉପରୁ ଛାନ ପାଇବା ସମା-
ନ୍ୟ କଥା ନୁହେଁ । ରମେଶବାବୁ କଳକଣ
କେତେ ପରାକାଣ୍ଡକୁ ବଳିଯାଇ ଏ ଫଳ କରୁ
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ମନେ ରାଜେ ତାହାକି
ଯଥୋଚ୍ଚତମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ
କୋପ କରୁଥିବୁ ଓ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
ମନୁଷ୍ୟତା ଦେଇ ନ ହାଲୁ ପଳକା ଏମାନଙ୍କ
ନାମ ଯେବେ ଫର୍ମର ପ୍ରାକାଶରେ ପରାକା-
ଧ୍ୟାୟା ତଥା ଏମାନେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି
କୋଳ ଅନୁମାନେ ଅନୁରୂପେ ହୁଅନ୍ତୁ କେତେ
ଏମାନେ ଦିନ ହେବ ଯେ ଅନୁମାନେ କିମ୍ପା
ଦେଶୀୟ ଚିନ୍ତା କର୍ମରୂପେ ଏ ହେଲେ
ଦାୟିତ୍ଵ କରିବାର ଦେଉ କରିବାର ଦେବୁ ।
ପୁଣି ଅନୁମାନଙ୍କର ଅତୀତ ଏହି ଯେ ଏମାନେ
ଯେମନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଲେଖା ଶୁକାର କରି
ପରାକାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ନାମ ଓ ପରାକାଣ୍ଡକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ଅପରା-
ଧନକ ଶ୍ୟାମ ଲକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କର୍ମରୂପେ ଦେବାର

ଅଯୋଗ୍ୟ ଛାନ କରନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଦାୟିତ୍ଵ ଦର୍ଶା-
ଇ ପରାକା କରନ୍ତୁ ।

ହାଇକୋର୍ଟର ଅବମାନନା ମକଦ୍ଦମା ।
ହାଇକୋର୍ଟର ତରଫେ ଉଲ୍ଲୀର ଫେଲର
ସ ହେବକ ମକଦ୍ଦମା ଦେଇ ଅଳ କାଳ କଳ-
କୋଳେ ନଡ଼ ଲୋକାଳ ଲାଗିଅଛି । ଅପଳ
ମକଦ୍ଦମା ଶୁଣି ହେଲେ ଏବେ ତାହାର ଡାଳ
ମକଦ୍ଦମା ବାହାରଅଛି । ମକଦ୍ଦମର ପ୍ରତିକ୍ର
ଏହି ଯେ ଲୋକପାଦେବ ବ୍ରହ୍ମପର ଦେଲ
କିମ୍ପା ମୁଗକମାନ, ଦେଲୁ ୫ ୫୦୦୦ କାଳ
ଏକ ସମ୍ପତ୍ତି ବିହୀନ କରୁଥିଲେ । ବିହୀନ ସମ-
ୟରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏକ ଗ୍ରାମରେ ବଳକ ଥିବା
ବଳକଦାର ଅପରାଧ ଲୋକାଳର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହୋଇ
ଶିଳାମରେ ଅପରାଧକୁ ମକଦ୍ଦମା କଳକୁ ଉକ୍ତ
ବଳ ୫ ୧୦୦୦ କା ଦେଇ ଅପରା ଅଧିକାର
ଲୋକପା । କେତେଦିନ ଉକ୍ତରୁ ଉକ୍ତ ଡାଳ
ଫେଲରାଦେବକ ବିକ୍ରୟ ଫେର ପାଲକା
ଦାୟିତ୍ଵ ନାଲିଗ ଦେଲ । ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏ
ମକଦ୍ଦମର ଅପରା ଶୁଣି ହେବାଦେଲେ
ହାଇକୋର୍ଟର କଳ ଅନୁରୂପେ ଦାୟିତ୍ଵାଧ୍ୟ
ମିତ୍ତ ଅପରା ଶୁଣି ହେଲିପାଦେବ ଉକ୍ତକା
ପୁଣି ବଳକ ଦାୟିତ୍ଵ ଲୋକାଳର ଉକ୍ତ-
କା ଦେଲ । ଫେଲରାଦେବ ଏ ସମୟରେ
ଲୋକରେ ଥିଲେ ସେ କଳକାକୁ ଫେରାଧି
ଏ ବିଷୟ ଅବଗତ ହେଲୁ ଅପରା ଅପ-

ଦାଦ ଶକ୍ତିର କାରଣ ସୁନବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କଲେ ଏକ ତାହାଙ୍କର ମୁକ୍ତାର ଅନୁମତିଦାନା
 କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାର ସେ ଏଥର ଦୋଷୀ ଥିବାର
 ଦାୟିତ୍ୱ କଲେ କିନ୍ତୁ ସୁନବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁଣ୍ୟର ଗୁଣ
 ହିଁ ରହିଲା । ଖେଳରସାଦେବ ଏହିପରି ମନୁଷ୍ୟ
 ହୋଇ ଇଲ୍ଲସମାନ ପରିକାରେ ଅକଳବଳ
 ପୁଣ୍ୟକାରୀୟ ମିତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ଚଳିଗଲୁ ପ୍ରଥ
 ପ୍ରକାର କରୁଥିଲେ ସେହୁ ଅନେକଦିନ
 ଉପହାସ ଓ ଚିନ୍ତାକାନ୍ଦରେ ପୁଣି ଥିଲା । ହାଉ-
 ବୋର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରଧାନ ଜଳ ଏ ପ୍ରସମାନ ପାଠ କର
 ରକ୍ତାନ୍ତ ଅପାଳକର ଅବମାନନା ହୋଇଥିବାର
 ହିଁରକର ଖେଳରସାଦେବଙ୍କୁ ଧରକର ଇ.ହାଙ୍କର
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ ଓ ପ୍ରସମାନଙ୍କରେ ଅନେକ
 ଅମୂଳକ କଥା ଥିବାର ବାବଦୁ କର ଖେଳର-
 ସହେବଙ୍କୁ ୪୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥରଶ୍ଚ ଓ ଏକମାସ
 ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଦାୟିତ୍ୱ କରବାର ଆଜ୍ଞା
 ଦେଲେ । ପରେ ଖେଳରସାଦେବ ଆପଣା
 ଦୋଷ ମୁକ୍ତାର କର ଅପାଳକରେ କ୍ଷମାର
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତ୍ୱ ମୁକ୍ତି
 ପାଇ କିମ୍ପାକୁ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ନୂତନବଦନା ବହୁଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦେଲା ।
 ଏହି ବନ୍ଧୁବ୍ୟୋଧାନ ଇଲ୍ଲସମାନ ପରିକାର
 ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ସୁଖରେ ଯେଉଁ ସମାଲୋଚନା
 ପ୍ରକାର ଦେଲା ସେଥିରେ ହାତକୋଟି କହଳ
 ଶକ୍ତି ଆଜ୍ଞା କରୁ ଓ ଜଳମାନ ଅଭିରକ୍ତ
 କ୍ଷମଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ଓ ସେଥିରେ ସମାପା-
 ଧାରଣ ଅନୁଷ୍ଠା ଥିବାର ଲେଖାଥିଲା । ପ୍ରଧାନ
 ନିଗୁଣପତ୍ର ତାହା ପାଠକର ଇଲ୍ଲସମାନ ପରି-
 କାର ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାରକର ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ
 ଅପାଳକର ଅବମାନନା ଅପରାଧରେ ଉପରେ
 ଦେବାକାରଣ ସମନ କାଣ୍ଡ କଲେ । ଏବ୍ୟକ୍ତି
 ସମନ ଅନୁସାରେ ଉପହୁଳି ହୋଇ ପରିକାର
 ସମ୍ପାଦକ ତ୍ରୋତନ ଫେନଉରକ ଉକ୍ତ ପ୍ରସାଦ
 ଲେଖକର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର ଓ ସମ୍ପାଦକ
 ତାହା ମୁକ୍ତାର କରିବାର ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତି
 କଥାମାନ ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଅପରାଧର କଥା
 କରୁ ହେଉଅଛି ମତ୍ସ୍ୟମା କରୁପେ ଶକ୍ତି
 ଦେବ କୁଣ୍ଡାୟାର ନ ପାରେ ମାତ୍ର ପରିକାର
 ସମ୍ପାଦକ ପକ୍ଷରେ ଏ ହିଁରକର ଫଳ ଅତି
 କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ । କାରଣ ଏଥିରେ ସଂବାଦ-
 ପ୍ରଣୟ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବନ୍ଧୁର ହେବ ।

ଏ ପ୍ରକାର ଲେଖାହେଲା ଉପରେ ଅବମାନନା
 ହେବୁ ଯେ ଇଲ୍ଲସମାନର ସମ୍ପାଦକ ମୁକ୍ତି

ପାଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଧୁପତ୍ର କରୁ
 ଶକ୍ତିର ଅର୍ଥ ଯେଉଁସ ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ
 ସେହିପରି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ତାହା ବ୍ୟବହାର ନ କର-
 ଥିବାର କହିବାର ସେ ସମ୍ପାଦକ ହେଲେ ଯାହା-
 ହେଉ ବଡ଼ ଦୁର୍ଲଭପେ ମନନୀୟ ଶକ୍ତି ଦେଲା
 ଓ ସମ୍ପାଦକପ୍ରଣୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ତ ଅପାଳକର
 ମତ୍ସ୍ୟ ଶକ୍ତିମାତ୍ର ହିଁରକର ହୋଇ କାହିଁ ।

ବଳପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌକିଦାର ।
 ଗତ ସପ୍ତହର ପ୍ରକୃତ୍ୟେ ଅଟ ପରିକାର
 ଅବମାନନା ହେଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌକିଦାର
 ଉକ୍ତସ୍ୱାଧୀନ ପକ୍ଷରେ ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରବାକୁ
 ଯେଉଁ କମିଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ପୁଣ୍ୟ କରୁକୁ
 ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ
 ବରୁ ସେଥିର ଫଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନକୁ ଜଣାଇଅ-
 ଛନ୍ତି । ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ମତରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ
 ଅନୁଗମ ହୋଇଅଛି ଓ ସମାପାଧାରଣର
 ମନୋମାନ ହେବ ଏହି ତାହାଙ୍କର ଆପା ।
 ଅନୁମାନେ ସେ ଅପା ପ୍ରକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ସଂହାର
 କରବାକୁ କେତେକ ହୋଇ କମିଟିର ପ୍ରସାଦର
 ବାନ୍ଧବ ପାଠକମାନଙ୍କ ବୋଧବ୍ୟର୍ଥେ ଉକ୍ତ
 ପରିକାର ମନକର କର ପ୍ରକାର କରାଅଛି ।

କମିଟି ପ୍ରସାଦ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାର
 ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌକିଦାର ଲେଖାଏଁ ପଞ୍ଚାବଳ କରୁକୁ
 ହେବ । ଏଥର ସମ୍ପାଦକ ୨ ଶକ୍ତି ଅଧିକ ଏକ
 ଚଳିକର ଉପା ନ ହେବ । ଯେଉଁଲେକ-
 ମନେ ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌକିଦାର କାମ ହଲୁ ସେହି
 ଲେବ ମିତ୍ରର ସମାଲୋଚନା ମନୋମାନ ହେବେ
 ଦେବକ କମିଟିର ଓ ତାହାର କମ ପ୍ରା ପକ୍ଷରେ
 ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇପାରେ ସେମାନେ
 ଶ୍ରୀମତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉକୁ ବା ନ ଦେଉକୁ
 ପଞ୍ଚାବଳ ସମା ଚୌକିଦାର ଦେ । ପ୍ରଥମ
 ପଞ୍ଚାବଳ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡାପାକୁ କରୁକୁ ହେବ ଓ
 ତହିଁର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସହପୁଣ୍ୟ ହେଲେ
 ଅବସ୍ଥିତ ସମାମାନେ ଲେବ କରୁକୁ କର
 ଦେବକ ମାତ୍ସ୍ୟକୁ ଜଣାଇଦେବେ । ପଞ୍ଚା-
 ବଳ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଭୁକି କଲେ ଅର୍ଥକ-
 ଶ୍ରୁତ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ଚୌକିଦାରୁ ପ୍ରସ୍ତ
 ବା ପ୍ରକାର କରିବା ପକ୍ଷରେ ପଞ୍ଚାବଳକର
 ପ୍ରକ୍ତି କ୍ଷମଣା ଥିବ । ମାତ୍ର ସେଥିର ଅଧିକ
 ମାତ୍ସ୍ୟକଠାରେ ହୋଇପାରେ । ସାଧାରଣ
 ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାର ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌକିଦାର

ଚୌକିଦାର ଲେଖକ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତୀ ବୃହତ୍ସଂଖ୍ୟା
 ଅଧିକ ଓ ମୋକ୍ତି କ୍ରମେ ଚୌକିଦାର
 ଦେବକ ଅପାଦୁ ହୋଇ ନ ପାରେ ତାହା
 ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ସପ୍ତକ ମିଳିତ ହେବ । ଶ୍ରୀମତୀ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଚୌକିଦାର କରୁକୁ ହେବ ଓ
 ପଞ୍ଚାବଳ ସମ୍ପାଦକ ସେ କମିଟି ପ୍ରା ନେଇ
 କୁଣ୍ଡି କରିବାକୁ ବୁଝିଲେ କରପାରେ । କୌ-
 ଣସି ଅପରାଧ ଯଦି ହେଲେ ଉକ୍ତକ୍ରମେ ପୁଣ-
 କୁ ତାହା ଜଣାଇବା, ସନେହପୁକୁ ଓ
 ହୋକୁ ପୁଣ୍ୟର ସମ୍ପାଦ ଦେବା, ମାତ୍ସ୍ୟକ
 ପ୍ରସ୍ତାବନ ନୁହାରେ ସୁକାୟ ସମାଦାନ
 ଦେବା, ଯେ ସମସ୍ତ ଅପରାଧକୁ ଧରବାର
 ଦୋଷଣା ଦଥ ଯାଏ ତାହାକୁ ଧରବା,
 ଶ୍ରୀମତୀ ପୁଣ୍ୟଲେଖକ ପ୍ରତ ଦୃଷ୍ଟି ଚୌକିଦାର, ଏକ
 ସାଧାରଣଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଶେଷ ଏକ ପ୍ରକ୍ତିର
 ପ୍ରକାର ଦେବା ଚୌକିଦାରର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
 ଏସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଚୌକିଦାର ପଞ୍ଚାବଳ-
 ଠାରେ ହେବ ଓ ପଞ୍ଚାବଳ ଦୋଷ ଦେଖିଲେ
 ଏହାକୁ ବାହାର କରଦେବେ । ପଞ୍ଚାବଳକର
 କରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ କୌଣସି ଅପରାଧ
 ଯଦି ହେଲେ ମାତ୍ସ୍ୟକ ସେହି ସମ୍ପାଦ ପୁଣ-
 କୁ ଦଥକର ବ ନାହିଁ କର୍ତ୍ତ ପ୍ରତ ଦୃଷ୍ଟି
 ରଖିବେ ଓ ଯେବେ ସେମାନେ କାହିଁ କୁଣ୍ଡି
 କୌଣସି କଥା କରୁର ରଖିବେ ତେବେ
 ପ୍ରକାର ସମ୍ପାଦ ପୁଣ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାର ଯୋଗ୍ୟ
 ହେବାର କମିଟି ପ୍ରସାଦ କରାଅଛନ୍ତି । କମି-
 ଦାର ଉପରେ ଅପରାଧର ସମ୍ପାଦ ଦେବା କମ-
 ପୁରେ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌକିଦାର ଲେଖକ କରବାକୁ
 କମିଟି କେତେକ କର ବାକୁ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ
 ପ୍ରାୟ ଦାୟିତ୍ୱ ରଖିବେ । ପୁଣ୍ୟର ସୁପ୍ରସଙ୍ଗ
 ଯେଉଁସ ମୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତ ଅଧିକାର ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ଚୌକିଦାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତ
 ଅଧିକାର ପାଇବେ । ଚୌକିଦାର ଦେବକ
 ନୁହେବକରେ ମାତ୍ରକୁ ୪୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ହିଁ
 ହୋଇଅଛି । ଏହା ମାତ୍ରକୁ ମାତ୍ର ୪
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଚୌକିଦାର
 ଦେବକ ୪୫୦୦ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀମତୀ ସକଳ ଲେଖକଠାର
 ଶାନ୍ତ ଦୁର୍ଗ ଅପାଦୁ ହେବ ଓ ଶାନ୍ତର
 ବନୋଦନ ପ୍ରକାର କରବାର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
 କରାଯିବ । ଯେ ଲେବ ମାତ୍ରକୁ ଏକପ୍ରକାର
 ଦେବକୁ ଅଧମ ସେ କ୍ଷମା ପାଇବ ଏକ
 କୌଣସି ଲେଖକ ମାତ୍ରକୁ ଏକପ୍ରକାର
 ଅଧିକ ଶାନ୍ତ ଦୁର୍ଗ ନ ହେବ । ପଞ୍ଚାବଳ

ମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଟାହୁଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଟାହୁଏର ଫର୍ମ ସାଧାରଣ ଶୁଭକ କାରଣ
ପ୍ରକାର ହେବ ଏବଂ ଏକତ୍ର ଫର୍ମ ମହତ୍ତ୍ୱେ
କ୍ଷମା କରେଇରେ ରହୁଏ । ଟାହୁଏ ଦେବତା
କେବଳ ଉଚ୍ଚ କଲେ ତଳକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶ୍ରୟ
ଟାହୁଏ ଆଦାୟ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚମ ସବୁ ଉଚ୍ଚମାସ
ଟାହୁଏ ଆଦାୟ ହେବ ।

ଅପେକ୍ଷାରେ ଏ ନିୟମାବଳୀକୁ ନ୍ୟାୟଯୁକ୍ତ
ଶୁଣି କରୁଅଛୁ ମାତ୍ର ମୋଫସଲରେ କେତେ
ଶ୍ରାମର ବାର୍ଷିକ ୫୦୦ କା ଟାହୁଏ ଆଦାୟ
ହୋଇପାରିବ ଏକତ୍ରରେ ଅନୁମାନକର
ସନ୍ଦେହ ହେଉଅଛି ଅନୁମାନକର ବ୍ୟବହାରରେ
ପ୍ରାୟ ଏତେ ୫୦୦ ବହୁଳ ଶ୍ରାମର ଉଠିବାର
ନୁହଇ ଓ ବଳପୂର୍ବକ ଉଠାଇବାର ତେଣୁ କଲେ
ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାରର ମମ୍ବୀବନା ।
ଲୋକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହଳାସତା ଦେଇ ଚୋଳା-
ସାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ଓ ଜାହା କ୍ଷେତ୍ରର ଉଠାଇ
ଦେଉଥିବା ବୋଲି ଜଣା ଯାଏ ନାହିଁ ଉଚ୍ଚମାସକୁ
ଉଚ୍ଚମାସ ନବନ ୫୦୦ ଦେବାକୁ ବହୁଳ ଲୋକ
କ୍ଷେତ୍ରକର ବୋଧ କରିବେ ଅତଏବ ଆବଶ୍ୟକ
ଯେ ଏକତ୍ର ଅଭିନ ଜାଣି ହେଲେ ଜାହା
କ୍ରମେ ଏକ ଏକ ଶ୍ରାମର ଅବସ୍ଥା ବଦଳି କରି
ଜାଣି କରିବାକୁ ହେବ ଏକାଦେଲକେ ସମସ୍ତ
ଶ୍ରାମରେ ଜାଣି ହେଲେ ଭଲ ହେବ ନାହିଁ ।

ଦେବୀୟ ଗୁଣା ପୁସ୍ତକ ବୁକି କରଣ

ଦେବୀୟ ଗୁଣା ପୁସ୍ତକ ବୁକି କାରଣ ଉଚ୍ଚର
ପଢ଼ିମର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁସ ପୁସ୍ତ-
କାର ପ୍ରକାରର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ ଏବର୍ଷ
ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତୁ
ଅପେକ୍ଷାରେ ତେଲିଉପୁସ୍ତକ ଅବଗତ ହେଲେ
ଯେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ ଅପିଗଣ୍ଡ
ପୁସ୍ତକ ଓ ପଥରପତା ପୁସ୍ତକ ଅପିତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ତଦୁପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ମନୋନୀତ ହେଲ
ଓ ମନୋନୀତ ପୁସ୍ତକର ରଚୟିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେବଳ ଏକଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦୦୦୦ କଲେକ୍ଟର
ଅବଶ୍ୟକର ଆଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ପୁଣି ଶାକ୍ତଗଣିତ
ପୁସ୍ତକ ରଚନା କାରଣ ପୁରୁଷାରର ପୁସ୍ତକ ସଂଖ୍ୟା
୫୦୦୦୦ କା ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ଶିକ୍ଷା
ବିଭାଗର ତାଲିକାରେକ୍ତ କବିଶି ମଣ୍ଡେ ନା-
ରାୟଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପାଇଁ ୫୦୦୦୦ କା ଏକ-

କଣ ମେଉକଳି କଲେକ୍ଟର ଆଧ୍ୟାପକ ଗଣ୍ଡେ
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ତାହାକୁ କେତାକ ପାଇଁ ୫୦୦୦୦ କଲେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରା ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ଏକତ୍ର
ପୁସ୍ତକ ପାଇଁ ୫୦୦୦୦ କା କଲେ ଅନାଲକର
ଅପିତ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
ପଥ ଅନୁବାଦ କାରଣ ୫୦୦୦୦ କା ଓ ଅଭି-
ପର ଉଚ୍ଚକଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ କାରଣ ୫୦୦୦୦
କା କଲେ ଏ ପୁରୁଷାର ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏଥିର ପାଠକମାନେ ଅନାସ୍ୱାସରେ ପୁସ୍ତକର
ପ୍ରକାରର ଫଳ ଏବଂ ଉଚ୍ଚକଳ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାୟ
ଉପାୟର ପରତପୁ ପାଠକେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ପୁସ୍ତକର ବସ୍ତୁ ଏହି ଯେ ଅପେକ୍ଷାରେ
ଉଚ୍ଚକଳା ପୁସ୍ତକ ବୁକି କାରଣ ପୁସ୍ତକର
ଏହି ପ୍ରଥା ଅନୁକରଣ କରିବାର ଅନୁରୋଧ
କରୁଅଛୁ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନକର ପ୍ରାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟ କ୍ରମା ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ବର୍ତ୍ତମାନମାନେ
ଉଚ୍ଚକଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି
ଏକତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅପିଗଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାୟ
ହେବାର ବୋଧ କୁଅଛି ଅପିଲୋକ ଲାଗଣାରେ
ପୁସ୍ତକ ରଚନା କର୍ମରେ ନିୟୁତ ଥିଲେ ଏତେ
ଲୋକକୁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୁତ କରିବା ଯେମନ୍ତ
ମଜଲକର ଅର୍ଥର ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ୩୮୧୦
ଟା ଉଚ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ ବାଛି ଦେବା ଉପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ଭଲ ପୁସ୍ତକ ବୁକିକରଣକୁ ସବୁ ପୁସ୍ତକର
କରି ବଥ ଯାଇଥିଲେ ସେପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ
କଦା ପ୍ରାୟ ନ ହୁଅନ୍ତା । ଅନୁମାନକର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେବେ ଏ ଫଳ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି
ଉଚ୍ଚକଳ ପୁସ୍ତକର ଅଧିକ ବୁକିକରଣାର୍ଥ ଉଚ୍ଚକଳ
ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ ତେବେ ଅତୀତୀୟ
ସେ ଅଧିକ ଅବଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା । ପଢ଼ିମରେ ଯେଉଁ
ପୁସ୍ତକ ବକାମେ ଅପିତ ୫୦୦୦୦ କା ପୁରୁଷାର
ପାଇଲେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରାମରଞ୍ଜନ ନାମରେ
ସେହି ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏପ୍ରା-
ନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଲାଭ କରିବାର କେତେ
ଥାଇ ଅବଧି ମୁଦ୍ରିକରଣର ବ୍ୟୟ ପରିଶୋଧ
କରି ଅଛି କି ନା ସନ୍ଦେହ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ
ଉଚ୍ଚକଳ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କର୍ମରେ ବୁକି ହେବ
ପୁସ୍ତକର ନ ପାଠି ଉପାଦାନ ଅବଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ
ଧନ୍ୟ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏତେ ଅନାସ୍ୱା-
ସପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯଥାସାଧ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ବାବୁଜାଇ କରିବ
ପିକ୍ଷା କଥାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲ ହୋଇଅଛନ୍ତି

ସା ପ୍ରା ହି ନ ସ ମ୍ବା ଦ ।

ତମହାର ଉଚ୍ଚକଳ କବିତା ଶିଖେନାମ
ଦେଇ ଅପେକ୍ଷାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକଳ ପୁସ୍ତକ
ଏକ ପଦିକାରେ ଲେଖୁଥିଲେ, ଉକ୍ତ ପଦିକା
ସେଥିରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅନୁମାନକର ପର-
ଦାସ କରିଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଲୋକର ଉଚ୍ଚ
ଏକପ୍ରକାର ନୁହଇ ।

ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କଟକ ଟାଉନ କମିଶନର
ପୁସ୍ତକ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ଟାହୁଏର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ
ହିର ହୋଇ ସାଧାରଣ ଶୁଭକାରଣ ଉଚ୍ଚା
ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ ଫର୍ମର ଅବଗତ
ହେଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚକଳ ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦୦ କା
ଟାହୁଏର ଆଦାୟ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକ
ମିଶି ୫୦୦୦୦୦ କା କମିଶନ ପ୍ରାୟ ହେବାର ଅଗା-
କରନ୍ତି ଏଥିର ପୁସ୍ତକର ବ୍ୟୟ ୫୦୦୦୦୦୦ କା ଓ
ଟାହୁଏରାଗେବା ମହଲୁନାଗର ମିଶ୍ରା ଯାଇ
ଅଧିକ ୫୦୦୦୦୦ କା ନଗର ପରିଷଦ ଓ
ବୈଷ୍ଣବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହେବ । ନୁତନ
କଥାମଧ୍ୟରେ ଏହୁଯେ ନଗରରେ ବସ୍ତୁଟି
ପାଇଁନା ପାଠକର ବ୍ୟବହାର କାରଣ କର୍ମଣ
ହେବ । ଏକାପ୍ରାୟ ଯେବେ ନଗରକୁ ପରି-
ଷଦ ରହିପାରେ ତେବେ ବଗେଷ ଉପକାର
ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କମିଶନର ଏହି ପ୍ରଥମ
ପଦ୍ମ ଥିବାର ଏଥିରେ ବସ୍ତୁର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ନ ପାରିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଗାମୀ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଅନେକ
ବସ୍ତୁ ହିର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

ଶୁଭକର ପୁସ୍ତକର ଅଧିକତମ ପୁସ୍ତକ
ତାହୁଏର ସାତେକ ପୁସ୍ତକର କଟକକୁ ବକଳି
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କଟକକୁ ଓ ଅଧିକତ
କରେଣ ସକାଳୁଥ ହେବାର ଅଧିକ ହୋଇ-
ଅଛି ଅତିପଦ୍ମ ଶାନ୍ତି ଏଥିର କାରଣ ଅର୍ଥର
କିନ୍ତୁ ବେବନ କରେଣର କର୍ମକରିକର ସହସ୍ପୃତା
ଗୁଣକୁ ପ୍ରମୋଦା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଡ଼ି
ବଡ଼ ଗରରେ ସେମାନେ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ତାହାପ୍ରକାରର ଫର୍ମପୁସ୍ତକ ସହସ୍ପେକ୍ତକ
ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ଉଚ୍ଚକଳର ବକାମାନଙ୍କରେ
ପରୁମାକୁ ବିକ୍ରୟ ହେବା ଲାଭାରଣ କରିବାକୁ
କରୋଣାକୁ ପୁସ୍ତକକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିର
ଉଚ୍ଚକଳମାନେ କାରିପାତିବେ ଯେ କଟକ-
ମାନେ ଉଚ୍ଚକଳ ସମ୍ଭାମାନେ କିନ୍ତୁ ନୁହନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରର ସମ୍ପାଦକାହୁଁଜଣ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାର ଗୁରୁ ପୁଲସକୁ ଅର୍ଥତ ହେବାରେ ଅନେକ ଅମଙ୍ଗଳ ହେଉଥିବ ସମ୍ପାଦକ ଲେଖକ ଯେ ପୁଲସ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଣାଇ ନ ଦେଇ ତାହାକୁ ଫାଶିକୁ ଧରୁଅଛି ସଂଖ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯେ ଲୋକମାନେ ନାନାପ୍ରକାର ଅମଙ୍ଗଳର ଅପଣା କରିବେ ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ବି ଅଛି ? ଅନୁମାନେ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ଯେ ଗାଁସୁ ଏଥିର ପ୍ରଭାବର ଦେଇ ଏକ ପୁଲସକୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥାନ୍ତ ଯେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ତ ଫାଶିକୁ ଧରୁଅଛି କାହାରକୁ ଅମାନ ନ କରନ୍ତୁ ।

କୁଣ୍ଡ ସେଗରେ ମତ ଅପେକ୍ଷାମତ ଶେଷରେ ଏକଦିନ ଗୁରୁ କୁଣ୍ଡ ଓ ନିଜାଦର ହୋଇଥିଲା ଏକକ୍ରମେ ମଜିର କୋରମାନ ବହୁମାନରେ ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି ଚଳି ।

ପାଇଁ ଓପେନ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବୋମାସର ଅମିର ଅପଗା ପୁସ୍ତକରୁ ହଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଏକଥା ହେତେପୁର ମତା ତଥା ଯାହ ନାହିଁ ।

ବାବୁଲରେ ଏସବୁ ଜନର ଦୋଇଅଛି ଯେ ବୋମା ଗୁରୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ଉପିପୁର ଅଧିକାରରେ ଅଛି ସେଠାକୁ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟର କୌଣସି ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରକା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ ହୋଇଅଛି ।

ସେ ଶୀଘ୍ରଲେଖକ ବାବୁ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ମୁଖ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ସୁ ପଞ୍ଚମ ଛଳିବର ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ କୋର୍ଟରେ ଛାଡ଼ି ଦୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଗବସ୍ତମେଶ ବଜାର ମତମାପରେ ଦିଅନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ନୀଳବନ୍ଦିରେ ଚାଷି ଯାଉଥିବା ପ୍ରକା ଯେ କେହି ଅନେକ ସରକାର ଓ ଅପଦ ସମ୍ଭବରେ ଗଣା କରବ ସେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟକୁ ପ୍ରକାର ମୁକ୍ତ ଉପରେ ଠାକରେ ୪ ୧୦ ଲା ଲେଖାଏଁ ପାଉବେ । ଏ ଠାକା ନ ପାଉବା ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକା ଅଧିକ ରକ୍ଷାବାର ତାହାକୁ ଅଧିକାର ଅଛି ।

ଓଏନ ସାହେବ ସମନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମତମାନର ଲକ୍ଷ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସମସ୍ତ ନକରେ କଠକରେ ବୁଝି ହେବ । ଯଥା । ଭା ୧୦ ମେ ୧୯ ରୁରେ ଅଧିକ ବୁଝି ତା ୧୫ ମେ ୧୯ ରୁରେ ବତା ସ ଓ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ, ଭା ୧୦ ମେ ୧୯ ରୁରେ ଅଧିକ ବୁଝି । କଠକର ଦକ୍ଷିଣରେ ଭା ୧୭, ୧୭, ୧୮, ୧୯ ରୁରେ ବୁଝି ବରସ ହେବା ଜଣାଯାଏ । ଭା ୧୭ ରୁରେ ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରକଳ କାତା

ହେବ ଓ ତାହା କଠକ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ ବର ପାରେ । ଭା ୧୯ ମେ ୧୯ ରୁରେ ଓ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକଳ ବର୍ଷା ହେବ ଓ ତା ୧୯ ରୁରେ ଅଧିକ ବର୍ଷା ହେବ ।

କଠକଦେଶର ଗଣ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ପୁରକ ମର୍ତ୍ତ-ମାସର ଦୁର୍ଘାଣ୍ଡର ନିଜାଦର ପ୍ରକଳ ସେ କଠକ ଓ ପ୍ରକଳ ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ ଅଧିକ କାଳେ ଶୁଭର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମ ୧୦୦୦ ମସିହା ଧନ ଏକ ମ ୧୦୦୦ ହେ ରୁଚଳ କରକତା ଓ ମଦାକକୁ ଏକସକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନକ ହେଲେହେ ବିଶ୍ଵାସ ଅବସ୍ଥାର ହୋଇ ନାହିଁ ରକି ଫରକ ପ୍ରକୃ ରୁଚକରେ କ୍ଷତ ହୋଇଅଛି ଏକ ତାକୁ ଅଧ ଅଧ ଜନ୍ମ ଅଛି ଉଧାତ ଗାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଉଚ୍ଚକ ମୁକ୍ତରେ ପ୍ରକ୍ଷ ହୁଅଇ ଏଥିର ଦୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଏକର୍ଷ କୌଣସି ଗାଦ୍ୟର ଅଧିକର ଅପଣା ନାହିଁ ।

ପ୍ରକଳ ସରକାରୀ ଗୁରୁଲ କିମ୍ପା ବା ଗୋବ ବିକିପୁର ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ବାବୁର ସେଠାର କଲେକ୍ଟର ଦୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏକ କଠକର କଲେକ୍ଟର କିମ୍ପାରେ ବୋଲନ୍ତ ବ ୫୦୦ ହା ଗୁରୁଲ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକୃ କଲମହାବ୍ ବିକ୍ରମ କରବାକୁ ଅଛି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିର ଜଣ ଯାଏ ଯେ ସରକାରୀ ଗୁରୁଲ ଅଧିକ ବହୁଳ ଦିନ ରପ୍ତକ ନାହିଁ ଓ ବାସ୍ତବରେ ଅଧିକ ରକ୍ଷି-କାର ପ୍ରକୃକନ ନାହିଁ ହେବଲ ସରକାରର ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯେତେଲେ ଏତେଦିନ ରହଣ ପେଟେଲେ ଅଧିକ ଏକମାତ୍ର ପକ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟେ କିଛି ଭଲ ମୁକ୍ତରେ ବିକ୍ରମ ହେବାର ସମ୍ଭବନା ଅଛି ପକ ଏକ ଏ ସମୟରେ ଦକ ବ୍ୟୟ ହୋଇ ବିକ୍ରମ କରବାର ପ୍ରକୃ-ଜନ ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

ଉଚ୍ଚ କୋର୍ଟର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ମତମାନ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟରେ ସେଠାରେ କଠକର ବି-ବନୋଟି ଖେଳନ୍ତ ଅଗି ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ଏକ ବୋକାନ ଦର ଉପରେ ପ୍ରକଳର ଅନେକ ଗୁରୁ ଦି ହ ଓ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଅଛି । କ୍ଷତ-କ୍ଷତ ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ମେ କଦମା କରବାକୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଅଧିକ ହେଲେ ଦୋଧ ହୁଅଇ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ କଳକୁ ଏ ଦନୋଟି ଖେଳ ବଜାର ଓ ଜନ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ନରେ ଅଧିକ ବଦଳ ।

କଠକର ନୂତନ ମେ ୧୯ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଏକ ଯେ ଗୋଟିଏ ଦିନେ

ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳର ନିଷ୍ଠାରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ହେବ ହୋଇ ତାହାର ମାତ୍ର ଗାଦ୍ୟ ଦେଖ ପାଏ ହୋଇଥିଲ ସେ ମାତ୍ର ମୁକ୍ତ ମୁକ୍ତମାତ୍ର ପ୍ରାୟେ ହୋଇଥିବାର ଲେଖାଯାଏ । କ୍ରମେ ବର୍ଷର ମାତ୍ର ଗାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକ-ଗଣିତ ହେଲା ।

ଓଏନ କିମ୍ପାର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ କଲେକ୍ଟର ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ କଲେକ୍ଟର ପ୍ରକୃକାଳପୁର ମନକ୍ରମ ଏକ ପକା ବିଏ ସୋଡ଼ଦେଲ ଏକା କିମ୍ପା କରବା କାରଣ ସେଠାର ଶିକ୍ଷକମାନେ ବାଲକକୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବିକ୍ରମର ଫାକ୍ତ-ଦାଣ୍ଡ ଅଧିକର ଅଧିକରେ ଅଧିକପ୍ରକୃ ବାବୁ ଅଧିକ କିମ୍ପା ଦେଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକଳର ଗୁରୁ ବାବୁ ବନଠାକର ଯେଠାରେ ତାହାକର ମୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ କଠକେ ଗୋଟିଏ ପାଲଗାଲ ହାସନକିମ୍ପା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-ହସ୍ତରେ ଏକଲକ୍ଷରା ପ୍ରକଳ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହାକର ଗୋଟିଏ ଅଧିକାର ଅଛି ସେଠା-ରେ କିଛି କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ପ୍ରକଳ ନକ୍ତ ଅଧିକ ଅଧିକ ସେ ଉଚ୍ଚ ପାଲଗାଲକୁ ମଧ୍ୟ ତାହା ସଜ୍ଜେ ଯୋଗକରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ହସ୍ତରେ ପ୍ରକଳ ବି-ଅଛି ଏହିପ୍ରକା ସଦନତା ସମସ୍ତକୁ ଅପାଧି-ରଣ ବଦାନତା ଦେଲା ।

ମୁକ୍ତପ୍ରାପ୍ତି

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧୁସୂଦନ ପଣ୍ଡାପୁତ୍ର ଅଧିକାରୀ	୫୮
,, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣପୁତ୍ର ଶ୍ରୀଧରଚନ୍ଦ୍ର	୫୯
,, ନିରଂଜନ ପେଟ	୬୦
,, ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପୋଷ	୬୧

ବିଶ୍ଵାସ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରକୃତ କରବା ବ୍ୟବସାୟ କାରଣ ୫ ୧୦,୦୦୦ ଲା ମୁକ୍ତପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଅଛି ଏସବୁ ଏକ ବ୍ୟା ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ଅଧିକ ପ୍ରକୃକନ ସକ୍ତ ଯାହାର ଅଧିକ ହେବାକୁ ବାହା ହେବ ପରି-କାର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଜଣାଉବେ ।

ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟ ଏହି ଉଚ୍ଚକୋର୍ଟର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଠକ ମତ-କଠକର ବିକ୍ରମକୁ କୁମ୍ଭାକର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଓ ପ୍ରକଳ ହେଲା ।

କରକ ମାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୯
୧୦୮୩

ଭାରତୀୟ ମତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ. ଚିତ୍ରପୁ. ବ. ୧୯୩୯

ଅଧିକ ବାଣିଜ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୯
ମଧ୍ୟସ୍ଥକ ସାହିତ୍ୟମାତ୍ର ୩୩

କରକ ମାତ୍ର ।

ଦୁଇ ଦିନର ବାଧ୍ୟତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସନ ୧୯୩୯ ଶାଳକ୍ଷ୍ମୀ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଅର୍ଥ ରାଶି ଦେବାକୁ ଆଇନ ହୋଇଥିଲା ଏପ୍ରକାର ଗୁରୁତ୍ଵ ଉପେକ୍ଷାଦାନ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଯାଏ । ମତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଉକ୍ତ ଆଇନ ଉପରେ ଦେଲେ ପ୍ରାୟ ଦୋଧ ହେଉଥିଲା । ଗତ ବୃତ୍ତୀକାଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଉକ୍ତ ଆଇନର ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ କର ଉପରେ ବାଧ୍ୟତା କରାଗଲା ଏହା ହେଉ- ଅକ୍ତୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଦୋଧ ହୁଏତ ଯେ କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଦୋଷ ଉପ- ବଦାନ ଦିଆଯାଏ ପକ୍ଷରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟଣା କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିରେ କୃଷକ- କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ବ୍ୟାଧି କରାଯାଏ ଯେ ବନ- ସଂଗ୍ରହ କି ଉପେକ୍ଷା ପ୍ରକାର ନାହିଁ

ଅତି ଜଳାଗଣ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପେକ୍ଷା ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଆଇନର ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ କର ଉପରେ ବାଧ୍ୟତା କରାଗଲା ଏହା ହେଉ- ଅକ୍ତୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଦୋଧ ହୁଏତ ଯେ କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଦୋଷ ଉପ- ବଦାନ ଦିଆଯାଏ ପକ୍ଷରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟଣା କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିରେ କୃଷକ- କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

କରକ ମାତ୍ର ଦେବା ଉପରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

କରକ ମାତ୍ର ଦେବା ଉପରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

କେବଳ ସଂଖ୍ୟା

ଏ ଦିନରୁ ଦେଲେ ଅତି ବାଧ୍ୟତା ପ୍ରକାରରେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଏ ଦୋଷ ଉପରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟଣା କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିରେ କୃଷକ- କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଦେବା ବଦଳରେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଯେଉଁ ଉପ- ବଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ଵୋପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେବାର ହେଉଛି ଓ ବ୍ୟବସାୟର ତାହା କାର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ପାଇବେ । ଉପେକ୍ଷାଦାନ ଉପରେ ପର- ଦୟା ହେଉଥିବା ପ୍ରକାର ହେଲେ ଉପେକ୍ଷାଦାନ ହେବ ।

ଫର୍ଷ ବଜାର ବଜାରରେ ଘୋଷଣା ସ୍ୱରୂପ କଥା
 ଯାଇଅଛି ଲୋକେ ତାହାକୁ ଟିକଟ ଦେବା
 ବାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର କରି କୁଣ୍ଡି ବସନ୍ତ ଯେ
 ୪ ୭୦୦୦ ଟା ଅପ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବା କାରଣ
 ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଦେଖୁଅଛି । ଅନୁମାନେ
 ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ, ଯେଉଁ ବଜାରରେ ଏକତ୍ର
 ଘୋଷଣା ବ୍ୟୟମାନ ଅଛି ସେଠାର କୌଣସି
 କ୍ଷତି ଲୋକସଂଖ୍ୟାରେ ହୁଏ ତାହା ବହୁଳ
 ତାହାକୁ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି ଘୋଷଣା ସମ୍ପର୍କରେ
 ଦେଖାଇଦେଇ କହୁଅଛି ଯେ ଏହି ୪ କ୍ରମ
 ଅଦାୟ କରିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଲୋକମାନଙ୍କ
 ଶାନ୍ତର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ଏହି ସମୟରେ
 ପତନାର ଲୋକଙ୍କ ଗଣା ଅଧିକ ବଳବତର
 ହେଉଅଛି ସେମାନେ ବହୁଳ ସରକାର ସହ-
 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚତମ ଶାନ୍ତ ନେବାକୁ ଉଚ୍ଚ
 ଯେବେ ଶୁଭକାର ହେ ଶାନ୍ତ ନେଲେ ତେବେ
 ୪ କ୍ରମ ବିଷୟରେ ସରକାରର କଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ
 ବି ଅଛି ? ଏସମୟ ପ୍ରକାର କଥାକୁ ପରସ୍ପର
 ସଂମ୍ପର୍କିତ ହୁଏ କିନ୍ତୁ କରାଯାଉ ଲୋକଙ୍କ
 ମନରେ ଏସମୟ ପ୍ରକାର ସହାୟତା ଯେ
 ସାମାଜ୍ୟରେ ତାହା କରାଯାଉ ଦେବାର ନୁହେ
 ବହୁଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା ପୁଣିଲେ ତାହା-
 କାଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଗତ ଏ କଥା କରାଯିବ ମାତ୍ର
 ହୋଇ ସିଦ୍ଧ ନୁହେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ-
 କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଅଛି ।

ମାତ୍ର ଲୋକେ ଶାନ୍ତ କୁଣ୍ଡି ବା ନିକମ୍ପରେ
 କୁଣ୍ଡି କିଛି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହି ପ୍ରକାର
 ପ୍ରକାର ୪ କ୍ରମ ଦେବା ଉପାୟ ଲୋକଙ୍କର ଯେ
 ଲୋକ ଓ ମହାଶୟା ହୋଇଅଛି ତାହା ଦେଖି
 ଅନୁମାନେ ମନେ କରି ଯେ ଯେ ଟିକଟ ନ
 ଦେବାର ନିରାପତ୍ତ । ବଜାରରେ କରକର
 ହୋଇଅଛି ଓ ଟିକଟଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରମୁ
 ସେ ଉଚ୍ଚତମର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ
 ଟିକଟ ହଜାଇଲେ ୪୦୦୦ ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ଦେବା ଏକ
 ତରଫା ହୁଏତାହାର ୪୦୦୦ ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ଦେବାକୁ
 ଏକଥାରେ କରକର ପରସ୍ପର ଘୋଷଣା ଅପର
 ପକ୍ଷର ଟିକଟ କରା ବସ୍ତୁରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ
 ଏଥିକୁ ବାକି ଓ ନିଶ୍ଚୟ ଯେତେ ଠାରୁ ତାହା ପ୍ରାୟ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତଥା ଅଧିକ ଦାନକର ଗଣ କି ଏକକର
 ବଜାର ଅବହେଳାମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖି ନିର-
 ଅଧିକ ଏକ ଦେଖିଠାରେ ଦେହ ପ୍ରକୃତ ସାଧନ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅପର ବ୍ୟକ୍ତିର ପର ଟିକଟ ଦାହା
 ଗଣନା ଦେଉଅଛି । ଟିକଟ ଦେବା ଦେଖି

ଲୋକଙ୍କର ଦେହର ଲକ୍ଷଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖୁଅଛି
 ଅନୁ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଲୋକମାନେ
 ତାହାକୁ କେତେ ଲୋକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ କରି
 ଅନ୍ୟ ଟିକଟର ନିକଟ ସାଧନମାନଙ୍କ ପରେ
 ପ୍ରମୁଖ ଅଧିକ ଏକ ଅନାଲୋକର ଟିକଟ ହେ-
 ଗଲେ ଟିକଟ ଦେବାବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ନିକଟ ଅପ
 ଅଧିକ ଓ ଏଥିରେ କେହୁ ଶାନ୍ତ ମଧ୍ୟ
 ଦେବାର ପ୍ରମାଣାଏ ଦୁହେକୁ କେହୁ ଟିକଟ ଥିବା
 ନ ଥିବାର ଉଚ୍ଚତମ କରକର ଯାଉ ଚାହିଁ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅପମୁକ
 ନୁହେଁ ଏ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ଅନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ
 ଅନ୍ତ ଓ ଅଳ୍ପ ଲୁମ୍ବକାକାହେଲା । ଯେବେକୌ
 ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନମୁର ବ୍ୟୟମାନା
 ଏକ ନମୁର ଦେଖି ନିମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥବସ୍ତୁର ଲକ୍ଷ
 ନ ଦେଖାଇ ଦେବନ ନମୁର ଦେବାର ଚାହୁଁନା
 ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ କେତେ ଏ ସମସ୍ତ ନ ଲକ୍ଷଣ
 ଯାହାକି ଏକଦେବେକେ ଲକ୍ଷଣ ନ ହୁଏ ଏଥର
 ଗାଢ଼ ସଂଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଘୋଷଣାରେ ସକଳ
 ଦୁର୍ଗ ଲକ୍ଷଣର ଦେବ । ଦେବ ଯେଉଁପରି
 ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଦେବ ଦେହର କଥା ପ୍ରକାର
 ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଲେ ଉଚ୍ଚତମ ଦେବ ଅଧି-
 ଏକ ଅନୁମାନେ ପ୍ରସାଦକର ଯେ ପ୍ରଦତ୍ତର
 ଓ ଲାଭରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟା
 କରିବା ଦିନ ଓ ସମୟ ଓ ଲକ୍ଷଣମାନେ କର-
 ପୁରେ ସଂଖ୍ୟାକାରୀକ ପ୍ରସାର ଉଚ୍ଚତମ ଦେବା-
 କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉ ।

— ଲୋକମାନଙ୍କ ମହାଶୟା ଓ ନିକଟ
 ଘୋଷଣା ।

ଅନୁମାନେ ପ୍ରକାର ଏକ ପରିକାର ଏ
 କିଷ୍ଟରେ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତମ ହିତକାରୀ
 ହେଉଥାଏ ତାହା ପ୍ରସାଦକର କରି ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରଦତ୍ତ
 କରୁଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ପରିକାର ସାଂକେତରେ
 ସେଥିରୁ କିଛି କରୁଥିଲେ ହିତକାରୀ
 ଅନୁମାନେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାର କୌଣସି ଅନ୍ତ
 ଉଚ୍ଚତମ କରି ସାଂକେତରେ ସେଥିରୁ ଦେଉ
 ନ ପାଇଲେ ସକଳ ହିତକାରୀର ପ୍ରମୁଖ ଉପା
 ବିଷୟରେ କିଛି ଦେଖିବାର ଉଚ୍ଚତମ ଦେଖି ନ
 କରୁ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତମରେ ଯେ କଥା-
 ମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବାର
 ପ୍ରକାର ହେଉ । ଉଚ୍ଚତମ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ-
 ତମେ ମିଥ୍ୟାବାକୀ ହେଉ ଯେବେ ଦେଖି ନ

ହେଉଥିଲେ ତେବେ ପ୍ରଦତ୍ତକର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସା-
 ଦନ ନ ହୁଏ ।
 ହିତକାରୀ ଗାଢ଼ ଅର୍ଥକୁ ପାରେବାର
 ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲେ କେଉଁ ଅନୁମାନେ
 ସେଥିରେ ଗୁଣାକର ହେବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ତାହା ବ୍ୟକ୍ତ ନୁହେଁ ଅନୁମାନେ କହୁ ଯେ
 ଅର୍ଥକୁ ସାହେବ ସେ ସାଧନାକୁ ଦେବାର
 ଭଲ ଦେବ କେଉଁ ତାହାର ଉଚ୍ଚତମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ଏସମୟ କରିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାର
 ଉଚ୍ଚତମ ଥିବା ଦେଖିଲେ ଅନୁମାନେ ସନେନ
 କରି ନାହିଁ ଦେବନ ଏହା କହୁ ଯେ ଦେ
 ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ତାହା ସାଧ-
 ରଣ ସମାଜ ପ୍ରାୟ ଉପାୟ ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚତମ
 କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେବେ ଦେହ ଫଳ କର କରି-
 ଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଅନୁମାନେ କହୁ କହୁ ନ
 ପାରିବୁ । ହିତକାରୀ ଦୋଳକ୍ତି ଯେ ମହା-
 ଶୟାକ ପ୍ରକାର ଅନ କର ସେ ପାରିବୁ ବ୍ୟ-
 ଯାଉ ନାହିଁ ଦେବନ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର କରବାର
 କର ବ୍ୟୟ ଯାଇଅଛି । ଏସମୟ ପ୍ରକାର କରବା
 ଅନୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ଅନୁମାନଙ୍କୁ
 ଦେଖି କହୁଥିଲେ ହିତକାରୀ ଦେବାର ଅନୁ-
 ମାନେ ବି ଏସମୟ କୁଣ୍ଡିକା ଯେ ଅନ୍ୟ ଦେହ
 ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର କଲେ ମହାଶୟା ଅନୁ-
 ସାଧନା ପାଇବ ? ଯେ ହଲେ ହିତକାରୀ
 କରୁଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେ ସାଧନାକୁ ଉପାୟକୁ
 କର ବର୍ଷ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାରକର
 କର ବ୍ୟୟ ଯାଇଅଛି ସେଥିରେ ଏସମୟ ଦେଖିଲେ
 ହୋଇ ନ ପରେ ପ୍ରକାର ଦେହ ଦେଖାଯାଏ
 ଉଚ୍ଚତମର ଉଚ୍ଚତମ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରକାର ଦେଲେ
 ୪୦୦୦ ଏକଦେବେକେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ଶିବା ବ
 ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରକାରକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
 ଦେବାର କିଛି ପ୍ରକାର ତାହା ନ ଯାଏ ଅଧିକ ଏକ
 ଅନୁମାନେ କହୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଘୋଷା
 ଚାହୁଁ ମହାଶୟାକ ଅନ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ଓ
 ସୁଲ କରଣୀ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ତାହା ହୋଇଅଛି
 ବିଧିମତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ପ୍ରକାର ଲକ୍ଷଣ କିଷ୍ଟରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଅପ-
 ତ୍ତିତ ହିତକାରୀ ଏକ ପ୍ରକାର ଲକ୍ଷଣ କରିଥି-
 ଲେଣି ଅନୁମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡି-
 କ ହୋଇ ନାହିଁ । ହିତକାରୀ କହୁଥିଲେ ସାଧ-
 ନାକ ମଧ୍ୟ ଦେବେ ମୁକ ଓ ଦେବେ
 ଦେବଦାକୀ ହୋଇ ଅବସ୍ତୁ ଦେବମାନେ
 ଅଧିକ ସେଥିରୁ ଏକଦେବେକେ ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରଦତ୍ତ କରବ

ସୋପାନୀର ସର୍ବ ଅନ୍ତି ଏମନେ ସମ୍ପାଦ
 ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କେଲି କିଏ କହବ ? ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ ସମ୍ପଦ ଅଛି ସେ ଅପସ୍ପର୍ଶ୍ୟ ସମ୍ପଦ
 ଜ୍ଞାନ କରିବାର କି ଉଚିତ ବ୍ୟବହାର ଅଛି
 ଏକ ଏକକର ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ସୋପାନୀର
 ସର୍ବ ନୁହନ୍ତି ତାହାକୁ ନ ସମ୍ପର୍କିବାର ସେ କି
 ଅପମାନିତ ହେଲେ ନାହିଁ ? ସାଧାରଣ କି-
 ଯୁଗେ ଏତଦ୍ ବ୍ୟବହାର କେତେକ ବାଣୀଗାୟକ
 ପୁସ୍ତକାଳୟ କରି ଦାଣ୍ଡରେ ପଡ଼ି ନ ଥିଲେ
 ସେ ସୋପାନୀ ତାହା ସାହାଯ୍ୟ ନେଲେ ।
 ସେଥିର ନିକାସ କରିବା ଗୋଟିଏ ସତ୍ତ୍ୱ ଥିଲେ
 ଯେବେ ତାହାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଏକଥା
 କିପରି ରହିଥିବେ ତାହା ଲେଖି ଏକା-
 ପାଳ ପଢ଼ନ୍ତା ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣାବଳୀ ଦୋଷ ସମ୍ପା-
 ଦୁ ଅନ୍ତା । ସାଧାରଣ ଉପକାର ପକ୍ଷରେ ପୁସ୍ତକା-
 ଲୟ ସମ୍ପାଦନର କୃତ୍ତି ଅନ୍ତରା ହୋଇ ନାହିଁ
 ତୁମ୍ଭା ଦେବର ସମ୍ପାଦନା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ଭ-
 ନକର ବଳ୍ୟ ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରି-
 ଯେବେ ସେଥିରେ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି ଛତ୍ର ନ
 ରହି । ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଥିର
 ଦୋଷାଦୋଷ ଦୂର କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲୁ ।
 ଶୁଣା ପୁସ୍ତକ ବୁଦ୍ଧି କରିବା ଦାନର ଅମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଯେଉଁ ନିୟମର ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଥିଲୁ
 ତୁଳେଷିଣୀ ସେ ନିୟମକୁ ଏତେ ମନ ଜ୍ଞାନ
 କରନ୍ତୁ ଯେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ
 ଏପ୍ରକାର ବଳ୍ୟ ହୋଇ ନ ଯାଏ” ଅମ୍ଭେମା-
 ନଙ୍କର ନିୟମ ଏହି ଥିଲା ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ
 ପୁସ୍ତକ ରଚନାର ସ୍ୱର ନ ଦେଇ ସାଧାରଣ
 ବିଶ୍ୱାସନୁସାରେ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
 ସେ ସ୍ୱର ବିଧି ରହିରେ ଯେତେଲେବ
 ରଚନା କରିବେ ତଦୁପରେ ଯେ ଉତ୍ତମ ହେବ
 ତାହା ସ୍ୱରର ଚେତ । ସୋପାନୀ ଯେବେ
 ଅପମାନକୁ ସମସ୍ତକଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଓ
 ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ମତରେ ଅଧିକ ବେତ୍ତ ଏଥିରେ
 ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ ହେବେ ତେବେ ସୋପାନୀର ଅଗା
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଅଥଚ କେବଳ ତାହାକୁ ପକ୍ଷପତ୍ତ
 କହୁବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତମ ଯେ ଏତ୍ତ ନିୟମ
 କେତେ ପାଳନକ୍ରି ହୋଇଅଛି ଗତପ୍ରୋତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟ-
 ତା ଯେଉଁମାନେ ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ
 ଅବଦଳ ନାହିଁ ଓ ଏହି ନିୟମ ସେ ଏଠାରେ
 ଫଳନକୁ ହେବ ତାହା ସାର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିନ୍ନ
 ସମସ୍ତେ ମତ୍ତ ବସ୍ତୁରେ ସୁକାର କରିବେ ସନ୍ଦେହ
 ନାହିଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ

ନାହିଁ ଅଥଚ ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକ ଦିନ ? ବୁଦ୍ଧି
 ହେଉଅଛି ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ସାଧାରଣ ଉତ୍ତମ
 ପ୍ରଦାନକୁ ଯେ ଉତ୍ତମ ଫଳ କରନ୍ତେବ
 ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ? ତୁଳେଷିଣୀ ଏ ସମସ୍ତ
 ବିଷୟ ନକରନ୍ତୁ ଓ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମତ ନିୟମ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉ ତଥାଚ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଯାହା
 ଉତ୍ତମ ବୋଧ ହେଉଅଛି ତାହା ଅବଦଳ କରାବ ।

ସାଧାରଣ ଉପକାରୀ ବାବ ।
 ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସ୍ୱାଧୀନରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ
 ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ପାଠକମାନେ ସେଥିରୁ
 ତାହାକି ସେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ପ୍ରଧାନ ମଠ-
 ଧାରୀ ମହନ୍ତ ମୋହନଦାସ କଟକ ଅଫିସର
 ସହାୟକାରୀ ଚାନ୍ଦିନୀଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି-
 ଅଛନ୍ତି । ମଠଧାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏତଦ୍
 ଦାନ କରିବା କେତେ ଅବଦଳ ତାହା ଅମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଯଥେଚ୍ଚତ୍ତମେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ
 ଅସମର୍ଥ ଓ ମହନ୍ତ ମୋହନଦାସ ଅପଣା
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରି ପ୍ରମୋଦର ପାଠ ହେଉ
 ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଠଧାରୀମାନେ ଏଥିର
 ଅନୁକରଣ କଲେ କିମ୍ପା ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କଲିମାସ ତା ୧୦ ରିପରେ କଟକର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୋହନଦାସ ଶର୍ମାଙ୍କ
 ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ ହେବାର କି ନୁହେଁ ସେବ
 ତାହାକୁ ଅପ୍ରକାଶ ପୁସ୍ତକ ଜ୍ଞାନ ଫଳକରୁରେ
 ନାହିଁ କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶର୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରୀମାତ-
 ଲ ସାହେବ ଓ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁଶଳ ସେକ୍ଟରୀଙ୍କ
 ନାମରେ ସମନ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଗତ
 ତା ୧୧ ରିପରେ ମୋହନଦାସ ମାତ୍ରେୟଙ୍କ
 ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତମଦ ହେବାର ମାତ୍ର ସାହେବ
 ଉତ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶର୍ମାଙ୍କ ଥିବାର ସୁକାର
 କରିବାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁଶଳ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ
 ଏକ ମୁଦ୍ରେ ଓ ମୁଦ୍ରାଳ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ
 ମୋହନଦାସ କୃତ୍ତି କରିବାର ବୋଧ ହେବାର
 ମାତ୍ରେୟ ସାହେବ ଅପଣା ମନୋବଦ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହନଦାସ ହେଉ କରିଅଛନ୍ତି
 ଯେବେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ସାହେବ କ୍ଷମା-

ପୁସ୍ତକ ସହ କଟକରୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି
 ତାହା ହେଲେ ମୋହନଦାସ ଅଧିକ କଲିମାସ
 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହନଦାସ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଉତ୍ତମ
 ହୋଇଅଛି । କଟକରେ ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଭୁ
 ହେଲେ ବନଠାର ଅବଦଳ ଏହି ଗୋଟିଏ
 ମୋହନଦାସ ଉପକାର ହୋଇଅଛି ଏକ ବୋଧ
 ତୁମ୍ଭର ଏଥିରେ କିହାର ହାକି ହେବ ନାହିଁ
 ସମ୍ପାଦକର ସ୍ୱାଧୀନତା ରଖିବା ଯେତେ
 ଅବଦଳ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ତାହାକି
 କରିବା ତେତେ ଉଚିତ ଅଟଇ ।

କଲିମାସ ତା ୧ ରିପରେ ଚନ୍ଦ୍ରକଣ୍ଠ ବଳାଳି
 ବିଲତକୁ ସମନ କଲେ ଏକକଣ୍ଠ ନାମ
 ଦାକୁ ବିଶୋଧ୍ୟମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରକଣ୍ଠ ଏକ ଅନ୍ୟ
 ନାମ ଦାକୁ ବିଶୋଧ୍ୟ ମହାଳ । ଶୁଣାଯାଏ
 ଯେ ପ୍ରଥମକଣ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କଳର ସାହିତ୍ୟିକ
 କିମିତ୍ତ ଯାଉଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସୁପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତିର
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଗତପ୍ରସ୍ତ ହେଉ ଅମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଉଚ୍ଚ-
 ତର ବ୍ୟବହାରୀ ଲୋକ ଉଚିତ କର୍ମର-
 ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ନ ଲେଖିଥିଲୁ ମାତ୍ର
 ହୁକୁ ସେହି ଅର୍ଥର ଅବଦଳ ହେଲୁ ଯେ ସି-
 ଦାସ ଠାକୁର ଦାବାନାମକ ବେମ୍ବେଇକାବା
 ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହୋଇଅଛି ।
 ବ୍ୟବହାର ଉଚିତ ଲୋକ ପକ୍ଷେ ଥିଲେ
 ତହିଁର କେବଳ ପକ୍ଷ ଲୋକ ଉଚିତ ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି ।

ପାଠକ ଯେମାନେ ସାହେବ କଟକ ପୁଲର
 ଯେକେଣ୍ଠ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ରେବତୀସାହେବ ଗତମାସ ତା ୧୯
 ରିପରେ ବିଲତକୁ ଯା ବଲେ ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ରେବତୀସାହେବ
 ମାନେ ଗତ ଅପେକ୍ଷା ସାହେବରେ ଉଚିତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳର ପକ୍ଷରେ
 ବାବୁ ହରିନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରକଣ୍ଠ
 ନିମ୍ନ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ
 ବାବୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦୋଷ ।
 ତାଳିନାଥ ଦୋଷ ।

ଶୁଣା ପକ୍ଷରେ ଫଳ ଅବଦଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
 ନାହିଁ ଏ ପକ୍ଷେ ଜଣାଗଲେ ଲେଖିବୁ ।

ପୁରୀର ମୁନପ୍ରସାଦ ବାବୁ ମୋହନଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରେ
 କବିସାହେବ ଦିଲ୍ଲୀ ହେଲେ ।

ବାକୁ ପ୍ରଗତିକୁମାର ସେନ ନ, ଏଲ୍ (ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଚିତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି) ନବଅଧିକର ପୁସ୍ତକ
କବଳୀ ହେଲେ ଏହାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ହେବା
ଦାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବୁ ଗିରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଶର୍ମା ନ, ଏଲ୍
ପୁସ୍ତକ ଏକଟି ମୁଦ୍ରଣ ପୃଷ୍ଠା ନିମ୍ନକୁ ହେଲେ
ସଂକଳନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ
କରଣ ବାବୁ ସମାଜନିଯାତକ ଓ ନିମାଉରଭଣ
ନେତ୍ରୀ ଅନେକର ମନୋଧାର ହୋଇ ଅତି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମଞ୍ଜୁରି ଅଧିକାର କର୍ମରମ୍ଭ
ହେବ ।

ଅଲଗତ ଉନ୍ନତଶିକ୍ଷା ଲେଖକ ଯେ ଗୁଡ଼-
ପୁସ୍ତକର ଏକକ୍ଷର ବସୁମନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକ
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ତୋଥପୁର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ୩୫୦୦
ଅପତ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହାମଧ୍ୟରେ
କେତେକ ବର୍ଷ ହେଲେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଏକ
ଶ୍ରେ ଶ୍ରୀରାମଚଣ୍ଡୀର ଉପସ୍ଥାପିତ ଅଛି ସେଥିରୁ
ଅନେକ ବସ୍ତୁ କ୍ରୟାଦିଦ୍ୱାରା ଭରଣା ହୁଅଇ
ଗୁଡ଼ାକ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଯେତେ ପୁସ୍ତକ ଅଛି
କର୍ମର ଫର୍ଦ୍ଦ ବଳତରୁ ପ୍ରେରଣ ହେ ଇଅଛି

କର୍ମପୁର ମହାଗୁଡ଼ ଏକ ଫୋଲିଓକଲ ଏକ-
ଶ୍ଳୋକର ଉପସ୍ଥାପନରେ ଉକ୍ତ ଗୁଡ଼ାରେ ବେଶିଏ
ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ ସର୍ତ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଅଛି
ଏହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଥମ ସାଧାରଣ ମୁଖ୍ୟ ଗଣ-
ତାନ୍ତ୍ରିକ ଉପାୟ କରବା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପ ଡିକ୍ଲାରା-
ସ୍ତାଦ ଗଣନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ ପରାମର୍ଶ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
କଲର ବ୍ୟବହାରଦ୍ୱାରା ନୂତନରମର ଉନ୍ନତ କର-
ବା, ତୃତୀୟ ଗୁଡ଼ାପଠନା ଗୁଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟା
ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚାର କରିବା ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଗୁଡ଼ାପଠନା-
ନର ଉନ୍ନତ ଗୁଡ଼ା କୃମିର ଅଧିକାରକ ସମ୍ପର୍କ
ସହପୁସ୍ତକ ଯୋଗ ରାଜି ଅଭ୍ୟାସର କାରାର ଓ
ସୁଗ୍ରହପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ୱାସନ କରିବା ଅଟଇ ।
ଅମ୍ଭେମାନେ ଭରଣାକର୍ମ ଯେ ଏ ହଜକର
ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ସଫଳ ହେଉ ଏବଂ କରକର୍ମର
ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଗୁଡ଼ା ଓ ପ୍ରଧାନଲେଖକମାନେ ଅପ-
ଣା ଗୁଡ଼ାରେ ଏହିପ୍ରକାର କ୍ଷତି ସାଧନର
କେତା କରନ୍ତୁ ।

ଉକ୍ତପୁସ୍ତକକଲ ଓ ପିକ୍ଚର ବୋଲକ
ଯେ ଗୁମପୁର ନବାକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଟଙ୍କା
ମୁକ୍ତର ମହାଶକ୍ତିକର ଏକଶ୍ରେ ପ୍ରମୁଖ
ଅଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରକାରଣ ଏକ ପବ୍ଲି-
ଶ୍ୱାସରେ ରଖିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ

ସହପୁଲେକ ସେଠାକୁ ପଞ୍ଚନକାରଣ ସମନ
କରନ୍ତି ।
ଗୁମପୁରରେ ପୁରୁଣା ବାସ ମାତ ଥିବାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେନାକଙ୍କ ବଧ କାରଣ ଗୋଟିକୁ
ପଞ୍ଚାଶ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ପୁରୁଷକ ଦେବାକୁ
ଅର୍ଦ୍ଧାକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଅବଧି ହେଉ ଫଳ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଦେବପ୍ରଭୈଶୀ, ମାନ୍ୟବର, ଶ୍ରୀମ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ,
ଉତ୍କଳଗୀତିକା ପଞ୍ଚାଦିକ ମହୋଦୟ
ସମାପେଷୁ ।

ଅଦେବନ ମେତକ୍ତ
ମହୋଦୟ ! ଭବ୍ୟାୟ ସପ୍ତ ହିବ ସମ୍ପାଦ-
କାରକା ସମିକାର ଏକପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
କରପୟ ଫଳକୁ କହୁତୁ ହାନ ସାନପୁବଂ
ବାସ୍ତବ କରିବା ହେବେ ।

ପ୍ରମାନଦୋଦୟର ଉପସ୍ତ ଏହ ଯେ
ପ୍ରତିକ୍ଷିତା ଗୌଡ଼ଦେଶୀୟା ଏକ ସ୍ୱାଲୋକ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ୍ୟବିଧିକୁ କରାଯାଏ ରେ ରଚନା
କରଅଛି; ତନ୍ତୁ ଅପରକ ଗୀତିକା ଉତ୍କଳାକ୍ଷର-
କିଳ କେତସ୍ତବ ଉ ଏହି ପଦ୍ୟସମୂହ ଦେବକ
ଉତ୍କଳକ୍ଷରରେ ପ୍ରକାଶ କରଅଛି, ମାତ୍ର ଗା-
ର ବିକ୍ରୟକା କରି ନ ହୁଁ, ତାହା କରଥିଲେ
ରଚନାକ ରଚିତ ରଚନା ରଚିତ ପ୍ରକାଶ ପାନ୍ତା
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କାରଣୀ ଗୌଡ଼ସି ମହତ୍ତ୍ୱ
ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାରଣାଧୀନର ସଂସ୍କୃତ ଗୌଡ଼-
ଦେବର ଅଗମନ କରି ସମ୍ବଲପୁର ନଗରରବା-
ସନା ହୋଇଅଛି ଓ ଲେଖା ପତ୍ରରେ
ଅସାଧାରଣ କ୍ରମତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଯଦାପି
ଏହି ରଚନାରେ କରାଗିଛି ଯୋଗ ଆଉପାରେ
କଥାଟି ସ୍ୱାଲୋକ ପଦ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ-ସମୟ
ଅଟେ । ଅର୍ଥ ଅପ୍ରଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏକା-
ଦୂର୍ଗା ଅବସ୍ଥା ହେବେ କାର୍ କରବେ ?
ପଦ୍ୟ ।

ସାମ୍ବନ୍ଧକର ବର୍ଣ୍ଣନା ।
ବନମଣି ଅପ୍ର ଲୋକ, ରଚନା ଦେଉଇ ।
କବାକର କବ କନ୍ତୁ ବୁଝେତେ ଚରିଇ ॥
ଗାଣ୍ଡଗଣ ହାମରବେ, ଧାଇଁଲେକେ ସବ ।
ଗିହେ ପିକ୍ତେ ଚଲିଲେକେ ତାହେର ନବବ ॥
ଦେଶ ସବ ପଞ୍ଚାକ୍ଷର, ଉକ୍ତ କଳାକାମେ ।
ଅନେକେ ନଲେକେ ହେ ଗୟନେର ଅପେ ॥

କାକାରବେ ଉଡ଼େ ଉଡ଼େ ଯାଏ କାକରଣ ।
ସମତକା ଉଠେନାରେ ରଜିମା ହେମନ ॥
ନାନାକିଲେ ମାଲରେକେ କହନମଗଣ ।
ତାହେର ସହର ଯାକି ନଦୁନ ରଜନ ॥
କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅନନ୍ତର ଚଲିଲେ ଲଗିଲ ।
ଗରନେତେ ତାଗଣସ ପଦାମ ପାଇଲ ॥
କି ହଲିବ କି ହଲିବ ନକ୍ଷତ୍ରେର ଅଭା ।
କିଲିକପେର କୁଳ ସେମନ ଗବନେର ଗୋଡ଼
ଶିମାକର କବମଣ ଅପ ରେର ନରେ ।
ଦେଫାକେ ସକଲ ବୃକ୍ଷେ ନାନାଦେବ ଅରେ ।
ବାଦୁଣୀ ତ୍ରମିକେ ତବେ କ ଦେବ କାରଣ ।
ଫଳ ମୁଲ ଅବ କରୁଣା କରବେ କକ୍ଷଣ ।
ଦେଉଳ ଫେଲ ମତେ, ଗଲିଲ ନୟନ ।
ଏଇଦାରେ କରବେ ସେ ଗାଦ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠନ ॥
ହିଁ ହିଁ କରେ ଅବମୂଲ ହିଁ ହିଁ ହିଁ ରବ ।
ଅର ନା ପୁରତେ ପାରି ପାଇ କରବେ ।
ନରନ ମରନବେନ ଅରଲ ଏଶନ ।
କୃମ୍ପଦନ ହାମାମୁକେ ଗୁଲଲ ବଦନ ।
କିକରର ବୃଦ୍ଧି ଯକ ଅରମ୍ଭ ହରଲ ।
ଏଇକ୍ଷୟ ଦକ ଗକ ଚଲିଲେ କରଲ ।
ଏସବ ଅସୂର୍ଯ୍ୟ କାର୍ତ୍ତ ହେରିଲେ ନୟନେ ।
କେ ନା ପାଏ କରଣେ ଅନେକ ମନେ ।
ତାମ୍ଭରିମ ମାତ୍ରେ ଅପ୍ରେଲ ଦେବକ
ସନ ୧୮୨୯ ମସିହା କର୍ମପୁରାଣପୁର
ନଗରରକାରୀ

ପୁ କ୍ଷି ପା ଟି
ଶ୍ରୀ ଏ, ମନମତ୍ ସାହେବ ଗୋରାଧା
ଅଧିମ ୫୮୫
ଶ୍ରୀ କ୍ଷେପଦାଥ ଉଷାବତ୍ସ ଦତ୍ତସାଲ
ଅଧିମ ୫୮୫୧୫

ବିଜ୍ଞା ୮୪
ଅନୁଷ୍ଠିତ କର୍ମର ପଞ୍ଚାଦିକ ତାଲୁକ ମାତ-
ତନାକିଲ ସାହେବ କୃତକିତା ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ାକ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ୨୫୦ ଅଧିକପୁର ସହାୟ
କରିଲ ପୁସ୍ତକପଠନା କ୍ଷେତ୍ର କବାସୀ ଶ୍ରୀ ମହନ୍ତି
ମୋହେନ ବାସ ନଗର ୫୮୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହି କିଲ ଗୋପିକା ସହର କହୁବ ଦର-
ପାକର କହୁବପିଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ାକ ହିସ୍ତ କରୁରେ
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାର ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୧୩୩

କ୍ରମ
ସଂଖ୍ୟା

୧୯୧୭ ମସିହା ମଇ ୨୯ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଏହି ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶକ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୨୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଠୀ ଡାକମାଗୁଲ ୩୩

ଉତ୍କଳର ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ।
 ଉତ୍କଳର ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିଯାଇଥିବା ଫଳ ହୋଇଅଛି ଏହି ବିଷୟରେ କଲକତା-
 ଚଳାଣି ବାବୁ ମନମୋହନ ଘୋଷ ଗଜମାସରେ
 ବେଶ୍‌ମାନ ସମାଜ ସଭାରେ ଏକ ବକ୍ତୃତା ପାଠ-
 କରୁଥିଲେ ସେ ବକ୍ତୃତା ଅତି ମନୋହର ଅଟଇ
 ମାତ୍ର ଅତି ଲାଭ ଅନାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସମସ୍ତ ବକ୍ତାକୁ
 ଏ ଶୁଣୁଥିବାରେ ସନ୍ତୋଷ କରୁ ନ ଥିଲେ
 କେବଳ ବୁଝି ଏକ କଥା କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ
 ଦୋଷ ନାହିଁ ।
 ବାବୁ ମନମୋହନ ଘୋଷ ବୋଲିଛନ୍ତି ଯେ
 ଉତ୍କଳ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ଏହି ଯେ ଜାତୀୟ-
 ସଂସ୍କାର ପ୍ରଚାରଣ ଅବଦେଶୀତ୍ୱ ମନକୁ
 ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସର୍ବଦା ପ୍ରଚାର ହେଉ-
 ଅଛି । ପଞ୍ଚାଶବର୍ଷ ପୂର୍ବେ (ଉତ୍କଳପତ୍ରିକାରେ
 ଏକେକର ନୁହେଁ) ଯାହା ଲେଖି ଅପଦ୍ୟ
 ଓ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ଜାହା ଏବେ
 ନୂଆ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲେ । କଲକତା ଅଳ୍ପ
 ଜ୍ଞାନୀ ସାଧୁମାନ ଗଜନ ଚିନ୍ତନେତାଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ୟ
 ବୋଲି ଅପାଦ୍ୟ ଶୁଣି କିନ୍ତୁ ଏକେକେଲେ
 କେତେକେକ ସେମାନେ ନ ଗୋରୁ ପୁଣି ଅଛନ୍ତି ।
 ବାବୁଙ୍କରେ ସେମାନେ ନିଜଦାୟକୋଳ ଗଣ୍ୟ
 ହେଉ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳର ପୁଣି ମୁଗଳମାନ-
 ନମାନେ ଏବଂ ଗୁରୁଦାସର ଗେଣ୍ଡା କରୁଥିଲେ
 କିନ୍ତୁ ସିଏ ଏପେକ୍ଷା ଗଜନ ଉଚ୍ଚପଦାର୍ଥକୁ
 ବହୁଳ ଲୋକ ଚାଲିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଶିକ୍ଷା
 ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପର-

ବର୍ତ୍ତନ ହେଉଅଛି । ଅର୍ଥବ୍ୟୟରେ ଲୋକଙ୍କର
 ମତ ଉନ୍ନତକାର ହୋଇଅଛି ପୁଣି ପ୍ରାୟ ଅଧି-
 କିକ ଲୋକମାନେ ଦେବ ଦେବୀ ପୂଜାରେ
 ଅନୁରକ୍ତ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ ନିୟମ ଗୁଣାଧୁ-
 ଅଛି ବୋଲି ଅନେକ ଲୋକ ଘରେ ଠାକୁର
 ଦେବା ଦେଉଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଗୃହକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସେତେ
 ଲାଭ ନାହିଁ ଅତି କାହିଁ ପୂର୍ବେର ଅପଣା
 ମନକୁ ଗୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରଇ ଓ ପର-
 ବାଳପୁତ୍ର ଦୟା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦେହକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
 ମୁକ୍ତସମ୍ଭରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରଇ । ମରୁବା
 ଡାକ୍ତର ଶିକ୍ଷା ଓ ଚିକିତ୍ସା ନାହିଁ । ୧୯୧୭ ବର୍ଷର
 ସୁଲୁ ପିଲକୁ ସମ୍ଭାର ଯେ ସେ ହୃଦୟମରେ
 କିପରିକି ନିର୍ଦ୍ଦାସ କରଇ ଏକ ଜାହାଜ ଉତ୍କଳ-
 ରୁ ଡାହାଣ ମନର ଗୁଣ ଜାଣିପାରନି । ଗୁଣ-
 ସମାଜନାମରେ ଯେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଅର୍ଥ-
 ସମାଜ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି ଜାହା କି ଉତ୍କଳ
 ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ନୁହେଁ । ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା
 ଦେବପୂଜା ଅମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ ସିକା
 ଲେଖି ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅବଧାନା କର-
 ବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ହୋଇ ପୁଣିତନ ଦେବଅର୍ଚ୍ଚନା
 ସାଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ ଅପଣା ବୁଦ୍ଧିବଳରେ
 ନୂତନ ବିଧିମାନ କଳ୍ପନା କରଇ ଉନ୍ନତମାନ ଅର୍ଥ
 ଗଣ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଜାତି କୁଳ ଅର୍ଥର
 ବଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ନ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ
 କଦଳ ନୂତନ ଅର୍ଥର ପ୍ରଚାର କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
 ନ କରନ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତମାନେ ପୂର୍ବେ ଜାହାର
 ଶୁଣି ଚିନ୍ତା ନ ଥିଲେ ଏବେ ଗଜସେବାରେ ରହି

ନାକାଜିତ ସଙ୍ଗେ ଏକସରେ ଗଣି କର୍ମ କରୁ-
 ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନକ ଗାଣ୍ଡାରୀରେ ଉତ୍କଳ-
 ମାନେ ପୁଣି ଉନ୍ନ ଅନ୍ୟ ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜାହାକୁ
 ଶୁଣି କରବା ଓ ଜାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରବାକୁ
 ହେଉଅଛି । ଅଗେ ଉତ୍କଳେକମାନେ କାକରେ
 ଗଣେ ଚରଇ ଉତ୍କଳ ଦାତୁକୁ ବାହାରିଥିଲେ
 ଏବେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ସିକାକୁ ଦେଲେ ଅଗେ
 ଦେହକୁ ଚରଇ ବା ଅକରଣା ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଣୁ
 ଘୋଡ଼ାଘୋଡ଼ାକୁ ହୁଅଇ ଜାହା ନ କଲେ ଅପ-
 ଶାକୁ ଅପରାଧ ଚରଇ ହୁଅଇ । ପୂର୍ବେ ବନ୍ଦ-
 ଦେଶରେ କୁଳାନ ପ୍ରଥାର ମର୍ଦ୍ଦାଦା ଅନାଦ
 ବହୁ ପରମାଣରେ ନିବାସ ଓ ବାଲୁକନାଦ
 ହେଉଥିଲ ଏକେକେଲେ ସେମାନେ ସର୍ବଭୋଗ-
 ବରେ ରହିତ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବସାଧାରଣ
 ସେ ସମସ୍ତର ଅକାମୁକ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଏକେକେଲେ ବୁଝି ନିବାସ ହେବର ଅକାମୁ
 ଲୋକକୁ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ବାଲୁକନାଦ ପ୍ରାୟ
 ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛି ବିଧିବା ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତି-
 ଲିଭି ହେଲ ଓ ସର୍ବମରଣ ପ୍ରଥାର ଅନେକକାଳର
 ରହିତ ହୋଇଅଛି । ଏ ସମସ୍ତ ଗୁଣ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ
 ଗୁଣନିଜା ଦେବା ଓ ଉତ୍କଳକୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା
 ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ କରବାର ଚେଷ୍ଟା
 ହେଉଅଛି । ଫଳତଃ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟର
 ଅଲୋଚନା କର ସେଥିରେ ଉତ୍କଳ ଶିକ୍ଷାର
 ଫଳ ଅବସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ମୁଗଳମାନମାନେ
 ଗୁଣବର୍ଷ ବକ୍ତୁ କଲେ ହିନ୍ଦୁ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ହୃଦୟ-
 ମର ଉତ୍କଳୀ ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିବ ।

ଲୋକମାନେ ପଞ୍ଚାମ ସାଧିବ ବର୍ଷରେ ଯେତେ
 ପରବର୍ତ୍ତନ କଲେଣି ତାହା ଅକଥନାୟ ଅଟଇ
 ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ ଗଜକୁ ହେତୁ ସଂସ୍କୃତ
 ଗ୍ରନ୍ଥମାନେ ଲେଖ ପାରିଥିଲେ ତନ୍ତୁ ଲୋକ-
 ଲ ଅମଳରେ ସେଥିର ପୁନରୁଦ୍ଧାପନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଲାଗିଥିଲେ ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ ସମୟରେ କାଶିକ
 ବ୍ୟବସାୟର ଉତ୍ଥମାସ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନ ଥିଲା
 ତନ୍ତୁ ଏବେ ଅଧିକେଶାସନରେ ନୂତନାୟ
 ବ୍ୟବସାୟକୁ ସରକାରୀପଦ୍ଧତି ଯାହାକୁ ଯାହା
 ତଳ ଲାଗୁଥିଲା ତାହା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ନାନାପ୍ର-
 କାର ନୁହନ୍ତି ବିଭିନ୍ନକାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଓ କାଶିକରେ
 ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ଲାବଣ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ
 ସମର୍ଥ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଲୋକବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଯେ ଏ ସମସ୍ତ ସଂ-
 ନାର ମୋକ୍ଷ କାରଣ ସେଥିରେ ଉତ୍ତମାସ ସନ୍ଦେ-
 ହ ତାହା । ମୁଗଳମାନମାନେ ଏଦେଶର ଲୋକ
 ଜାତୀୟ ଚେଷ୍ଟା କରି ନ ଥିଲେ ଧନ ଅର୍ଜନ ସେ-
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ବଳ
 ପ୍ରକାଶପଦ୍ଧତି ଦେବଳ ଅର୍ଥ ଅସହଜ କରି
 ଅଧିକା ଅଧିକ ସାଧନରେ ଯତ୍ନ କରୁଥିଲେ
 ଏହିକାରଣରୁ ତାହାକିପ୍ରତି ଲୁଚିବର୍ତ୍ତନ ସମସ୍ତ
 ଲୋକର ପୁଣ୍ୟ କରୁନା ଏବଂ ସେ ପୁଣ୍ୟ ଯେ
 ଅପସନ୍ଦ ପ୍ରକଳ ଥିବା ତାହା ଉଦୟ କାଳର
 ଅଗର ବ୍ୟବହାରରୁ ପ୍ରକାଶ କାରଣ ଅପ୍ରେମା-
 ନେ ଯେ ବ୍ୟବହାର କରୁ ସେମାନେ ସେଥିର
 ଠିକ ଓଲଟା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଏସମୟରେ ଉତ୍କଳ
 ସମ୍ଭେ କୋଥ ହୁଅଇ ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ସୁନୁକର ଯେତେ ବିଦେଶ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି
 ତେତେ ନ ଥିଲା । ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ ଗଜକୁ-
 ବାଳରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସାତଶିପଦା ଶିକ୍ଷା
 କରୁଥିଲେ ଏସମୟ ଗଜକୁ ବଦଳା କାହାକୁ
 କହନ୍ତି ତାହା ନ ଥିଲେ । ସାମାନ୍ୟ ଅକବିଦ୍ୟା-
 ର ମୁଗଳମାନ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରି ନ ଥିଲେ ।
 ଏସମୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ ସମୟରେ
 ହୋଇଥିବା ଉଦ୍ଧୃତ ହେବାର ଅପା ନ ଥିଲା ହିନ୍ଦୁ-
 ମାନେ ଏମନ୍ତ ମୂର୍ଖ କି ଶୋଷାମଦପୁା ନୁହନ୍ତି
 ଯେ ଭଲ ମନ କରୁ ନ କରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର
 ଅଗର ବ୍ୟବହାରର ଅନୁକରଣ କରିବେ ଯେବେ
 ତାହା ସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତା । ତେବେ ଅନେକ ମୁଗଳ-
 ମାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଅନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ
 ହେଉଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସେସମୟ କିଛି ନ ଥିବାରୁ ହିନ୍ଦୁ-
 ମାନଙ୍କୁ ଉପଲେଖାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କରୁଥିଲେ ନ
 ଯାତେ । ଲୋକମାନେ ଗଜକର୍ମାୟୁ ବୋଲି

କାହାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିପତ୍ତି ପାଇବା ଅପାରେ
 ହିନ୍ଦୁମାନେ ଲୋକଙ୍କ ସଭାକାର ଅନୁକରଣ
 କରି ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୁଳିକୁଳ ଯାହା ପ୍ରତିକର
 ଓ ପୁଣ୍ୟକର କୋଥ ହେଉଅଛି ସେଥିର ଅନୁ-
 କରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ କୁଳି କେଉଁଠାରେ
 ଜାତହେଲା ? ଅବଶ୍ୟ ଲୋକକର୍ମଦା ଶିକ୍ଷାକୁ
 ହୋଇଅଛି ମାନକାକୁ ହେବ । ପାରଶିକରେ
 ଦେବଳ ମାତୃତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ସାହି-
 ଜାହାନ୍ନ ଲାଜ ହୋଇ ନ ଯାତେ । ପଦାର୍ଥଗାତ୍ର,
 ଦର୍ଶନଗାତ୍ର ଓ ଅଲଗାତ୍ର ଲୋକାଦର ଶିକ୍ଷା
 ହେଉଅଛି ନିଜାଲ ଲୋକେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନୁହନ୍ତି
 ବଥା ଶିକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ହିନ୍ଦୁକାମରେ
 ଜ୍ଞାନଗମର ଉଦୟ ହେଲେ ତୁମ୍ଭସ୍ତ ଅଳଙ୍କା-
 ର ବିପୁଲିତ ହେଉଅଛି ସ୍ୱଭାବ ମନୁଷ୍ୟ ସକଳ
 କାର୍ଯ୍ୟରୁ ହିତାହୁତ ଜାଣିପାର ଅଧିକା ଭଦ୍ର
 ସାଧନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏତେବେଳେ ଲୋକଙ୍କ
 ମନର ଅବସ୍ଥା ଏସପହେଲଣି ଯେ ହୋପି
 କୁଷିମ ଉଦୟମାନୁରୁ ତାହାଙ୍କ ଅଗର ବ୍ୟବହାର
 ହିର ରହି ନ ଯାତେ ଗୁଣିକୃତ ଚଳା ମଧ୍ୟରେ
 ଅଗୁ ନିହୁଥିଲେ ସେମନ୍ତ ତାହାକୁ ଉତ୍ତୁ କରି
 ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ସେହିସମୟରେ ଲୋକଙ୍କ
 ଓ ତୁମଜନକ ଅଗର ବ୍ୟବହାରକୁ ଜ୍ଞାନାଗୁ
 ଦୃଷ୍ଟିକୃତ କରୁଅଛି । କେତେପ୍ରକାର ତେଜା
 କଲେହେଁ ଏହା ଲାଭାରଣ ହେଉ ନ ପାରିବ ।

କଟକ ନଗରର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ✓

ଗତ ସେ ମହାର ଗ୍ରହରେ କଟକର ଲୋକ-
 ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ତାହାକୁ ଦେଖି ଉନ୍ନେ-
 ଗରୁ ଲୋକମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ କୁହାଯାଇ
 ନ ଯାତେ । ଲୋକେ ଏହାର ନାମ ନିହାରିଣୀ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି ଫଳତଃ ଦେବତାର ଗଣଗୋଳ
 ଦେଖି ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ କିଶୋର ବନ ପ୍ରାୟ
 କୋଥ ହେଉଥିଲା । ସେଦିନ ପୁଣି ଶ୍ରୀରାମପୁ
 ମହାରାଜାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ଥିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଏକ
 ପ୍ରକାର ଶୁଭ ଦିନରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
 ଅଭିନବ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବାର ନଗରର
 ବିପୁଳ ଲୋକ କୋଡ଼ିକ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ
 କାରଣ ଘଣ୍ଟ ବାହାରକୁ ଭୁଲିକରି ନ ଥିଲେ
 ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରାୟ କି ୧୫୦ ଟା ସଂଖ୍ୟାକାରୀ
 ଗୋ ୧୫୦ ଟା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଓ କି ୧୫୦ ଟା ଲୋକଙ୍କ
 ସେଇ ନଗରର ନାନା ଭାଗରେ ବୁଲି ଲୋକ-
 ସଂଖ୍ୟା ଦେଖିବାର କାହାର ଯତ୍ନ ନ ଦିବିବ ।

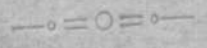
ପୁରୀର କାର୍ଯ୍ୟକଳା ଯେତୁମ ହେଉ ସଂଖ୍ୟା-
 ଶହଶ ଗଣିବ ବନୋବସ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ହୋଇ-
 ଥିବାର କୋଥ ହୁଅଇ । କଲେକ୍ତା ଓ ଫରକ-
 ଦିନୀ ଭଲକାର ସମସ୍ତ ଅମଳ ଓ ପୁରୀର ବର୍ମ-
 ଗୁଣକୁ ନଗରର ଏହା ଭାଗ ସଂଖ୍ୟା କରୁବାକୁ
 ଅର୍ପଣ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ଦେଖିବା ଏହା-
 ଶେ କପୋଟୀ ଓ ଅଧିକୃତମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କର୍ମ-
 ଗଳ । ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାକାରୀକୁ ପ୍ରାୟ ୧୨୦ ଟା
 ଏ ୧୦ ର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସାଯାଇ ଗୁଣି ୧୫୦୦
 ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରୁ କର ଗେଷହେଲା ମାତ୍ରକେ
 ଉପାରଣ କରା ଗାମକ କାମକ ଦେବାର
 ଅଜ୍ଞ ବ୍ୟୟଗଲା । ଗୁଣି ଗେଷ ନ ହେଉଣୁ
 ପ୍ରାୟ ସକଳ ସଂଖ୍ୟାକାରୀଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ
 ହେଲା । ସଂଖ୍ୟା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ବିନା
 ଅପତ୍ତିରେ ଅପଣା ପରର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଓ
 ଅନ୍ୟ ସମ୍ପଦମାନ କହୁନେଲେ । ସେମାନଙ୍କ
 ଉପରୁ ହୋଧ ହେବା ଯେ ଏ ସମୟରେ
 ସେମାନଙ୍କର ଯେତେ ଗଣା ଥିଲା ତାହା
 କେତେକ ହଦାରୁ ହୋଇଅଛି । ପୁରୀ ପୁର
 ଶକ ବନଠାରୁ କାକୁ କରନୋବନ ଗୁଣୁ
 ଦପୋଟୀ କଲେକ୍ତର ଏହା ବଜାର ଲୋକକୁ
 ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ବିଧା ଗୁଣାଉକରେ କୋଥ
 ହୁଅଇ ତାହାଙ୍କର କେତେକ ଗୁମ ସଂଗୋଧନ
 ହୋଇଥିଲା ଓ ଲୋକକୁର ସାହେବ ଅନ୍ୟ
 ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକକୁ ଗୁଣାଇବାକୁ ଭୁଟି ବର
 ନ ଥିଲେ । ତଥାପ ଯେ ସର୍ବଲୋକ ନିର୍ଭୟରେ
 ଥିଲେ କୁହାଯାଇ ନ ଯାତେ କାରଣ ତାହା
 ହୋଇଥିଲେ ତେଲକାକର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତାପର ମାଲିକମାନେ ବନ୍ଦା ଭରୁଆ
 ଲୋକକୁ ଉତ୍ତତେଇ ନ ଥାନ୍ତେ । ଅପ୍ରେମାନେ
 ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ ସେଦିନ ଏସର ଅନେକ
 ଲୋକ ନଦୀ ଅରସାରେ ଗୁମାକ ରହୁ ଅଗ-
 ଦିନ ସହାୟ କଟକକୁ ଅଟିଲେ ଏବଂ କେ-
 ଲୋକକୁ କେହି ବସାଏବ ନ ଦେବାରେ କି-
 ଯାକ ସଫଳରେ ପଡ଼ି ଗହୁଲେ । କେହି କେହି
 ଲୁଚିବାର ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଏସପ
 ଲୋକ ଅତି ଅଧି ଅଧିକ । ଯଦା କେହି ପ୍ରଥମ
 ପଦ୍ଧତୀରେ ଯେ ପ୍ରକାର ଫଳର ଅପା ଥିଲା
 ସେଥିରୁ ଅଧିକ ଲାଭ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏସର
 ଲୋକମାନେ ଏକାର୍ଯ୍ୟର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅପେ
 ଗୁଣି ପାରିଲେ ଉତ୍ତର କାଳକୁ ଏ ଉତ୍ତମ-
 ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ବନୋବସ୍ତୁରେ କୋଟିଏ

ମାତ୍ର ବଡ଼ ଅନାଦ ଦେଖି ଅନୁମାନେ ଅତି
 ପୁଣିତ ହେଲୁ । ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କୁ କାଗଜ
 ଦଲମ କୁଡ଼ା ପୁରୁଣା ଲେଖାଏଁ ମନମକଳ
 ମିଳିଥିଲା । କାହିଁରେ ସେ କଳା କଳିନ ଓ ବା
 ଲକ୍ଷଣ ଥର ବୁଲିବ ଏକ କାଗଜ ଦୁଅଇ ନେନ
 ସେ ପକ୍ଷରେ କଲେକ୍ତର ଯାହେବ ବୁଝିମସ ବିଗୁର
 ନ କଲେ । ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼
 ଅମଲଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ କାନୁନଗୋଇ ଓ ଭାଲି
 ଜନକସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ଏମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର
 ଚାକର ନାହିଁ ବୁଝା ଗୋଟିଏ ଥିଲେ ସେ ବସା
 ଗୁଡ଼ି ଯାଇ ନ ପାରେ ଏପରି ସେମାନେ ଲକ୍ଷଣ
 କାହିଁ ପାଇବେ । ଅନୁମାନେ ଅବଗତ
 ହେଲୁ ଯେ କେତେଲୋକ ଲକ୍ଷଣ ନିୟୁ ନା ଉଧା
 ର ଅଣିଦାହାରୁ ଏକ ଦେହେର ଚାକର ସଜାଣେ
 ମଧ୍ୟ କିଛି ଗର୍ମନ୍ତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
 କଲେ ସଜାଣିଥି ଅମଲମାନେ ଅନଳରେ
 କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ଅଗଣିତ
 ବ୍ୟୟ ପରି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
 ସେମାନେ ନୁହଇ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତର ବ୍ୟୟ
 ନିରୁଦ୍ଧା ଉଚିତ ନ ଥିଲା ଓ ସେଥିରେ

ଆଗର ହୋଇଅଛି ଜମିଦାରୀ କେଠିଅ ହେ-
 ଲେ ଶାନ୍ତିବାକୁ ପାଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏହାଙ୍କର କଥା
 ଚାହୁଁ ବାଲି । ଅନୁମାନେ କେତେକ କର୍ମରୁ
 ଚାହୁଁବାକୁ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରେ ଅପରି ନ କରୁ
 ବାସ୍ତବରେ ଅନୁମାନଙ୍କ ବଦେନନାରେ ଏକଦିନ
 ସକାଳେ ନୁହଇ ଲୋକ କିମ୍ପୁ କଲେ ଉଚିତ-
 ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ନୁହଇ ମାତ୍ର ଉତ୍କଳେକ
 ଯେଉଁଠି ଅପଣା ଉତ୍କଳା ରକ୍ଷା କର କାର୍ଯ୍ୟ
 କରପାରେ ସେଥିର ଉପାୟ କରଦେବାର
 ଉଚିତ ଥିଲା । ସମ୍ପୁରଣ ଯେଉଁଠି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
 ଏଥିରେ ସରକାର ଏକଭରପା ଉଚି ନେଇ
 ସଂଖ୍ୟାକାରକ ପରାମର୍ଶ ଗର୍ଭ ସମ୍ପଦ ଉତ୍କଳିୟ
 କଲେ । ଅନୁମାନେ ରରମା କରୁ ଯେ ରନ-
 ଶ୍ୟକକୁ ଏସବୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ବିବରଣୀ ଅନୁସ୍ଥ ଜଣାଯାଇ
 ନ ଥିବାରୁ ଏ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରବାକୁ
 ଅସମ୍ଭବ ହେଲୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ ଲେଖାଯିବ ।

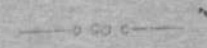

ପୁଂ-ଖୋତମସେବ ମନୁଷ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ✓

ମାନେ ପୁରୁଲେ କଲେକ୍ତର ଯାହେ-
 ରୁଖୋତମସେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା

ପୁରୁଣାଲା ଅବଗତ ହୋଇ ଯେଉଁଠି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହୋଇଥିଲୁ ସେଥିପରି କଟକକଲର ସହର
 କଟକର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାର ଅତ୍ୟନ୍ତର ଗଣନା କର
 ପୁଣିତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ପୁରୁ କଲେକ୍ତର
 ସାହେବ ଥିଲେ କର୍ମରୁଚିତହାର ଉକ୍ତ କର୍ମ
 ନିର୍ବାହରେ ନାନାଦ ଉପଦ୍ରବ ଏବଂ ଲୋକମା-
 ନଙ୍କ ମନରେ ନାନା ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ କାଳ
 ହେବା ଅଗଙ୍କାରେ ଅପଣା ଅଧୀନସ୍ଥ କଲେ-
 କୁରୁ ଓ ଫୌଜଦାରୀ ମହକୁମାର ପୁରୋଧ୍ୟ ଓ
 ଶାନ୍ତିପାଠ ଅମଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ସାହାର
 ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ସେହି ସାହା ନିର୍ବା ଅମଲ-
 ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏକ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କଲେ
 ଓ ଉକ୍ତ ପୁରୁର କାହାର ମନରେ କିଛି ଗଙ୍କା
 ଜାତ ନ ହେବା ନିମିତ୍ତ ସ୍ୱୟଂ ସାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
 ପ୍ରତୋକ ସାହା ଓ ପତାମାନଙ୍କରେ ଭ୍ରମଣ କରି
 ନିବାସିମାନଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟାପନା ଦେଇ ବୁଝାଇଥିଲେ
 ଓ ମଧ୍ୟ ଅପଣା ଅଧୀନ କର୍ମରୁଚିମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା
 ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ ଅତିଏକ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା
 କରବା ସମୟରେ କେହି କହୁନାସ ଭୟ ବି
 ସନ୍ଦେହ ନ କରି ଯାହା ଘରେ ଯେତେ ବାଳକ
 ବି ବାଲିକା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତୁ ସେମାନେ
 ଉକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ବଜାଇ ଦେଲେ ଏହେତୁ
 କାହାରୁ ପ୍ରତି କହୁନାସ ଅତ୍ୟାଗର ହେବୁ
 ନ ପାଇ ଏହି ଫଳ କି ହେଲା ଯେ ପୁରୁ-
 ଶୋଭାମସହରେ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କର ଗୃହ ଓ
 ମଠ ଓ କବାଦର ଅଛି କି ସେମାନେ ସର୍ବଦା
 କ୍ଷତ୍ରପାସ କରିଅଛନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭରତ ସଂଖ୍ୟା
 ୪,୨୯୯ ଭର ଅଟେ ଉକ୍ତ ସଂଖ୍ୟାରୁ ଉକ୍ତ
 ପୁରୁଷ କ ୨,୭୨୨ ଶ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କ ୧,୫୭୯ ଶ
 ଓ ବାଳକବର୍ଷର ନୂନ ବୟସର ବାଳକ ୬୨୪୫ ଶ
 ଓ ବାଲିକା କ ୨,୯୯୯ ଶ ମୋଟ କ ୯,୮୨୫ ଶ
 ଅଟନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିବାସିକା ୬,୭୫୮ ଶ
 ଓ ମୂର୍ଖି କ ୩,୮୭୦ ଶ ଅଛନ୍ତୁ ଏମାନେ
 ସମସ୍ତେ ୭୨ ରକମର ଜାତି ଅଟନ୍ତୁ ।

ଏହିପରି ଯେକେ କଟକ ସହରରେ ହୋଇ-
 ଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଉକ୍ତ ମୁନ ହେବା ଦୋଷରେ
 କେହି ନିଶ୍ଚିତ ଅଗଙ୍କା କରି ନ ଥାନ୍ତେ ବୁଝା
 ହାରୁ ବସିବା ଭୟରେ ସ୍ତାନ ଜାଗର ଉପାୟ
 କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ।
 ଏ ନଗରର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା କର୍ମରେ ପୁରୁଷ

ହୋଇଅଛି ଉକ୍ତ ସକ୍ଷେପ ଅନୁମାନେ
 ଶାନ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ପାଦକ-
 ହିକା ଯେଉଁଠି ପରୁତସୁ ଦେଇଥିଲେ ଠିକ
 ସେହି ପରି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି କି ନା ଜଣା
 ଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ପୁରୁଷ କର୍ମରୁଚି
 ନିୟୁକୁ ଥିବାରୁ ଗୁଣା ଯାଏ । ଯାହା ହେଉ
 ଏସମସ୍ତ ବୁଝାନ୍ତୁ ଏସକ୍ତେ ଜଣାଯିବ ।

ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାର ବିବରଣୀ ଏହି ଯେ ନଗର-
 ହିକା ୩,୭୫୮ ଗୃହରେ ସର୍ବଗୁଣା ୧୩,୯୮୭ ଜଣ
 ପ୍ରାଣି ବାସ କରନ୍ତି ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ବାଳକବର୍ଷର
 ଅଧିକ ବୟସ ପୁରୁଷ ୪,୨୯୯ ଜଣ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ
 ୪,୦୯୯ ଜଣ, ବାଳକବର୍ଷର ନୂନ ବୟସ ପୁରୁଷ
 ୨,୭୨୨ ଜଣ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ୨,୦୯୯ ଜଣ । ଏସବୁ
 ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ଘର ପ୍ରତି ୩.୭ ଜଣ ଲୋକ-
 ଏ ପ୍ରାଣି ସଂଖ୍ୟା ପଡ଼ିଲା । ୪,୨୯୯ ଜଣ ବଡ଼-
 ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ୧,୫୭୯ ଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍କ-
 ସ୍ୱାଂଶ ପରି ପାରନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୁଝିଅଂଶ
 ୨,୭୧୩ ଜଣ ମୂର୍ଖ । ଉକ୍ତ ୨୦ ଜାତିର
 ମୁଗଲମାନେ ୨,୯୯୯ ଜଣ
 ୨ ଜଣ ଅଟନ୍ତୁ ।
 ଉକ୍ତ ସଂଖ୍ୟାରେ କୌଣସି
 ଯାଇ ନାହିଁ ପୁରୁରେ

ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ
 ସ୍ତ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ପୁରୁରେ ଅନେକ ଯାହା
 ଏକ ବିଷୟବାଦ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ଦୋଷ
 ହୁଅଇ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ।
 ପୁରୁରେ ଘର ପ୍ରତି କ ୩.୯ ଶ ପତୁ ଥିବାରୁ
 ଉକ୍ତସ୍ତୁ ମୁନର ହାବହାବା ପ୍ରାୟ ସମାନ ଅଛି ।
 କଟକର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଜଣା ଗଲେ ଏ ଉକ୍ତ
 ନଗର ଜନ ସଂଖ୍ୟା ଭୁଲନା କରି ବିରୁଦ୍ଧ
 ବୁଝା ଯିବ ।

ସା ପ୍ରା ହିକ ସଂ ବା ଦ

କଟକର ବିପୋଖି କଲେକ୍ତର ଯେ, ଏମ,
 ହାଉସନ୍ ସାହେବ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ
 ଉତ୍କାଣ୍ଡ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କରମଣାମଠରୁ ଜଣେ ବୈଷ୍ଣବ ନାବା
 ବୋଇ କଟକ ପାଗଳ ହାସ୍ତାତାଳକୁ ପ୍ରେରଣ
 ହୋଇଅଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଏକାକ୍ତି ବାସ୍ତୁ
 ଥିବାର ଦୋଷ ହୁଅଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ
 ଅବଧୂତ ଚିନ୍ତା ଶୁଦ୍ଧୀ ଦେଖିବାକୁ ବେଳେ-

ବେଳେ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଲେ ଦେଖିବେଳେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
ଥାଏ ଓ ଅପଣା ଦାଢ଼ରେ ଅନାଦ କରଇ
ମାହି । ସେଦିନ ଅପଣାକୁ ସୁଖେ ପକାଇ
ମୁକ୍ତାଚରଣ ଦେଖି ଚାହାନ୍ତି ଏବଂ ବାହାର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବଦଳାଏ ସେ ନ ବାଳର ଶୁଭାଶୁଭ
ହୋଇ ଘର ଗଲର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ମୁଠା କୁଟା
ଓଲଟି ପକାଇଲେ ଏଥିରେ ପଲ୍ଲୀନର ସାବେନ
ଆହାକୁ ଦାସୀ ଜାନ କରି ଚାଲୁର ଖାନାକୁ
ପଠାଇ ଦେଲେ । ଉଲ୍ଲୋକକୁ ଦାସୀ ଗରଦା
କେତେ ସହଜ ପାଠକମାନେ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧି କୁ
ହରକୁ ଦେଖର ଶ୍ରୀ ନାଚର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଇଂ-
ଜମାନକ ଯେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଗରୁଡ଼ ବାଲୁକର
ନିଧାୟ ଜାନ ଦେବ ଆର୍ତ୍ତମୟ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ
ଏମିତି ବିଶ୍ୱାସୀନୁସାଧି କର୍ମ ନରଦା ବଦ ଉତ୍ସ-
ହର ଅଟଇ । ଅନନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ଏଲୋକ
ପୁରୁଷ ମାତ୍ର ହାସପାତାଳରେ ରହୁ ମୁକ୍ତ
ପାଇଅଛି

ଗରୁଡ଼ମାସ ଚାନ୍ଦ୍ରମାସ ରବିବାର
ଚାରେ ଘର ବୁଢ଼ାପ ଓ
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପୁଂସକର ବରାହପୁ
ଏବଂ ଉକ୍ତ ନଗରପୁ ବାସୁ
କୁମାର ବରାହର ନକ୍ଷତ୍ର
ସାମୁଦ୍ରୀକ ଜାତ୍ୟ ପଲ୍ଲୀକାମାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାସୁମନ
ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସୁଖର ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ନିଜ ବଳକତା
ସହରରେ ଭୋଜନ ନ ହୋଇ ବଳକାର
ପୁଂସକରେ ଚାନ୍ଦ୍ର ମୁକ୍ତାସହେଲେ ଚିଥାନ
ବଳକତା ସାମ ଗୁଣାକମରେ ଅନେକ କୌଶଳ
ବୋଧାଦିପଦ୍ଧତି ଜଳ ମକ୍ତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ଗରେ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ବରାହ ବୃକ୍ଷି ହୋଇଅଛି
ସେଥିରୁ ଭୋଜନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲ
ଓଏବସାହେବଙ୍କ ରାମନା ଅଳ୍ପ ବକ୍ଷିକରେ
ସତ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ଗରୁଡ଼ପ୍ରାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ଚରଣର ବଳାଳି-
କର ନିଗନ୍ତକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ପାଦି ଲେଖା ହୋଇ-
ଥିଲ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ ବାସୁ ଦୃଷ୍ଟିକେତ ମଞ୍ଜିକର
ଦିଗର ସିଦ୍ଧା ସୁଖର ହେବାର ଶୁଭିକ । ଏହା-
କର ବଳକତା ଏହାକୁ ଜାଣିକର ଫେର-
ଅଟିଲେ । ଅପଣାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ-
ମନେ ବାଧା ହୁଅନ୍ତି ଚାହାନ୍ତି କି ବନ୍ଦ
ଦେହାସାଧ୍ୟ ?

ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ୍ୟୁକ୍ତ କେଲି, ଯେ ନମ୍ବେଉର
ଲେ କିଛି ନିଗନ୍ତମେତ୍ର ହେଉଛି ପ୍ରାୟ ହେଲେ
ପିତାକୁ ନିଜ ମନରେ ଥାଏ ବଳିଅଛି

କଣକର ନାମ କୃଷ୍ଣଗୁଣୋପାଳ ଦେବମୁଖ
ଏବଂ ଅନ୍ୟର ନାମ ଗିରୀନାମନାଗୁଣ ପଣ୍ଡିତ ।
ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତାଳପା ପାଇବା ଅଗାରେ
ଏବଂ ଦୁର୍ଗାୟୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗିରୀନାମନାଗୁଣ ପଣ୍ଡିତ
ଦେବା କାରଣ ଯାଇଅଛନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଅନୁଦେ-
ଶାପୁମାନଙ୍କର ବିଲୋକକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବୁକ୍ତି ହେଲେ
ଏବଂ ଏହାପୁରୁ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତପଳ ହେବ ଚାହା
ଗାପୁ ନର ହେଉ ଏହି ଅନୁମାନଙ୍କର
ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ବନାରସରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତାନରମାଲ୍ୟୁଲ
ସ୍ତାପନ ନିମିତ୍ତ ଗବର୍ତ୍ତମେତ୍ର ମାସିକ ୪ ୭୨୫ କା
ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞ କରିଅଛନ୍ତି । ବାଲିକା
ନିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ମେମ୍ବର ଗୋବିନ୍ଦ
ଏ ନିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତାବଧାନକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମୁଠିରରେ କେତେ ଗୁଣିଏ କୁଳୁର ଦାସୀ
ହେବାରୁ ସେଠାର ମାଳକ୍ଷେତ୍ର କୁଳୁର ମାର୍-
କାର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି ହୋଇ ଅନୁଗ୍ରହକାର
ପରିକାର ଜଣେ ସହପ୍ରେମକ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞରେ
ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ କହନ୍ତି ଯେ ତୁରୁ ଏବଂ ଜଣର
ସମ୍ବନ୍ଧ ବାଲକା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେବାର ଅବ-
କ ଅଟେ । କୋଥ ବୁଅଇ ସହପ୍ରେମକ
ଏଗୁଣି ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟବିଧି ଅନେକ ପ୍ରକାର
କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା । କେତେ ସମ୍ଭାଳୁ ଅନ୍ୟବ-
ରଣ ।

ପାଠକମାନେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗୁନାରମଗର
ପାଠରେ ଦୁଇ ଭେଲଗାଡ଼ର ଧଳା ଲାଗିବାର
ସମ୍ଭାବନାଥିଲ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଅଡ଼ ଚରଣାତ୍ତ
ଅନୁଥିଲ ମାତ୍ର ଗାଡ଼ ଚଳାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନିତା ପୁରରେ ଅନ୍ୟ ଗାଡ଼ ଅପିକାର
ଦେଖି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ୍ତ ମନରସହର ପକ୍ତକୁ
କଲ ଗୁଣିବେଳ ଅନିଦେବରେ ଗୁନାରସ୍ତେସନ
ପକ୍ତକୁ ଗାଡ଼ ଦେଇ ଅପିକାକୁ ଏ ପୂର୍ବୀକା
ନିବାରଣ ହେଲ ।

ଉକ୍ତ ପରିକାରସ୍ଥାନକ କୋଥ ବୁଅଇ ବଳାଳିମା-
ନେ ସିଦ୍ଧିକ ସରାଧ୍ୟମରାଷ୍ଟରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହେବାରୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାହାନ୍ତି ସେ କହନ୍ତି ଯେ ହାଇଦର-
ବାଦର ଉକ୍ତକଣ ଦେଶୀୟ ନିଗନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଦେବା ଅପଗ୍ରହଣେ ଦୋଷ ହେବା ସମ୍ଭବରେ
ଏମିତି ସମ୍ପାଦି ଅପିକା ଅସ୍ପର୍ଯ୍ୟକଥା ଅଟଇ
ଚାହାକ ମରରେ କୋଥ ବୁଅଇ ହୁଇବ ନର
କେତେ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଅନ୍ୟ ମତା-
ଦତ୍ତର କରନ୍ତି ଇଂ-ରଣ୍ଡନ ଲେବ ସମସ୍ତେ ମଦ

ସଧାର୍ଥ ! ଅପଣାର ଦୋଷ କେତେ ଲୋକକୁ
ଦୁଃଖ ବୁଅଇ ?

ଅପଣାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉରୁ ଅତ ବାଲ
ଏବଂରେ ଜଳ କହୁ ହୋଇଅଛି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେ-
ଶରେ କେତେ ବୁଅ ଗୋକାରଣା ହାରଣ
ଏକେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ସପ୍ତାହ
ମଧ୍ୟରେ ତିନାବ ପୁସ୍ତକ ୪ ୭,୦୩୫ କା ଦିନ
ନେଇଅଛନ୍ତି ।

ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱା ଖାଇମସ ସମ୍ପାଦ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତମଗତ ରକ୍ତକାରେ ଏକେ-
ବେଳେ ପୁଣା ରୁର ଦୁଃଖ ପକ୍ତଅପ୍ତ ନିଗେସରେ
ଗୁପ୍ତରୁ ଜଳରେ ଅଧିକା ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ
ଦାନର ବିପ୍ରର ଉପାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ
ସେଠାର ପୂର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଲେବମାନେ ଅନିଚ୍ଛନ୍ତ
ପରହାଣ ପାର ନାହାନ୍ତି । ଅନାହାରରେ
ପାତକ ହୋଇ ଲେବ ମରଦର ଅବଧି ନୟ
ଅଛି । ପୁଂଗର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଧାନ କମିଶ୍ନର ଡିପା-
ଲେକୁ ପ୍ରମତ କରୁଦାକୁ ଗଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତମ-
ଗତର ପୁଂଗ ଦର୍ଶନ କରୁଦାକୁ ନ ଅପିଲେ
ଚାହାଳର ଅଗମନ ହୋଇଥିଲେ ସେ ସମ୍ପୂ-
ର୍ଣ୍ଣ ବଦେତନା ପୁଂଗକ ସରୁପାୟମାନ ଅନା-
କରୁଦାକୁ ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ସାକ୍ତୁରଦାର ନିଗନ୍ତ ସମୁଦ୍ର ଜଣାରେ ଗୋ-
ଟିଏ ବୁଢ଼ା ମର ମର ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖା
ଯାଇଥିଲ । ସେ ମର ଲମ୍ବରେ ୪୦ ହାତ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ୧ ହାତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚରେ ୪ ହାତ
ଚାହାର ଅଛି ଓ ଅଗି ରଖିଦା ସବାପେ ମାତ୍ରା-
କର ପୁସ୍ତକମ୍ବ । ମଶୁଠାରୁ ଗର୍ବ ପ୍ରାର୍ଥ-
ନା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଚାହା ଅସାଧ୍ୟ ହେଲ ।

କୋଲେର ନିବାସୀ ବାଧ୍ୟାସୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର
ବଦ୍ଧେଉପକେତ୍ରର ସମ୍ପଦକ ନିଗନ୍ତକୁ ୪୨୦-
କା ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଲ୍ଲ-
ସମ୍ପାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାମରେ ହାଇଦେର୍-
ହୋଇଥିବା ମରଦମରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଅବ
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲେବପୁସ୍ତକ ଉକ୍ତ ୪୫୩ ବଅସିଦ
ନଗେକ୍ତ ପରିକାର ଅଧିକାରକ ସାଧାରଣ
ସାହସକୁ ଉତ୍ତମଗଣାୟ ବରଦା ହମିତ ଉକ୍ତ
୪୫୩ ପୁଂଗିକ ହୁଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେବ । ପାଠକମାନ-
ଙ୍କୁ ପରିକା ବଡ଼ ବସ୍ତୁରେ ଚଳିବ-କୁଠାରୁ
୪୭୦କା ପଠାଇବାର ନିଗ୍ରହନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଉକ୍ତକାରଣା ସହର କା
ସାକ୍ତୁର ବଡ଼ବୁଢ଼ି କୁଞ୍ଜାଳକ ମ
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବର ହେବ

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ
ସଂଖ୍ୟା

ଭା. ୪ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମୁ. ଲେଖକ ଦ. ୪ ନ ସନ ୧୯୨୭ରାଲ୍ ଗଣନାକାର୍

ଅକ୍ଷୟ ଦାସଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମୁଦ୍ରିକାର ଘାଟା ତାଙ୍କମାସୁଳ ୫୩

କଳାକାରଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କର ବରାଧ ।

ଗଜମାସ ଭା ୧୭ ରାତ୍ରେ କଳାକାରଙ୍କର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଦିଗେଷତଃ ଭାଗା ଓ ଯଦୋତ୍ତର ଜଳମାନଙ୍କରେ ଘର ବରାଧ ହୋଇ ଅନେକ ଅନ୍ଧାର ହେଉଅଛି । ସନ ୧୯୨୪ ଓ ୨୭ ମସିହାରେ ଯେଉଁ ବରାଧମାନ ହୋଇଥିଲା ଏ-ବରାଧ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ଦେବଳ ଏକକ ଭଳି ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଣ୍ଣମାନ ପର ବର୍ଣ୍ଣମାନର ବରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାନତ୍ଵ ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ବରାଧ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ସେଠାରେ କିମ୍ପାର୍ଣ୍ଣ ବରାଧ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ଭାଗା ଭାଗା ଭିତ୍ତିକ ବରାଧକୁ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ତେଜସ୍ଵୀ-ସରେ ପ୍ରକାଶିତ ସୁଲଭାର ପୁରୁଷ ଉତ୍କଳକୁ ସୁସ୍ଵାଦୁର ଉତ୍କଳର ଏକା ସଂକଳିତ ହେଲା ।

କବିର ହାତରେ ଏକ ସକାଳ ଘଂଶା ସମୟରେ ବରାଧ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଅପରାହ୍ଣ ଶୁ-ରାଧ୍ୟା ସମୟକୁ ଅନ୍ତ ପ୍ରକଳ ହେଲା । ଦେଖା କୌତୁହଳ ନଦୀରେ ଜଳମଗ୍ନ ହେଲା ଓ ପ୍ରାୟ କୌଣସି ପର ଲୁହା ରହିଲା ନାହିଁ ବାହା ଘଂଶା ସମୟରେ ତତ୍ପରିକରେ ସଂକଳାଦ ଦେଖାଗଲା । କେଳିଗାନା ପୁରର ବରାଧ ହେଲେ ଉତ୍କଳ ପଲସୁର ଗର୍ବିତାର ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଏଥିରେ ନୟଦଳର ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ପୁରୁଷନ କରେଣ୍ଡରମାନ ଏକ ପ୍ରାକର ସୁଲଭର ଓ ପୁରୁଷ ଥାନାଘର କୁମିରାଜ ହେଲା । ଫଳତଃ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଘର ଅରହର ଜମ୍ପମାନ ହୋଇ ଉତ୍କଳର ଅଲଗା କଲ ଏକ ନଦୀରେ ଗୋଟିଏ

ମାସ କୌତା ଦୁଗ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ । ଶୁଷ୍ଠ ଘଂଶା-ଠାରୁ ନଦୀର ବୃଦ୍ଧକୁ ଲହରୀମାନ ଉତ୍କଳ ହୋଇ ନଗରକୁ ଯୋଜ କରୁଥିଲା ଏକ ପ୍ର-ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦ ଶୁଷ୍ଠ ଗର୍ଜନ ଓ ଉତ୍କଳର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକଳ ପ୍ରକଳର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ସର୍ବଦା ପ୍ରକଳର ଉତ୍କଳ ହେଲା ଓ ଏକାଦେଶରେ ପ୍ରକଳର ହେଲା । ଅରହ, ପ୍ରାକରାଳରେ ପ୍ରକଳର ଅପସା ଯେ ଦୁଃଖି କରୁଥିଲେ ସେହି ଏକା ଏକ ପ୍ରକଳ କଲନା କରୁଥିଲେ । କରାଧର ବରାଧ କରୁଥିଲେ ତୁମ୍ଭରେ ପତନ ଓ କେଳମ ନେ-ଅବସ ଓ ପ୍ରକଳରୁ ହୋଇ କଳାଦି ପ୍ରାୟ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଓ ନଦୀ ଏକାଦେଶରେ କୌତୁହଳ ଦେଖି ଦେଖି କେଳର ଦୁଃଖ ଉତ୍କଳରେ ଦେଖି ନ ଦେଖି ଏଥିରେ କେଳ-କେଳର ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୋଇଅଛି କି ଯାଉ ନାହିଁ ପୁରୁଷର ଉତ୍କଳର ଦେବଳ ଉତ୍କଳ କେଳ ମରୁଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ।

ଫଳତଃ ପ୍ରକଳର କେଳ ପ୍ରକଳର ସର୍ବଦା କେଳ ଯେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏ ବରାଧର ଲକ୍ଷଣ ଏହିପରି ଥିଲା । ସେ କେଳରୁ ଯେ ଧାର ସକାଳର ଉତ୍କଳ ଅର ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଉତ୍କଳ ହୋଇଲା ଏକ ପ୍ରକାଶବର୍ଣ୍ଣର ପୁରୁଷନ ବୃକ୍ଷମାନ ମୁକ୍ତି ଉତ୍କଳ ହେଲା । ପର ଲୁହା ବାଉଁଶ ଓ ଗଳ୍ପ ଲଳ ସଫରେ ନଗରର ବାଟ ନାଲ ସମସ୍ତ ପ୍ରକଳ ଲା । ବାଉଁଶରୁ ସରୁ ଅଧର ଉତ୍କଳ ଏକ ଉତ୍କଳରୁ ମାନ ଅଗର ମୁକ୍ତାଏ

ଫାଲ୍ ହୋଇ ଚରଣଲ । କରାଧ ମାସ ବିଦେଷତଃ ନଦୀ ଓ ଚରରେ ଗଜା କେଳ ନାଶ ହୋଇଗଲେ ଏକ କୌତା ଓ ପ୍ରାୟସଗ୍ନ କରମଗ୍ନ ହୋଇ ଦେ-ସକ୍ଷେ ଅସିଥିବା ସମସ୍ତ ଲହରରେ ଉତ୍କଳର ନଦୀକଳ ଫୁଲ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ । ଫଳତଃ ଯାବତ୍ପ୍ରାୟ କେଳନା କେଳନ ପଦାର୍ଥ ଯେ ଯେତେବୃତ୍ତ କ୍ଷତ୍ରପ୍ରାୟ ଦେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗା ହୋଇଅଛି ଏହିପ ବରାଧ ଅନ୍ତ ବୃକ୍ଷଲେଖ ମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଦେଖି ନ ଥିବାର ବହୁଳ ।

କଟକର ହାଜିଗାନା

କଟକର ହାଜିଗାନା ପୁଣ୍ୟ କେଳିଗାନା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ସର୍ବତ୍ର ଭାଗା ସେଠାରୁ ଉତ୍କଳର କେଳକୁ ଦେଖି ନଦୀରେ ହାଜିଗାନା ହୋଇ-ଅଛି । ଏଥିରେ ଯେ ଅନେକ କଥାର ସ୍ଵାର ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ହାଜିଗାନା ସମ୍ପର୍କରେ ଅର ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵେ ଉତ୍କଳକୁ ପ୍ରକଳନ କରେଣ୍ଡକୁ ଗୋଟି ନାହାନ୍ତି ଏକ ଯାହକୁ ଯେତେବେଳେ ହାଜିଗାନା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେଳ-ବେଳେ ଅନାଦୀସରେ ଉତ୍କଳ କର ଦିଆଯାଏ ଏ କିନ୍ତା ଅର ଗୋଟିଏ ପର ଅନ୍ଧାର ଏହି ଥିଲା ଯେ ଉତ୍କଳର ଦେଖି ହାଜିଗାନାରେ ପତନ କ୍ଷଣିକକାର ଦେଖି ପ୍ରକଳନ ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା କରୁଥିଲେ ପୁଣ୍ୟ ଭାଗା ଯେତେ କେଳ

ଓ ଅପମାନ ହେଉଥିଲା କାନ୍ଦୁବାରର ଦଣ୍ଡଭୋଗ ଭେଦେ ଚାନ୍ଦି ଦାସଙ୍କ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବନୋବସ୍ତରେ ଭାଷା ନିର୍ଦ୍ଦାୟଣ ହୋଇଅଛି ଏବେ ବାବୁର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାକତ ବାନ୍ତି କରେଣୀ ହୋଇଲେ ରହୁଅଛି କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚଲେ ଦାକତ ଗଲା ନଚେତ୍ତ ମେବେ ଅପମାନୀ ହେଲା ତେବେ ଭାଷାର ଅପମାନ ଓ କ୍ଳେଶରେ ବାହାର ଚୁପ୍‌ଟ ହେବ ?

କଲେଞ୍ଚା ନିବନ୍ଧରେ ହାଜିରାଗୀନା ହେବାକୁ ଏ ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଅଛି ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସମୟରେ ପୋରେ ରହୁ ନପାହ ହେବାର ଅତି କ୍ଳେଶକର ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥାକାର କଲେ ପ୍ରସ୍ତେଷକ କେଣିଅଛନ୍ତି ଅନୁମୋଦନ ମଧ୍ୟ ଏହା ସମ୍ପର୍କ କରିଥିଲୁ ଗୁରୁ ୧୯୨୦ ବଦଳରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଲେଖ ହେଉଅଛି ତାହାର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

କେ ଗୁରୁତ୍ୟାଗ ପୁସ୍ତକ କେହି ଅଗଣା- ଓ କେହିଅବା ଏର ବାହାରଥାଇ ସମସ୍ତ ନୁ ପଠାଅରେ ପଠି କାହାର ଭୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ସକଳକୁ ନିଦ୍ରାକୁ ବହୁତ ହେଉଅଛିକୁ ଏଥିକୁ ତାହାକର ନାକତ ରହୁବା ଏଇ ବାନ୍ତିକ ଚଳାକରି ସ୍ଥାନରେ ଚୁପ୍‌ଟ କଳା ଅଛି ମାତ୍ର ହେଉଥିଲେ ବାସ୍ତୁ ପ୍ରକଳେ ହେବାର ଅପମାନ ଏବଂ ଏଇର ତୁରପାତ ଗଲ ଏଭେଳକୁ ଓହ୍ଲି ଅତିଅଛି ଯେ ପରବ ବାଣେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତୁ ସିଦ୍ଧା ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ଗୁରୁତ କବୀଟ ବଳ ହେଲେ ଯେ ହେବ ସେଥିରେ ଅଧୁର୍ଯ୍ୟ ବୁ ଅଛି ଅତି କାଳ ସମୟ ମନ ଭାବରେ ପୁଣି ପଞ୍ଚାକ୍ଷା ପୁସ୍ତକ ଅଳ୍ପ ବାସ୍ତୁରେ ପୁତ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ କିଛି ହେବାର ସମ୍ଭବ ତଥାତ ତାହାର ଧାତେବକର ଏ ଦିଷ୍ଟରେ ବୁଝି ଧରିନାହିଁ ଅବଗତ ଯାହା ହେଉ ଅନୁମୋଦନ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏହାର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ହେବାର ଅବଗତ ଭାଷା ଭାଷିକାରେ କେଳର ଦାହେବ ତାଁ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ।

ଗଜ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଭାରତବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଦାୟଣରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟରେ ରହୁଥିଲେ ବୁଝେ ଅପମାନ ହେବାର ସୁଖା ଯାଏ । କେନ୍ଦ୍ର କଳା ଯେ ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକଳେମାନରେ

ପରିକ୍ଷା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ବାମନ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଏକଦିନରେ କି ୬ ଶ ବଳର ଦିନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକଳା ମୂଳି ଶ୍ରେଣରେ ମଲି- ଯାଇଅଛନ୍ତି ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କି ୬ ଶ ବିକ୍ରମରେ ମଲି ପଠାଅବାବଦେ ଯାଉଥିଲେ । ବସୁପୁ- ରରେ ଏଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଉତ୍କଳ ସରିମାପକ ସମ୍ବରେ ପାରବ ୧୭ ଅଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ବହୁଦେବରେ ୧୦ ଠାରୁ ୧୧ ଅଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଥିଲା । ଏତୁର ସ୍ଥଳରେ ଓଲଉଠା ବେଗ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ପଞ୍ଚମାଧ୍ୟଲର ଅବସ୍ଥା ଏହାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳଗଣେ ଲେଖକ ଯେ ଅଗ୍ରାରେ ଅବୁରି କି ୬ ଶ ମୂଳି ଶ୍ରେଣରେ ମଲିଗଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶୀୟ ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ବାଲକ ଉତ୍କଳବାସୁଦାସ୍ ହଇ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଠାରେ ଏଇ ଉତ୍କଳସ୍ଥିତ ସମ୍ବରେ ପାରବ ୧୮ ଅଂଶ ଉଠିଥିଲା ।

କଟକରେ ଗଜ ମହାପାତ୍ର ଯେଉଁସ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଏହା କେବେଦେ ଦେଶୀ ନ ଥିଲା । ବକାଗଣରେ ପୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା ଏସ୍ତ ଅଧିକୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେ ଯେ ଏକ ଲେଖ ହେଉ ମଧ୍ୟରୁକାଳରେ ପଠେ ଲକ୍ଷ ରହବାର ହେବା ଓ ଏହି ଅପର ଶାଧାୟଣ ରି ଏରେ ରହୁ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷ ଏହା ପ୍ରକ୍ଷ ଉପାତ ବର୍ଷା ବସନ୍ତର ଯେ ପୁସ୍ତକ ହେଉଅଛି ତାହା ଅବଅନୁସ୍ତ କୁଅ ଯୋଗ୍ୟ ଏବୁ ପୁସ୍ତକ । କ୍ଷେତରେ ଗଜାମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ । ଗସ୍ତର-ପର ବୁଝି ଏକ ଲେଖେ ମନରେ ନାନାବକାର ପ୍ରାଣର ଅଗଣା କିଛି ହେଉଅଛି ଓ ଗାଁର ବର୍ଷା ନ ହେଲେ ରକ୍ଷା ସମ୍ଭୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ କ୍ଳେଶରେ ସମୟରେ ନଗରବା- ସିମାରେ କଳା ସପ୍ତ ହ ଅତି ଅନନ୍ତରେ ଅତି- ବାନ୍ତି କଲେ । ବକାଗଣର ଯାହାସ୍ତ୍ର ପ୍ରାଣ ଗୁଣାକଳର ଯାହା ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ କେତେ ପୁସ୍ତକେ ବୁଝି ଗଲା ।

ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାର ମୂଳନିର୍ଦ୍ଦାୟଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମୟରେ ଏହାର ବିଧାନ ବର ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଣ- ଧାର ବାହନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାଲୁକରର କ ଉଗର କେଣିସ୍ତାମାନେ ପ୍ରକର୍ଷ କରନ୍ତୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ଵାରା ଲେଖକ ଚିତ୍ରକୁ ପରାତୋଷ ପୁସ୍ତକ ଚିତ୍ରର ପ୍ରାଣ-ଧାର । ହୋଇ- ଅଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାକୁ ଏ ଚା- କୁର କେତେ କରୁଥିଲେ ଓ ସଙ୍ଗରେ ଏକ ଦୁଇ

ହୁଣା ଥିଲା । ଏ ପୁରୁମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ କ୍ରମ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚେହେବାର ଲକ୍ଷୀ ଅନୁଗମ ହୋଇ- ଥିବା ସଙ୍ଗରେ ପଣ୍ଡା ପଠପାତ୍ର ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ- ଗାଲର ସୀମା ନ ଥିଲା । ଏମନ୍ତର ସକଳ ଅଧୋଜନ ଅତି ଦୂର ଓ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଓ ଦର୍ଶନମାନେ ତାହା ଦେଖି ଅତୁଳ ଅନଳ ଲାଭ କଲେ ।

ବାସୁଭକ୍ତ

ଶ୍ରୀପୁକ୍ତ ଓ ଏବକାହେବକ ଗଜନୁପାରେ ଚଳିତ ଜୁନମାସ ଅରମ୍ଭରେ ଜା ୧୪ ରିଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସୁର ଲକ୍ଷଣ ହିର ହୋଇ ଶ୍ରୀମତୀ ଜା ୧୬ର ଫେଲିକ୍ସରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଜା ୧୬ର ପୁସ୍ତକ ହେଉଥିଲା ନାହିଁ ଜା ୧୬ ଓ ୧୪ ରିଜି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଳମାଳିୟା ବରାପ ଓ ବର୍ଷା ହେବ ଓ ଜା ୧୬ରରେ ପ୍ରକଳ ତୋଫାନ ପାସୁ ବରାପ ହେବ । ଏ ବରାପ ଜା ୧୬ର ଶ୍ରୀ ସ ୧୨ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହବାର ଜଣାଯାଏ । ବଳବତ୍ତା ଓ ତାହାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ବରାପ ଅନୁରବ ହେବାର କଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ ବରାପର ବଳ ଏବକଳ ସ୍ଥାନ- ରେ କାହାଠାରୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚା ହେବ ତା ୧୬ର ମନରେ କାହାଠାରୁ ବରାପ ହେବାର ଓ ଏବକା- ହେବ ଗଣନା କରିଥିଲେ ସେବରାପ ଯଦି ସି ଦି ୧୦ରେ ପ୍ରକଳ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ଚାନ୍ଦିପ୍ରକଳ ମୂଳରେ ଅତି ରହୁଥିଲେ ହେ ଉ ଅନେକ ରହୁଥିଲେ ହେ ଅତିବ ବର୍ତ୍ତମାନର ଗଣନାକୁ ଅବ- ହେଲା ନ କରି ସଦ୍ୟାନ ହେବାର ଉଚ୍ଚତା ।

ସା ପ୍ରା ହି କ ସଂ ବା ଦ

କାହାପୁର ଅଧିକୃଷ୍ଟ କଲେକ୍ତର ଶାନ୍ତିନି- ଥାହେବ କିଣି ଦେଉଅବାବଦେ ବାସୁ ଉତ୍କଳରେ ବଦେନାପାସୁ ଡେପ୍ୟୁଟିକଲେକ୍ତର ତାହାକ କର୍ମର ଲାଭ ନେବାପାଇଁ ଦେନୁପତାୟ କବ- ନା ହେଲେ ଏବଂ କାହାର ଡେପ୍ୟୁଟିକଲେକ୍ତର ବାସୁ ବାଳାନାଥ ଦୋଷ କେନୁସ୍ତାକୁ ଗଲେ ଅକ୍ଷୟ ହେବା ଦେନୁସ୍ତା ବଦେନାପା- ମଧ୍ୟରେ ତତେ ପ୍ରକର୍ଷା କୋଟିଏ ଯୋଗ୍ୟ କେଣି ବିସିଧ୍ୟ ସେସମୟରେ ଅତି ଏକ ଯେ

ଏକ ସେ ହାଁ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶହୋଇ କ୍ରୀଡ଼ା
 ହରବର ଉଦ୍ୟମ କରିବାର ତାହା ଦେଖିବା-
 ଯାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନର ଲୋକ ସେଠାରେ ଏକଦିନ ହେଲେ
 ଏକ ପୁଲୁସର ଲୋକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ଥିଲେ । ସେଠାର ଉପସ୍ଥିତିକରେକୃତ ଏ କାଳ-
 ରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏ ଗଣ-
 ଶାଳ ଦେଖିବାର ଉକ୍ତ ପ୍ରଦାନକୁ ଅନୁସନ୍ଧାର
 ପ୍ରବେଶର ଅସମ୍ଭବରେ ଦୋଷୀ କରି ୪୮୩
 ଅର୍ଥବସ୍ତୁର ଶାସ୍ତି ଦେଲେ ଏକ ଏକଜଣ କନ-
 ଶୁକଳ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଏ
 କଥା ଜଣାଇ ନ କରବାର କର୍ମ ଉପକରଣ
 ଅସମ୍ଭବରେ ତାହାକୁ ଦୋଷୀ କରି ୪୮୩ ଅର୍ଥ-
 ବସ୍ତୁର ଦିଆନ ଦେଲେ । ଏସମ୍ଭବ କଥାକ
 ଅଭିନ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥିବା କିବେତନାରେ
 ଅକ୍ଷୟକ ଦରଦାକାରଣ ମହତ୍ତମର କାଗଜ
 ପୁସ୍ତକ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଅଛି ।

ଅନୁମାନକର ଜଣେ ସହପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖକ
 ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ବର୍ଷ ହେବ । କି ।
 ବାମନର ଗୁଣେ ବିଭବନଦେଓ ବାହାଦୁର
 ସୁବନ୍ଧ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀସମ୍ଭବକୁ ଧୁ ଉକ୍ତର ସେ
 ସମ୍ଭବକୁ ଧର ଅନେକବାର ଦୁଗୁର ଗୋଷ୍ଠୀ-
 ରେ ୧୦ ବର୍ଷକୁ ଏକ କଳଗୀରେ ଗଢ଼ସମସ୍ତରେ
 ଉକ୍ତକର ଦେଇ କଳଗୀ ମୁହଁରେ କିଛି ଚିତ୍ର
 କଳା ଦେଇ ବଦଳଇ ଦେଲେ ଏକକୁ କଳଗୀ
 ମୁହଁର କିଛିକୁ ଭର ହୋଇଥିବାର ସେହି ଗୁପ୍ତ-
 କଳମାମୟର ମୁଖ ଦେଖାଇବାର
 ଅତି କିଛି କଳା ନେଇ ଯେ-
 ଯମ୍ଭ ମୁଖିବାହାର କରିଥିଲ ସେହି
 ସେ କମା ଦେଉଁ ୪ ବର୍ଷ ଏକଦେଖ
 ଉକ୍ତର ବିଷୟକାଳରେ ଅଧିକ
 ଶାନ୍ତ ରାଜାକରକେହି ଅନୁର
 ସମ୍ଭବୁ ବଧକଳ ଓ ସେହିକ୍ଷଣ
 ଦୁନା ହୋଇ ତାଙ୍କ ମୁଖର କରଳ
 ଗୁଣାମୟର ଚିତ୍ରକ୍ଷଣକୁ ଅପଣା-
 ଦୁର୍ଗ ସେ ହିଲ ଗୁଣଗାଣରେ ବସାଇ ଅପଣା
 ଦୁର୍ଗ ଦାସୀସବ ଧୁଲ ତାକୁ ଜଳଗୁଣାକ
 କାଳର ଦେଖିବାକର୍ମ କରିବାର ଅଦେଶ
 ଉକ୍ତ ସମସ୍ତକୁ ସମ୍ଭବୁ ପ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଅପ୍ତେ
 ଉକ୍ତ ଶସ୍ତ୍ର କେତେକ ଉପଲୋକକ ପ୍ରମୁଖର
 ଅକଳା ହୋଇଅଛି ।

ଅନୁପେକ୍ଷା ସମ୍ଭବ ଅନଗତ ଦେଲୁ ଯେ
 ନଗରରେ ଏକ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ତନୁ ହୋଇ
 ନି ସମ୍ଭବ ଅସିଅଛି ଯେ

ସେଠାର ପାଗଲଗାନାରେ ଜଣେ ଯୁବା କୁମାର
 ହେଲୁ ଗପୁନ କରିଅଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏକଥର
 ପୁଣା ଜାଣିତ ହୋଇ ନାହିଁ ପ୍ରାୟ ମା ୨ ସ
 ହେବ ଏକକ୍ତି ପାଗଲ ବୋଲି ପାଗଲଗାନାରେ
 ରହି ହୋଇଅଛି । ଏଥିପୁରୁ ସେ ଜଣେ
 ପରିଚ୍ଛମା ଓ ସହୋକ ଥାଇ କଗନଗିରୀ କର୍ମ
 କରୁଥିଲ ଏକ ସରିମିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ୪୮୦୦ ଜା
 କମା କରିଥିଲ । ଦିନକରେ ସେ ୪୫୩ ଦୋଳ
 ଦେବାକୁ ସବୁ ବ ହାରି ଗଲ ଓ ୪୫୩କୁ
 ଗୋଟିଏ ବାବୁଅ ସଗତରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲ ।
 ଏହା ଦେଖି ତାହାକୁ ପାଗଲହାସପାତାଳକୁ
 ଦେଇ ଗଲେ । ସେଠାରେ ସହୁସ୍ଥକାର ଅନୁ-
 ହଳମୁରେ ସେ କହୁତ ହେଲ ଓ ଉଦ୍‌କଥ
 ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ଅନେକ ଉପସ୍ତ
 କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାର କିମ୍ତା ଉକ୍ତକାର ନାହିଁ
 ସେ ଦୋର କିମ୍ତାରେ ପଞ୍ଚଅଛି । ପ୍ରାଣରକ୍ଷା
 କାରଣ ତାହାର ନାକକାଟେ ନଳ ଦେଇ
 ଅହାର ଦଥ ଯାଇଅଛି । ତାକୁରମାନେ
 କହନ୍ତୁ ଏ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ଏକ ତାହା ବାହୁଳ-
 ଶାଳ ପଲ ଅଟଇ ।

ଅଧ୍ୟାପକ ଫିଲ୍‌ସଫ ସାହେବ ଏକ ମାଲେଟ
 ସାହେବ ପୁତ୍ରି ଅନେକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି
 କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା କିଛି କିମ୍ତା ଅଛି କି ନାହିଁ ଏକ
 ନଗ୍ନେମଗ୍ରାଳହ ଜ୍ୟୋତିଷ ସଦର୍ଥ ପ୍ରବନ୍ଧର ନ୍ୟାୟ
 କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ପୂର୍ବ ଗଣନା ହୋଇ
 ଯାରେ କି ନାହିଁ କିଛି କିମ୍ତାରେ କିଛି ଅନୁସ-
 ନାନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କୋଥ
 ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେବେ ଏ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହସ
 ଗଣନା କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଧାରତ
 ହେଇ ନାହିଁ ତଥାପି କୌଣସି ସହକାରେ
 ନରନର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ତାପୁସ ଉପାୟ
 ଉଦ୍‌ବିତ ହୋଇପାରେ । ଉକ୍ତ ଶାନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ
 କୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ବର୍ଷର ଶ୍ରୀମ୍ଭ
 ପ୍ରବଳ ଅର୍ଦ୍ଧରାଶି ଅପେକ୍ଷା ଗାଠ ପ୍ରବଳ ଅଧ-
 ରାଗରେ କୁମ୍ଭ ଅଧିକ ହୁଅଇ । ଅର୍ଥାତ୍ ମେ
 ମାସର ନବମୀର ସାଷ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟେ ୧୪
 ଥର କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲ, ଗାଠ ପ୍ରଧାନ
 ବର୍ଷାବେ ଅର୍ଥାତ୍ ନବମୀର ମାସଠାରୁ ମେ ମାସ
 ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟେ ୨୧ ଥର କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛି
 ଉକ୍ତ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରକର ଅଛନ୍ତି
 ଯେ, ପ୍ରତା ମାସର ଅନବସ୍ୟା ଏକ ପୁଣିମା
 ସମସ୍ତରେ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ଅଧିକ ହୁଅଇ, ସପ୍ତମା
 ଅଷ୍ଟମା ଚତୁର୍ଥରେ ବେଶ୍ୟ ହୁଅଇ ନାହିଁ କୁମ୍ଭ-

କର୍ତ୍ତା ଏହି ସକଳ ଲକ୍ଷଣ ଶ୍ରୀ ସେମାନେ
 ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ସର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା-
 କୃତ ପୂର୍ବ ବା କିକ୍ତାବସ୍ଥାନ ନିବନ୍ଧନ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା
 ଅଧିକ ବା ଅଧିକ ହୁଅଇ । ଫଳତଃ ସମୁଦ୍ର
 କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ସହଜ ମଧ୍ୟ
 ଚନ୍ଦ୍ରସର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅକର୍ଷଣର କୌଣସି ଏକପ୍ରକାର
 ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ପ୍ରାଚୀନକାଶ୍ୟାୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ
 ଏକ ଶ୍ରୀକ ପଣ୍ଡିତ ଥେଲୁ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ଗଣନା
 କରନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଜଣେ ଏକକ୍ତି ଅଗିତ୍ୱଶ୍ଚ-
 ଗ୍ୟ ଜାନକପ୍ରସାଦ ଏକ ଜାଲ ମହତମାରେ
 ଅପରାଧୀ ହୋଇ ୪୮୦୦ ଜା ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ଦେବା
 ଏକ ଅଠରମସ କାଗଜାସ କରିବାର ଅକ୍ଷା
 ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏ କୁମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ଉକ୍ତ ଅକ୍ତି
 କୌଣସି ସରକାରୀ ଚୁକ୍ତ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ୍ୟା ସେହି କୁମ୍ଭରେ ହାଟବନ ସୁଗ୍ର
 ସର୍ଯ୍ୟପ୍ରବନ୍ଧ ବିକ୍ରୟ କିମିତ ଏକ ଦୋକାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରେ, ସେହି କୁମ୍ଭର ନଗଲ ପାଉଦା ନଳସରେ
 ହିର ହେଲ ଯେ ପ୍ରକାଶ୍ୟା ଅପର
 ଅନୁଗତ ଏକଜଣ ବୋଲି ତା

ହାଟରେ ସିବାର ଯେ ଦୁର୍ଗ ଅ
 ତାହାର କିଣେକ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଦୋକାନ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଅଧିକାର ହୁଅଇ ନାହିଁ
 ଉକ୍ତ ପୁରୁ ହୁଅଇ ଦାନ ନ କେତୁ ପୁରୀପର
 ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଉପୁନ ହୁଅଇ ।

ସନ ୧୮୭୮ ସାଲର ୧୦୧ ନମ୍ବର ମୋକଦ୍ଦମା
 ନୁତନ ନୁତନ ମିତ୍ରାଦପ୍ତା ଅନୁସାରେ ହେଉ
 ଅବା ଅକିଳ୍ତ ଏକସମ୍ଭା ଅନୁସାରେ ହେଉ,
 ରତ୍ନପୁତ୍ର ପୁରୁପେ ଆଇନାନୁସାରେ ଯଥେକ୍ତକାଳ
 କୁମ୍ଭ ବିଖଲ କଲେ ଦଗଲ ସ୍ୱରୁ ତନୁ ରତ୍ନପୁତ୍ର
 କୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱ ନ କରି ଉକ୍ତରେ ଦୋକାନ କଲେ
 ଦୋକାନଦାରମାନଙ୍କ କିଳ୍ତେ ଉପଦେ
 କେବିକଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକା
 କେବ ଏମନ୍ତ ନୋହେ । ସାରି । ୧୧ ମା ୧୯୧
 ୧୮୭୮ ସାଲର ୧୦୧ ନଂ ମୋକଦ୍ଦମା ।

ବାବୁ ହରନାଥ ଗୁରୁତ୍ୱ୍ୟା ଉପସ୍ଥି କଲେ
 କୁମ୍ଭ ପଞ୍ଚମ କ୍ଷେତ୍ରୀ କଲେକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଏସଦର ବେତନ ମାସିକ ୪୮୦୦ ଜା ଅଟଇ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଉତ୍କଳ ଶାସିକା ସମାପ୍ତ
 ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ

ସାର ସୁସ୍ଥ ଶକ୍ତି ଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ । କାର୍ଯ୍ୟ-
 ବଶରେ ଉପମା କରୁ କାଳକଳି ଅନ୍ୟାପା
 ଅଲଗ ପ୍ରଗଣାରେ ଚାଲିଲେଲ ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ
 ସରମାନ ନାମରେ ଏକ ପଦ୍ମ ଅତି ତାହା
 ଉପରେ ଏକ ପୁରମ୍ୟ ମଗ୍ଧ ପୁରର ମୁସ୍ତକ
 ସଥକର୍ତ୍ତା ତେନାନ୍ ଅମ୍ବେ କୌତୁକାବ୍ୟ
 ହୋଇ ସେହି ଉତ୍ତରୀଣକୁ ଅବେଦନ ବର
 ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନର ଉପଶାୟ ଗୋରୁ ନରନ
 କଲୁ ଓ ବସୁକ୍ତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଉପ-
 ଶିଷ୍ଟ ରହି ସର୍ବମାଧ୍ୟାତ୍ମକ ଉପକାମୋକ୍ତ ଅଦ-
 ଗତ ଜଗତର ଅଭିକାସ ହେବାକୁ ବିନୁଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଜଗତସ୍ତ ସିଦ୍ଧିରେ ଗାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଅପଣକ
 ପରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେରଣ
 କଲୁ ଅପଣ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ସାପିକାରେ ସୁନ-
 ଦାନ କରଣା ହେନେ ।

ପୁନରୁପି ଏହା ବଚନ ଅଛି ଯେ ଅମ୍ବ
 ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କର
 କୌଣସି ଦେବତା ବି ମୁଗ୍ଧଲମ୍ଭ ନମାନଙ୍କର ପାର
 ଯେ । ଯେ ହେଉଛନ୍ତି ମହୁଁ ମା କୁରି
 ଯମିତ ଗାହାର ମହାତ୍ମ୍ୟ ବଳା ହୋଇ
 ବରେ ନରୁଦା ବୁଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
 ଉପର ମିଳଇ ଓ ଉତ୍କଳ ସତ୍ୟ ପୁଅର
 କରଣା ଉତ୍କଳ ଅଟଇ । ଉପାଦ ସମସ୍ତଙ୍କ କେ ନ-
 ର ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବେ ଉକ୍ତ ପ୍ରବାଦ ଏଠାରେ
 ଲେଖିଲୁ ଉଦୟା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଏ ଅବକଳ ହେବ ନାହିଁ
 ପୁନଃକାଳରେ " ବନବ୍ୟ " ନାମରେ ଗୋଟିଏ
 ଅମ୍ବୁର ଥିବା ଗାହାର ପୁରୁଷରେ ଲୋକମାନ-
 କର ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳା ଲେଖକର ହେବାକୁ
 ବଳଦେବ ଗାହାକୁ ନମାନ କରଣା ନିମିତ୍ତ
 ଅଧୁନାଳୟ ଉକ୍ତ ସମ ଉପରେ କୁଳନକରି
 କରିଲେ (ଏହି ସମୟରେ ଗାହାର ପଦକ
 ପଦକରେ ରହିଗଲା ସେ ପଦ ଉକ୍ତକୁ ହିନ୍ଦୁ-
 ମାନେ ପୂଜା କରନ୍ତି ଓ ମାନସିକ କର ଶ୍ରେଣୀ-
 ର ବସନ୍ତ) ଅମ୍ବେ ସକାୟନ କଲ ଓ କଲ-
 ଗତ ଗାହା ପଛରେ ଧାବନ କରି " ବନବ୍ୟ-
 ତାରେ " ଗାକୁ ନିବନ୍ଧ କଲେ ଓ ସେହିକରେ
 ପୁଣ୍ୟ ରହିଲେ ଏ ହେତୁର ବଳଦେବଙ୍କ
 ମନର ନିରାଶ୍ରୟତାରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ ଓ ସେହି-
 ନର ନାମ ଅପୁର ନାମରେ " ବନବ୍ୟତା "
 ବୋଲି ଡାକ ହେଲ ମୁଗ୍ଧଧାରି ଜବନମାନେ
 ବୋଲନ୍ତି ସେ ସେ ମାନଙ୍କ ଅଲୟ ନିମାକ
 ଗଲବେଳେ ଗାହାଙ୍କର ନରଗତିକ
 ସେମାନେ ବିନୁଲ କାହା-

ର ବରିଦେଇ ସେଠାରେ ଏକ ମଗ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣାଣ
 କରି ଲୋଗର ଗୁଣି କରିଦେଲେ ସେ ପାର
 ଭୂମିରେ ଅନେକ ମୁଗ୍ଧ ସୁଖାତ୍ମ ପ୍ରସାଦିତ
 ହେଉଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁଲେ ଯେ ଏ
 ମଗ୍ଧ ସୁଧାଭାସନ ମହତ୍ତ୍ୱଦେବ୍ୟୁକ୍ତ ନିମିତ୍ତ
 ହୋଇଅଛି ଅକ୍ଷେପର ବହୁ ଏହି ଯେ ସେ-
 ଠାରେ ପାରସ୍ୟ ଗୁଣାରେ ଗୁଣିଏ ଗାଗତ
 ଲୋଗା ହୋଇଥିଲା ଅବସମ୍ଭବବର ଅମ୍ବେ
 ଉକ୍ତା ପାଠ କରୁଥି ମର୍ମାଞ୍ଜ ହୋଇ ନ ପାରିଲୁ
 ଅମ୍ବେ କର୍ମାଞ୍ଜ ସମୟରେ ଗିରି ଉପରେ ଗଲୁ
 ତେତେବେଳେ ମଗ୍ଧ ସୁଧାକୁ କୌଣସିକାନ୍ତି
 ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେ ଗର୍ବିତରେ ଫୁଲ ବାହାରକରି
 ଯେ ମିଳିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ୍ରୟ କର ହେଉଲୁ
 ଯେ ସେଠାରେ ପଦାକ ନାହିଁ କେବଳ ମଗ୍ଧ
 ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳପୁ କୁଣ୍ଡ ବିକଟୁ ମିଳି
 ଗାହାର ଆଜି ସେ କୁଣ୍ଡ ଲିଳି ମାତେ ପଥର ।
 ଉକ୍ତରେ ଅମ୍ବେ ଅଗୁଣାବର ଉକ୍ତ କୁଣ୍ଡର
 ମଧ୍ୟ କଲୁ ଉପାଧି ଦେଲୁ ନ ପାରିଲୁ ଉକ୍ତ ।

ଗୀତ

ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟ ସାର ତନେ ଅତି ଏ ବସୟ
 ଦେବ ଦେବ କୁମିକାର ହେନେ ସୁଖାତ୍ମ !
 ନଗର ନଗର ଉକ୍ତ କର ବନୋକନ
 ଉକ୍ତରେ ଶ୍ରୀମରେ ବଦ କରଣା ଗତନ
 ସଲମାନ ସାନ୍ତମାନ ଗୋରୁ ଅପମାନ
 ସୁଖେ ଗୁଡ଼େ ଗୁଡ଼େ ଗେଲୁକ୍ତ ମୁଗ୍ଧମାନ
 ମୁଗ୍ଧରେ ମୁଗ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ଅଲାପ ବ୍ୟାଧ
 ମୁଗ୍ଧରେ ସୁଖେ କେତେବେଳେ ଧାବମାନ,
 ମତର ମୁଗ୍ଧର ସୁଖି ସକା ଚିତ୍ତେ ହେଲେ
 ଶ୍ରବଣ ଶ୍ରବଣ ତେରି ବରନ୍ତି ସେ ହେଲେ
 ତାଲେ ତାଲେ ବାଳ ବଳା ପୁଧା ଗାଲୁକ୍ତ,
 ବଳେ ବଳେଗସ୍ତ ମସ୍ତକର ବରିକ୍ତ,
 ଲଜା ନଜା ହୋଇ ବନ୍ଧାଉଛି କିଳ ମଧ୍ୟ
 "ପାଣ ଅଧ" କୋଇଠାରେ ନ କହ କି ବଧା
 ବଦ ଚକି ଅର୍ଥ ଗ୍ରାୟ ହୋଇ ବାର ବାର
 ବାଟ ବାଟ ଗମିତ୍ତ ବି କହେ ଅଗ୍ରହାର ?
 ନିମେ ନିମେ ନିମେ ଗିରି ଉପରେ ପଥର
 ଗୁମେ, ଗୁମେ ଗୁମେ ଗୁମେ ଅଧିକ ।
 ଧାର ଧାର ହେଇ ସମ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ,
 ଅଧି ସାଧା ହେବା ମାଧ ମାନସ ଅଧିକ,
 କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ମୁଖେ ଉପେ ଉପେ ସଦନ

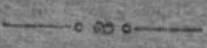
ସାର ଗାଳ-ଗାଳ ସମ ଭରଣ ବଦନ ।
 ନଳିଅ ନଳିଅ-ସୁନ ଶ୍ରୀନ ଉଦେମାୟ,
 ଅନ୍ତେ ଅନ୍ତେ ହୁଅନ୍ତେ ଉତ୍କଳ ଉଦ୍‌ପାୟ,
 ଧର ଧର, ଧର, ଧରେ ନରକାୟ
 ଧରେ ଧରେ ମୁମୁକ୍ତାୟ ବସେ ଉପକାୟ
 ଉପନ-ଉପନ ହୁ ନେ ପାନେ ଦେହେ ଗାତେ
 ହୁର ହୁର ହୁରେ ହୁର ଅନ୍ତେ ପାତେ ?
 ସହକାର ସହକାରୀ ହେବୁ ଏକମୟ
 ହୁର ଉ ବସୁକ୍ତ ହୁର ମୁଲରେ ଅଗ୍ରାୟ
 ବଡ ବଡ ଡାଳ-ମାଳ ଡାର ଧାରୀ କର,
 ମଶାଉ ଅଶାଉକାକୁ ପ୍ରସାରେ ଅଗର ?
 ବଡନେ ବଡନେ ଉକ୍ତ ପହୁକ କର,
 ତେହୁ ଏହୁ ହୁଣ ଗୁଡ଼େ ଚିଲେ ବା ସପୁର ?
 ବରି ହରେ ଗାତ ଉକ୍ତ ଯାଇ ସେ ପଲଲେ,
 ପରି ପହୁରରେ ଶମ ଲେମାଳି ପୁଲଲେ,
 ହୁରୁ ପୁରୁ ହୋଇ ଦେହେ ପ୍ରହୁ ମ ନର
 ଉକ୍ତ ପୁରୁ ମନକାହା କରିବା ଶଲ୍ୟ ।
 ଉକ୍ତ ପୁରୁ ଗିରି ପରେ ପଥକ ପ୍ରଦେଶ
 ଦର ଦରଦନେ ଶୁଭ ନ ରହଇ ଦେଶ,
 ଦମ ଜମାୟ ଅଧିକା ପଲିକର
 ଦସନ୍ତେ ଦସନ୍ତେ ଦୁର ଦରଇ ମୁଲର
 ହିନ୍ଦୁ ବାଣୀ ଗୁଣା-ଗୁଣାପାୟ ଯହି
 ଉଧା ଉପାକ୍ଷି ଶରଣରେ ବରି ରନ
 ତେ, ସିଦ, କାଳ, ଧା, ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଉପ
 ଗୁଣ, ଉପକ ହେଲୁ ଉକ୍ତ ସେ ସମ୍ପୁ
 ହିନ୍ଦୁ ବଚନ ପଥ ବସିଥ ରଜରେ
 ଧରି ଧରି ବି ଅତି ଅପଣା ଅଧ
 ସରତ ସର ଉ ବୋଲୁହୁଦୟ ରଜା
 ପର ପରପ୍ରାଦ ହୁଏ ତାଣ ଏକରେ
 ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଘୋରାଗୁଡ଼ ହେ
 ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତ ମନ ଅନେ ଲବ
 ପରବର ପରବର ପାୟ ସେ ବା
 ବୋଧ ବୋଧରେ ହୁଅନ୍ତେ ଉଦେ
 ଗୁଣ ଗୁଣକା ସେ ନିଶ୍ଚିତ୍ତ ହେ ଯା
 ବାର ବାର ଗୁଣ ଗିରି ଉପକାହା ଲେରେ
 ଗାଳ ଗାଳ-ଦେବ ଗ୍ରାୟ ଉକ୍ତ ବେ ଅଦ
 ଅସାର ସଂବାରେ ବାଳ ବାହୁ ନାହିଁ ଉଦେ
 ବାଳର ଶ୍ରେଣୀକୁ ହୁଅନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ହେ
 ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ କାଳେ ଲଳନ୍ତି ଉପକା ।

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସହର ବାଟେ ପୁରୁ-
 ଘାବକାର ବାଟେ ଗୁଣା ଉକ୍ତାଳ ଯିତାନ
 ମୁଗ୍ଧ ଓ ପ୍ରଗର ହେବ ।

ସୁଦେଶ ହୁଏତାଣ କୁହାଯିବ । ଅଭବକ ଦୁଃଖା
 ସୁଦେଶାନୁଗା ହେବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର
 ସୁଦେଶାନୁଗା ହୋଇ ପୁଅବର ସକଳଦେଶ
 ଓ ସକଳ ସମାଜର ସୁଦର ନିୟମମାନଙ୍କ ସୁଦେଶ-
 ରେ ବେଶ୍ୟା କରିବାର ଉଚିତ । ଏପ୍ରକାର
 ସୁଦେଶାନୁଗା ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପୁଅବର ବିଷୟରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ
 ରେ କହୁଛି ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ ସୁଦେଶାନୁଗା
 ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖାଇବା ଏହାଙ୍କ
 ଶ୍ଳାବ ସେବେ ଅମଙ୍ଗଳ ଦେଖାଇ ଦେଖାଇ
 ନୁହେଁ । ସେ ଅମଙ୍ଗଳ ଏହି ଯେ ପ୍ରକୃତ
 ବିବେଚନା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେତେ ଗାଁ
 ମଠଳ ହୁଏନା ତାହା ହେବ ନାହିଁ ଓ ବିଦେଶୀ
 ଲୋକମାନେ ଅନୁମାନଙ୍କ ଶତ ଦେଖି
 ହୁଏତ ହୋଇ ମଙ୍ଗଳକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
 କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଏ ବ୍ୟାପାର ଅତି ମୁରୁଖର
 ଅଟେ ଓ ଅପ୍ରେମାନେ ଭରସାକରି ଯେ
 ସୁଦେଶାନୁଗା ଏଥିର ଉତ୍ତର କରନ୍ତେ ।

ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଧି-
 କାଳ ଚିନ୍ତା କରାଯିବାର ଲୋକ
 ଅଧିକ ସମ୍ଭବ ଓ ଲାଭ ସମାଧାନର ଲକ୍ଷଣ
 ଅଟେ । ଏପ୍ରକାର ଅଧିକ ଚିନ୍ତା ଯେତେ
 ଧୁରନ୍ତର ହୋଇ କରାଯାଏ ସମ୍ଭବନା ହୁଏ ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ସେ ଦୋଷକୁ ସୁମତାନୁଗା ନାମ-
 ରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରନ୍ତି । ସୁମତାନୁଗା ଏକ ଭୟ-
 ଙ୍କର ଦୋଷ ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶନର ସମସ୍ତ
 ଲକ୍ଷଣ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ । ଅପ୍ରେ ଯେଉଁ
 କଳ୍ପନାରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ସର୍ବାଙ୍ଗ
 ସମ୍ପର୍କ ହେତୁ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେଖାଇ ନ
 ପାରେ ଓ ଯେ ହେତୁ ସେଥିର ବାହ୍ୟ କରକ
 ତାହାକୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇବାପାଇଁ ଗାଳି ଦେବା
 ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁଠି ହେଉ ସମସ୍ତ କରନ୍ତି ।
 ଉଚିତର ସ୍ୱପ୍ନ ରାବନା ସୁମତାନୁଗାର ଲକ୍ଷଣ
 ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ଚିନ୍ତାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଲକ୍ଷଣମତ
 ହୋଇ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
 ସଫଳତା ତାହାକୁ ସମସ୍ତାୟ ନୁହେଁ କେବଳ କାଶି-
 ଲେ ପୁଣି ସେଥିରେ ପ୍ରକୃତ ହେବା ଦେଖେ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ବିକାଶୀୟ ସୁମତାନୁଗା
 ଅଟେ ଅପ୍ରେମାନେ ସେଥିର କଳନା କରିବାକୁ
 ସମର୍ଥ ହେଉ ନାହିଁ । ଏକାକୀ ସୁମତାନୁଗା
 ଏହା ଭୟଙ୍କର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଯେ
 କଲେ କଲେ କୌଣସି ଯେତେବେଳେ ହେଉ
 ଅପମା ମତ ହୁଏ କରିବାକୁ ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କି ହେଉ । ଦାସ୍ୟର ଉଲ୍ଲୋକମାନେ ଯା-
 ଉଚ୍ଚା ତାହା କହନ୍ତୁ ସୁମତାନୁଗାଦିବ୍ୟକ୍ତି ସେ
 କଥାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରଇ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ
 ଜାଣେ ଯେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଭଲ କରୁନ
 କରୁଥିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦୋଷ ଧରନ୍ତୁ
 ସେମାନେ ମର୍ତ୍ତ ଓ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯେ
 କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି ସେଥିର ମର୍ମ ବୁଝି ନ ପାରି
 ମନୁ ଉପାଧିକୁ କୁହୁବୋଲି ଶାଳାକଳା ପ୍ରାୟ କହୁ-
 ଥିବାର ଜ୍ଞାନ କରେ । ତାହା ଜାଣିବାରେ ସେତୁ
 ଏକା ଦିବ୍ୟ ଅତି ସମସ୍ତେ ମନୁ ଥିବାର ତାହା-
 ର ଉପାଧିକୁ କୁହୁ କହନ୍ତୁ ଏହା କି ସେ
 ବେଳେବେଳେ ଉପାଧିକୁ ମିଶ୍ର କରାଯାଇ
 ସର୍ବତ୍ର ମିଶ୍ରାଏ ଓ କେତେବେଳେ ମନୁକୁ ବଳା-
 ହାର କୁ ଉପାଧି ସୁଅଇବାପାଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରନ୍ତି
 କରେ ଉପାର ଅପମାର ଉପାଧିର ଦୋଷ ଗୁଣ
 ଓ ମନୁର ନାତୀପ୍ରଣ କହିମାନ କହନ୍ତି ନ କରେ
 ଏପ୍ରକାର ଉପାଧିକହୁଏ ଯେ ଦେଶର ଅମଙ୍ଗ-
 ଲ ହୋଇଯାଏ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ବାରମ୍ବାର ଅପ୍ରେମୋଦି ସୁଭା-
 ଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁବେଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଅଧିକ ଏ
 ଦୋଷର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ହରିଦେଶୀ ସୁମ-
 ତରେ ଅଧିକ ଉପାଧିର ଲକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ
 ଓ ଯେଉଁମାନେ ହୁଇ କଳନା କରନ୍ତୁ ଯେବେ
 ତାହାକିଶ୍ୱାର ଅଧିକ କୁଛି ହୁଏତ ତେବେ
 ଏଥିର ବିଲିଖି ଗୋଗନୟ କହନ୍ତୁ କି ଅଛି ?

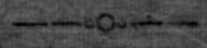

ଉତ୍କଳ ସମ୍ଭବତ୍ତର ।

ଗଜ ସୋମବାର ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟଠାରୁ ଉଚ୍ଚ-
 ବନ ପ୍ରଭୃତ ବୃକ୍ତି ହେବାର ଯେ ଅନଳ
 ଅନୁକ ବହଳ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା
 କରୁଥିବାର ମାନେ । ଗଜସମ୍ଭାବରେ ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ ଭୟଙ୍କର ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ପଥା ଉଦ୍ଧେଗ କରୁ-
 ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୧୦ ନ ତାହା ଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭବେ ନାହିଁ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ ।
 ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ସମ୍ଭବର ସଂସାର ଥିଲେ କୋର
 ରକ୍ଷା ହୋଇଥିଲେ ଓ ଦୁର୍ଗତା ଲୋକର ସମ୍ଭବମ
 ବଳି ନ ପାରିଲେ ମାତ୍ର ଏକା ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ପୂର୍ବରୁ
 ପ୍ରକାଶର ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଓସାଏତ ହୋଇ-
 ଥିଲେ ଓ କଳ ! କଳ ! ବୋଲି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ
 ଥିଲେ ଗୁଣାଯାଉଥିଲେ ନଦୀ ପୁଷ୍ପରୀ ଓ କୁମ-
 ମାନ ପୁଷ୍ପ ହେଲ ଏବଂ ଉତ୍କଳଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ଯାହା କହୁ ଥିବା ସୁନା ସେସମସ୍ତ

ଓହ୍ଲକାସିଦା ବାରଣ
 ଅପା ମଧ୍ୟ ଦେଲ ଦେନ
 ପ୍ରଭୃତ ବୃକ୍ତି ଯେ ଅପୂର୍ବ
 ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କି ଅଛି ?
 ହେଉ ଦେଶରେ ବର୍ଣ୍ଣା ଅଧି-
 ଏକାଦେକରେ ହୁଇବ ଥିଲେ ଅନେକ
 ନଷ୍ଟ ହେଲେ ମୋହନରେ ଧାନ ପ୍ରାୟ ଲାଭ
 ଓ ସମାଜୀ ଗୋଦାନର ସୁଧଳ ଅତି ସେତେ
 ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ହେଲେ । ଏଥିର ସେ ଦେଶମାନ
 ବିପୁରତ ହେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରଣା ହେଉଅଛି ।

ଉତ୍କଳଦେଶର କର୍ମକ୍ରମାନେ ଏମନ୍ତ ସମ-
 ପୂରେ ନୀଳ ସଂସ୍କାରର ପ୍ରାୟ କରାଯାଏ
 ଅତି ଅଧିକାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ ।
 କେଶୁନାସରେ ପ୍ରାୟ ସକଳବର୍ଷ ତଳ କଷ୍ଟ
 ଅନୁକ୍ରମ ହୁଏତ ବିଦେଶରେ ନୀଳପାଣି
 ଭରଣାରେ ଅନେକ ବୃକ୍ତି କ୍ରମାନ୍ତେ କର-
 ଥିଲେ ଓ କିଛି ବରଣାର ଦେଲେ ତଳ ନ
 ପାଇବାରୁ କ୍ଷମା ସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବେ ସନ୍ଦେହ
 ନାହିଁ । ଅପ୍ରେମାନେ ଅନୁକ୍ରମ ହୋଇଅଛି
 ଯେ କିମ୍ପର ପ୍ରଜା ଏକସମ୍ଭବରେ କେବେକଳ
 ସାକ୍ଷାତକୁ ଅନେକପଦ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
 କଲେକର ବହୁତ କଲେ କଳରେ କ୍ଷମା
 ଦେବେ ଧୂଳିକର କଳପୁରଣ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।
 ଫଳତଃ ଯେବେ ଗବସ୍ତମେଷ୍ଟ କେଶୁନାସରେ
 ନୀଳକୁ ପାଣି ଦେବାକୁ ଅଧମ ହେବେ ତେବେ
 ନୀଳ ଗୋଲିବା ବୃକ୍ଷା ଅପାର ପ୍ରାଣରେ
 ବାହାକୁ ତଳକଷ୍ଟ ଦାଧର ? ଯେବେ ପ୍ରକୃତ
 ନୀଳମାନଙ୍କର ପଦପୋଡ଼ି କରୁନା ଅବ୍ୟାଧ
 ତେବେ ଅନୁମାନଙ୍କ ମତରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଫଳୁ ନ ହେବେ କରବାର ଉଚିତ । ସେ
 ବାଳରେ ତଳ ଗୁଣାଭାବୁ ବଢ଼ି ଅଧିକ ବ୍ୟୟ
 ହେବ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ବୃକ୍ତିକରଣର ତଳ ନିତ୍ତ-
 ନେ ବିଦେଶ କ୍ଷମା ହେବ ନାହିଁ । କେଶୁ-
 ନାସରେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଶକ୍ତାନ୍ତ ଗୁମାସ୍ତ
 ଅଟେ ଓ ଅପ୍ରେମାନେ ଭରଣା ବୃକ୍ତି ଯେ
 ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଏପ୍ରକାର ହେଉ ।

କେଶୁନାସ ଗୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା ।

କେଶୁନାସ ପରିଷ୍କାର ଓ ନିମନ୍ତ ଗୋଲି ବ
 ଚଷମରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ସର୍ବସମାପ୍ତକ୍ଷେତ୍ର
 ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୃକ୍ତିଦାହେବ ଯେତେବେଳେ ତାହା
 ପାଠକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରା ଥିବୁ ବିଦେଶରେ

ସମ୍ଭବତଃ ଦେବୀର ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତ ନାହିଁ । ସମ୍ଭବତଃ
 ଅପରାଧୀର ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ କରୁଣା ଓ
 କରୁଣା କରାଯାଇ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହପା-
 ଠାଏ ଘରର ବାଣୀ ଲାଗିବା ଓ ପିଣ୍ଡା କାଟିବା
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ବଜାରର ପୁରୁଷମାନେ
 ଘର ଘରରେ ସମାନ ନାହିଁ ଗୋଟାଏ ଘର
 କମ୍ପା ଘରର ପିଣ୍ଡା ଅଗକୁ ମାତ୍ର ଅସିବାକୁ
 ଆନୋଷ୍ଟିକ ଦେଖାଯାଏ । ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯଦ୍ୟଦ୍ୱା-
 ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ସମସ୍ତ ଘରକୁ ଏକସମାନ ଉତ୍ସାହ-
 ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ଅନୁସାରେ ଚଳି ଚାଲି ମନଦମା ଦାଏର କରି-
 ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବି ଅନେକ ମନ-
 ଦମା ଦାଏର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଘର
 କମ୍ପା ଘରର ପିଣ୍ଡା କାଟିବାରେ ସୁବିଧାପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହେଲେ ଅସମ୍ଭବ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭବ
 ତାହା ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହୋଇପାରେ ।
 ଅଜବନ ଏ ସମୟରେ ଏପ୍ରକାର ମନଦମାର
 ଫଳ କୁଟିବାପାଇଁ ଲୋକେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ
 ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ଗୋଟିଏ ମନଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
 ବୁଝାଇବ ।

ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଘରର ମନଦମାର ମନେ
 ତଥା ଦୋଷୀଙ୍କର କୋଠାର ପିଣ୍ଡା ସଜାକୁ
 କରି ଅସିଥିବାରୁ ଗ୍ରାହଣ କରାଯାଇ ଉତ୍ସାହ
 ତାହାକୁ କାଟିବାର ଅଜ୍ଞାନ ହେଲେ । ଦୋଷୀଙ୍କ
 ସେଥିରେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଯୁକ୍ତି କରୁଥିବା ବରି-
 ନୀର ଗ୍ରାହଣୀ ବନ ଚଳୁଥିବାର ଯୁକ୍ତି କରୁଥିବା
 ଦୋଷୀ ଉପାଦାନ କଲେ ସେ ସଜାତ ସଜାରେ
 ଉତ୍ସାହରେ ଯେତେ କୁମ୍ଭି ଲୋକା ମାଏ
 ସେଥିରୁ ଦୋଷୀଙ୍କ କିଛିକୁ ମାତ୍ର ନେଇଅଛି
 ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ଗୁଣ ପ୍ରତି କୌଣସି ବ୍ୟାପାର
 ହୋଇ ନାହିଁ କି ଗୁଣରେ ଗମନାଗମନକାରୀ
 ଲୋକଙ୍କର କୌଣସି ବାଧା କରୁ ନାହିଁ କମ୍ପା
 କରୁବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ସରକାରୀ କମ୍ପା
 ମାତ୍ର ନେଇଅଛି ବ୍ୟସ୍ତରେ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ନିହିତ ଉପାୟ ହୋଇପାରେ । କରୁଣାମାତ୍ର
 ଉତ୍ସାହ ଏକିପୋର୍ଟ ଯୁକ୍ତ କରି କୋଠାର ପିଣ୍ଡା
 ଗୁଣ ଉଠାଇ ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ହେଲେ । ସହ-
 ନୀମିତ୍ତ ଏ ଅଜ୍ଞାନେ ଉତ୍ସାହ ନ ହୋଇ
 ତଳ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ ଅସିଲି ଉତ୍ସାହନ
 କଲ । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନର
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁନା ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ଅଜ୍ଞାନ
 ସିଦ୍ଧି କରୁ କରି ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅସିଲି କିଛି
 କରିବା ତାହାକର ସମଜାର ଅସିଲି

ଅଧିକ ମନଦମାର କାରୁଣ୍ୟ ହୋଇ
 କୋର୍ଟକୁ ପଠାଇବାର ସ୍ଥିତି କରିଅଛନ୍ତି ଦୋଷୀ
 ଗୁଣାଯାଏ ।

ମନଦମାର ଶେଷ କିଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା
 ମାନେ ଏହାର ଦୋଷ ଗଣ କରୁ କିନ୍ତୁ ନ ପାରି
 କିନ୍ତୁ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ମନଦମା ଗ୍ରାହଣ
 ଏଥିରେ ବସ୍ତୁ ଅନୁଭବ ଅଛି । କାରଣ ଦୋ-
 ଠାରୁ କିଛି ହୋଇ ଅସିଲେ ଅତି ଏପ୍ରକାର
 ମନଦମାରେ କୌଣସି ଗୁଣ ରହି ନ
 ପାରିବ । ସେବେ ଏ ଅଜ୍ଞାନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଏପ୍ରକାର ମୋକଦ୍ଦମାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
 ବା ସୁବିଧା ରହିପାରେ ତେବେ ଅନେକ ଉପକାର
 ହେବ ।

ପୁଲସର ଯାତ୍ରା ।

ଗଜ ମଜଲିସର ଉତ୍ସାହରେ ପୁଲସର
 ପୁଲସର ଜନସମାଜ ଓ କେତେକ ବଜାରଲୋକ
 ଏକସିଦ୍ଧ ହୋଇ କେତେ ସାହେବ କେତେ ଉପସ୍ଥିତି
 ଓ କେତେ ଅନୁପାଳନ କର୍ମରେ ଗ୍ରାହଣ ଦୋଷ-
 ହୋଇ ମନଦମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
 ଲୋକଙ୍କ ଘର ଉତ୍ସାହ ତଦାରଖ କରି ବସିଲେ ।
 ଗୁଣି ମୋକଦ୍ଦମା ଓ ଅନୁକାର ଥିଲି ସୁତରାଂ ଏ
 ବ୍ୟାପାର କୁଣିମ କି ଯଥାର୍ଥ ବାରିହେବାର
 ଜଠିନ ଥିଲ । ଏମାନେ କିଛି ଅନୁକୃତି କରି-
 ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର
 ଲୋକଙ୍କର ଅନୁଭବ ଗଣା କୁଣି ହୋଇଥିଲ
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତାହା ନ ହେଲେ ପୁଲସ
 ଥାହାରେ ସମ୍ଭବ ହେବ ନ ବୟନ । ଅନୁକୃତି
 ପ୍ରାକାଶକାଳରେ ଏକସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଲସର ଉତ୍ସାହ
 ସୁପ୍ରମୁଖ୍ୟଙ୍କ ଶ୍ରୀକାଣ୍ଡରେ ଅସିଲି ସାହେବ
 କୁଣିଲେ ସେ ଏଥିରେ କିଛି ଅପମତ୍ତ ହୋଇ
 ନାହିଁ । ଏମାନେ କୌଣସି କରୁଥିଲେ ଏହା-
 ଦୋଷୀ ଜନସମାଜକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଦେଲେ ଅପେକ୍ଷାମାନେ
 ଏ କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ କିଛି କରୁଥିଲୁ ନ ଗୁଣି
 ଗୋଲ କୌଣସିରେ ଏପରି କରି ସର୍ବସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଲୋକ କୌଣସି ଅପମତ୍ତ ନୁହଇ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ
 ସାହେବଙ୍କୁ ଅବଦାନ ଜଣାଥିବ ସେ ଅନୁକାର
 ହେଲ ଏହି ଉତ୍ସାହ ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକେ କେତେ
 ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏକ ସଦ୍ୟସି କି ଉତ୍ସାହ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଅଛି ଉପକାର ରହିଲେ
 ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସାହ ପାଇବାର ଉତ୍ସାହ କରୁ
 ନାହାନ୍ତି । ଏମାନୁ ଅବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟସ୍ତପୁଣ୍ୟ

ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱର ତଦାରଖ କରିବା ସେ ଅନୁକୃତି
 ଏଥିରେ କି ସନ୍ଦେହ ଅଛି । ଅଜବନ ପୁଲସକୁ
 ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସାବଧାନ ହୋଇ ଲାଗିବା ଉତ୍ସା-
 ହ ଥିଲ ଓ ତାହାକୁ ସାବଧାନ କରିବା କିମ୍ପା
 କିଛିକୁ ଗୁଣର ଅବଦାନ ଥିଲ । ପୁଲସସାହେବ
 କିଛି ଅଧିକ ଗୁଣ ବ୍ୟାଧାନ କରିଥିଲେ ଲଳ
 ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

କାକର ପୁଲସ ଅପମତ୍ତ ଟି, ର, ଏସ,
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହେବ ଉତ୍ସାହ କୁଣି ପାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଯାକପୁଲସ ଅପମତ୍ତ କଲେକୃତ ଟି, ସି, ଏନ
 ସାହେବ ଉତ୍ସାହ ଅନୁଭବ କୁଣି ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି ।

ଅପେକ୍ଷାମାନେ ପାରସ ନଗରସ୍ଥ ଯେଉଁ ଉତ୍ସା-
 ନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁଣିକୃତ ଦୋଷ ପରାଦେ ଦେଉ-
 ଥିଲୁ ସମ୍ପ୍ରତି ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ଭାବ ପୁଣିଲୁ ।
 ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଉତ୍ସାହରେ ମା ୨୮୦ ବନ
 କିଛି ହେଲ ଉତ୍ସାହ ମୂଲ୍ୟ ବନ ପ୍ରାକାଶକା-
 ରେ ତାହାର ନିତ୍ୟାନ୍ତ ହେଲ ଓ କିଛି ମାତ୍ର
 ହୋଲ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ପାନକର ପ୍ରାକାଶକ ବନ ।
 ବାକୁ ମନମୋହନ ଦୋଷ ଦାଉଥିଲେ
 ପୁଲସର ତଥା କର୍ମରେ ପ୍ରକାର କରିଥିବାର
 ବାକୁ ନାଲସ ମତେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ସାହେବ
 ଉକ୍ତ କର୍ମରେ କୌଣସି କରିଅଛି କି
 କରୁନା ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏଥିର ବରୁର ହେବ
 ପ୍ରାକାଶକାଳରେ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦାଉଣ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟା ମାସିକ ୪୯୯୩ ପାଠାୟ ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞ
 କରିଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ସାହପୁଣ୍ୟର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଅପେକ୍ଷା ମାତ୍ର
 ଗେଷ ପୁଣା କେବଳ କୁଣି ଗୋଲାଘରା ଓ
 ଉତ୍ସାହିବା ବାଉଣ ୪୨,୨୯,୮୯୯୯୯୯ ବାଉଣ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରକେପରେ ଦେଲେ ଜଳ-
 କଷ୍ଟ ପାଠକମାନେ ଏଥିରୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

କେପୁଣାକଲେକୃତ ବାକୁ ସେଦେଲୁନାଥ
 ଦୋଷ ଦାଲେକୃତ କଲେ ପୁଣ୍ୟକାଳୁ ବଦଳି
 ହେଲେ ।

ନୂଆ ହେବା କମ୍ପା ହୁଣିବା ଦୋଷ ଦସ୍ତ-
 ଦେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ସମ୍ପ୍ରତି ଯେଉଁ ସରକାରୀ
 ଗୁଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
 ପ୍ରକାର ଦୋଷର ୪୯୯୩ ଦେବା ବ୍ୟସ୍ତରେ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ନିଜ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନୋଟ ବଦଳ କରିବା କାରଣ ଅଟିଲେ ନୋଟ ଉତ୍କଳର କମିଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ତ ଜାଣିବେ ବର୍ମନାମକ ହେବେ । ସକଳ ସ୍ଥଳରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବାର ଉଚିତ୍ତ ନୁହେଁ । ହସିଯ ଉତ୍କଳ ନୋଟ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କରନ୍ତୁ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକମସ୍ତ ନୋଟର ମୂଲ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଜ୍ଞାତାର କରାବେ ନାହିଁ । ଯେହୁଲେ ହସିବା ନୋଟର ଟଙ୍କା ଦେବାର ଉଚିତ୍ତ ବୋଲି କମିଶନର ସାହେବ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତେ ସେହୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଅସମା ମତ ପଠାଇଲେ ସେଥିରୁ ବିଧି ହେବ । ସାଧାରଣତଃ ନୋଟକୁ ଟଙ୍କାର ଭୁଲି ହୋଇ ଶୁଣିବାରେ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତୁ ବା ଅବଗତ ଓ ଟଙ୍କା ହସିବାର ଯେକମସ୍ତ ଉପାୟକୁ ଚାହା ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତିର ଚେଷ୍ଟା ହୁଅନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେହୁପର ହେବ । ଏହା ନୋଟର ଟଙ୍କା ନ ଦେବାକାରଣ କହିବ ନମୁର ଲେଖି ଦିଶୁମନ ଦେବାର ପ୍ରଥା ଉଚିତ୍ତ ବୋଧ ନ ହେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଚାହା ରହିତ କରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ନୋଟ ଦେଖି ଅଣିଲେ ସେଥିରୁ ଟଙ୍କା ଗଠନା-ଜାକାରୁ ବ୍ୟବହାର ହେବନା ନୋଟ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସନେକ୍ତ ହରବାର ଉପହାସ କରଣ ଥିଲେ ଏଥିରୁ ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଜିଣେ ସମ୍ପାଦ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଗଜମାପ ତା ୧୨ ରଖଇ ବଜାରରେ ନିକଟତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମତମାନ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଘଣ୍ଟିକା ପରି ସିପ୍ପାରେ ସଂଗ୍ରହଲେ । ପାଣିର ମାତ୍ର ଉତ୍କଳ ନେଇ ଏସେ ଏସର ବଜାର ସାମାନ୍ୟ ନୁହେଁ । ହୁଦ୍ଦେଶ୍ଚି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉପାଦେଶ ଦିଆଯାଇ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ସକଳ କରାଅ-ଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳର ମାନରେ ଜିଣେ ଖୁ-ଲେକର ବସ୍ତୁ ୧୯ ବର୍ଷ ହେଲେ ସେ ଅନୁମ ବସ୍ତୁଅଛି । ଚାହା ପୁଣି ଯୋଗକର ନଗରେ ତ ୩୦ ଟ ପ୍ରାଣୀ ଜାତି ହେଲେଟି ଏକ ଏହା ଚିନ୍ତାମାନୁ ଲେଖକର ସେମାନ-କର ସେକସନ ସାଧ୍ୟଅଛି । ଲଗାଅନୁରାଣ ସାମନ ହାତରେ ଜିଣେ ହବର୍ଣ୍ଣ ଖୁ ୧୯ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଚିନ୍ତା ନିଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ୭୦ ଓ ୮୦ ବର୍ଷପୂର୍ବର ଚାହାର ଉତ୍କଳ ପୁଣି ହେବାର ସେହି ଘୋଳରେ ଚାହାର ପ୍ରାଣ ଲାଗୁ ହେବ ।

ଚାହାର ଅପାବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ବର୍ତ୍ତ-ମାନ ହବିତା ଅଛି । ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଦାର୍ପଣ ହେବାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅଇ ।

କଲକତାର ଜିଣେ ପ୍ରଧାନ ଲୋକ ବାବୁ ଗଜେନ୍ଦ୍ରମୋହନଠାକୁର ଓଲଟି ଗୋବରେ ପ୍ରାଣ ଲାଗି କରବାର ହୁଦ୍ଦେଶ୍ଚି ଅଧିକ ଅବ-ଗତ ହେଲେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଜନାକୁଳର ଅନେକ ପ୍ରଣୟା କରି ପୁଣି ପ୍ରକାଶ କରି-ଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ କଲକତାର ମଦ ଚଷ୍ମାରୁ ଅଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଧିକ ହେବେ ଯେ ଗଜମାପରେ ଉଲଟି ଓ ଫୁ-ବର ପ୍ରାୟ ଏକ ସହସ୍ର ମହଣ ମିଶ୍ର ଏଠାକୁ ଆଗତ ହୋଇଅଛି ଏହିପରି ବିଅର ସଗ୍ନ ବେଳେ ଆସିଥିବ ।

କଲକତାକୁ ଠାକୁରନଗର ଅନ୍ୟ ଏକବ୍ୟକ୍ତି-ରୁ ମୁକ୍ତ ସମ୍ପାଦ ଅତି ପୁଣିର ସବୁତ ହୁଦ୍ଦେ-ଶ୍ଚି ଅଧିକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଦାବୁ ଗୋପାଳଲ ଠାକୁର ଗଜମାପ ତା ୧୨ ରଖଇ ବଜାର କନ-ଯାଧା ଗୋଷ କଲେ । ମୁକ୍ତ ତାଳରେ ଏ ମହା-ଗଣ୍ଡ ଅସମା ଗଠିତର ଉତ୍କଳର ଉଦାହ ପକ୍ଷ-ରେ ଯେଉଁ ଉଲଟି କରି ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ କିପ୍ରକ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଯଥା କଲକତାର ଗୁରୁଗୋଟି ଚିନ୍ତାମାନୁର ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାଲୟରୁ ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ ଟ ୪୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏକ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥମାଳ ଦାନରୁ ଟ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏକ ସେ ବୃତ୍ତ ନିର୍ମାଣ ଦାନର ମା ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଅପରା ପରଦାରୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗୁରୁ ବାକରକ ନିମନ୍ତେ ଯଥୋଚିତ୍ତ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ହୁଦ୍ଦେଶ୍ଚି ଓ କର୍ମମାନ କର୍ମମାନଙ୍କରେ ଚିନ୍ତା-କରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କାରଣ କର୍ମମାନର ମହାଗତ ଟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରି-ଅଛନ୍ତି ହୁଦ୍ଦେଶ୍ଚି ଅଧିକ ଏ ସମ୍ପାଦ ଲେଖି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟାଧିକାରୀ ଚୁକ୍ତର ଉଦାହରଣ ବର୍ମନାମକ ମହାଗତକୁ ଜେପ ସଲମି ଦେବା ଶାନ୍ତ ସେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତେ ।

ହାଇକୋର୍ଟ ଦେଖା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇ ଶହମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ କରିବା ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହଣ ଓ ଅର୍ଥ-

ସବୁ ନେଇପାରନ୍ତି । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ମୁକ୍ତ ହୁ ନର ଗିଣିତ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକ-ରୁ ଅଧିକାରୀ ହୁଦ୍ଦେଶ୍ଚି ସେମାନେ ଦାର୍ପଣ ହୋଇ-ପାରନ୍ତି ।

ବେର୍ଡିରେବନ୍ଦ ବିଧାନ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନାକରଠାରେ ମିଥ୍ୟାକ ଦାଗଲ କଲେ ସେଥିରୁ ରହିତ ପାଇବ ଓ ଯେବେ ସେ ରହିବ ନେକାରେ ତାହାକି ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅଧିକ ଦାବୀ ହେବ । ସକଳୁଲର ବୋର୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାବକ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୮୬୯ ।

ସନ ୧୮୬୯ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସର ୧୯ ମୁର ବୋର୍ଡ ସକଳୁଲର ପୁଲ ଲବଣ ଦେପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନେକ ମୁଦ୍ରାଣ ହୋଇଅଛି ବୋର୍ଡର ମତ-ରେ ଦେପ ଟା ପ୍ରତିନି ସାୟୁବାଳରେ ନିଜାମି ବିଧାନ ପ୍ରକାଶ ରଖିନା ପିଠିରେ ଲେଖି ଚାହା ହେଲେ ଅଲଗ ରକ୍ଷ ହେଲ ବିକାକଲ କ୍ଷତ୍ର ଚାହା ରଖିନା ପିଠିରେ ଦେ-ଶ୍ଚିର ନିଜାମି ପ୍ରସ୍ତାବନ ନାହିଁ ଏକ ପୁଲସକୁ ସାବଧାନ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ଦିନ ଗୋଷରେ ବିକାର ଲିଆ ଲେଖା ହେଉ-ଥିଲେ ଦିଗେଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହସ୍ତ କ୍ଷେପ ନ କରିବେ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟାବିକ ସେଇନେକା ବିଧା ଟଙ୍କାର ଅନୁଷ୍ଠ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୋହନା ଗଜମାମା ଅନୁସାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାର ପରମାପ୍ର ଏକପରିଅ କାଗଜରେ ଲେଖା ହେବ । ଟଙ୍କାଲ ଉତ୍କଳ ମୋହନାରେ ଏହିପ୍ରକାର ପରମାପ୍ର ଦେବାକୁ ହେଲେ ଅଠପରିପୁ ସ୍ତାକି ବାରିବ ବେର୍ଡି-ସକଳୁଲର ୧୯ ମୁର ଦାବକ ଅପରେ ସନ ୧୮ ୬୯ ।

କୌଣସି ପ୍ରକା ଚାହାର ଜମା ମୋହନା ଶୁଦ୍ଧରେ କମିଦାର ଯେବେ ଅନୁ ପ୍ରକାର ସହଜ ଏହାର ଦନୋବସ୍ତୁ କରେ, ତେବେ ସୁଦେଶ୍ଚି ପ୍ରକା ଚାହା ଉଚିତ୍ତେବା ସମସ୍ତ ୧୮୬୯ ବ.ଲ ୧୦ ଅଲଗ ମତେ ଉଚ୍ଚତ ନେଟିସ ପୁଲ ଶୁଦ୍ଧି ନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅତି ବର ମିଶ୍ର ସାଧୁ ହୋଇ ନ ପାରେ । ୧୮୬୯ ସାଲ ୧୯୯ ନମୁର ମୋହନା ।

ଏହି ଉତ୍କଳଘଣ୍ଟିକା ପଢ଼ଇ କଟକ ସର-ଦାବଜାର ବ୍ୟବସାୟୀ ବୁଝାଲେ ସହାଳୟରେ ମୁକ୍ତ ଓ ପରା ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ବର୍ଷ ୩ ୧୦୨୪ ୧୯୧୬	} ଭା ୧୧୧୩ ରୁ ୧୧୧୬ ମୁ ୧୧୧୩ ୧୧୧୬	ଅଭିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪-
		ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
		ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକିନାମୁଲ ୪୩

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ।

ଗତ ପ୍ରାୟରେ ଅମୈତଳେ ଯେଉଁସ
 ପ୍ରକୃତ ରୌପ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁ ତାହା
 ଅବଧି ଅମୈତଳେ ଦାବୀ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲୁ ।
 ଉଚ୍ଚତମର ବର୍ଷାଦାନ ମାତ୍ର ବୁଝି ଉପକାର
 ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅଧିକାଂଶ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ
 ଶେଷରେ ଅବଶ୍ୟ ହେଲା । ଏକ ସ୍ତ୍ରୀରେ
 କଦାବଳ ବୁଝି ହେଉଥିଲା ଓ କେତେକେ
 ବାସ୍ତବ୍ୟାଧିକାରୀ ବେଳେ ବେଳେ ହେଉଥିଲା
 ମାତ୍ର କୌଣସି ରୂପେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଣା ନ ହେଲା
 ବରଂ ଅଳ୍ପକଳ ପ୍ରତିପାଦ ଉପର ଓ ଉଚ୍ଚ
 ଚିତ୍ତରେ କେବଳ ଦେଖି ବୁଝି ହେଲା । ଏକ
 ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଅଧିକାରୀ ଏମନ୍ତ
 ନରେ ଏହା ଅନୁ-
 ଯଥକ ଅଳ୍ପ ସାଧନ
 ଉତ୍କଳର ଉଚ୍ଚତମ ଉଚ୍ଚତମ ରୂପ-
 ଉଚ୍ଚତମ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ
 ଅନେକ ଲୋକ ଅହତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ
 ସେ ସବୁ ପୁନଃପୁନଃ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।
 କୃଷକରେ ଯେ ଏକ ସୌଖିନୀ ପୁଣ୍ୟନା
 ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟି ଜ୍ଞାନ କରବାକୁ
 ହେବ । ତଥାପି ଏଠାରେ ଯେ ବୁଝି ହୋଇ
 ନାହିଁ ଏମନ୍ତ କହୁବାର ଦାବୀ ନାହିଁ ।
 ଏଠାରେ ରୌପ୍ୟ ଉଚ୍ଚତମ କେତେ ଲୋକଙ୍କ
 ମଧୁକରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଏମନ୍ତ ମାନକୁ ଅନୁ-
 ମତ କରୁଅଛୁ ଯେ ତଦ୍ୱାରା ଯେ ସଂଗଠ୍ୟ

ନ ହୋଇ ଉତ୍କଳର ଜ୍ଞାନ ସଂଗଠ୍ୟ କାଳ
 ହୋଇଅଛି । ଖଗ୍ଗରେ ଲୋକେ ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେବାର
 ଶୁଣା ଅଛି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନେ ଯେଉଁସ
 ବଦାବଳ ବଦାବଳ ଏମନ୍ତ କେବେ ଶୁଣା
 ନ ଥିଲା । କେହି କହନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚତମରେ
 ମଧୁକର ଏକେ ବଦାବଳ ହୁଏ ନା, କୌଣସି
 ମାତ୍ରକ୍ରମର ବାହାସ୍ୟ ଥିବ ଧଳତଃ କାରଣ-
 ନୁହେଁନାମର ଉଚ୍ଚତମ ମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଅମୈ-
 ମାନେ କେବଳ ଉଚ୍ଚତମର ବଦାବଳରୁ
 କରାନ୍ତୁ ଲୋକଅଛି । ଯଥା—
 ପ୍ରଥମ କଥର ଅନୁପାଦ । ପ୍ର । ପୁନାବାର
 ତାଲୁକେ ପୁଅସାଉଲେ ମୌଜେ ସୁଧାବରଣୀ
 ଗୁମଦାସ ଘରେ ଓ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭରେ ଆଜକୁ
 ଉଚ୍ଚତମରେ ହେଲା ମହାପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରୁ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏକଥା କାହାରକୁ ଏକାବିଳାଳ
 ଜଣା ନ ଥିଲା । ଗୁମଦାସର ଉଚ୍ଚତମ ବାବଦୀ
 କହାରେ ମୁନସ୍ତା କର୍ମରେ ଓ ସେଠାର କୁଲ-
 ଲାଭରେ ବଦା କର ରହିଥାଏ ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍
 ଗୃହରେ ଘରକୁ ଯାଏ । କର୍ମର କଣ୍ଠାକର
 ତାହାକୁ ଘରକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଏକେ ବାଟ ସିବା
 ଅସିବା ବରବାର କାରଣ ପଦ୍ମରେ ଯେ
 କହୁଲା ଯେ ତାହାଘରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ନ ଦେଖିଲେ ତାହାର
 ମନ ରୁଚି ହୁଅଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତାକର ଏକା
 ଶୁଣି ବସ୍ତା ହେଲା ଓ ମହାପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶନ
 କାରଣ ତାହାକୁ ଚିତାନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ କରବାର
 ତଳିର ମାତ୍ର ତା ୨ ଚିତା ସ୍ୱପ୍ନରେ କଣ୍ଠାକରକୁ

ମହାପ୍ରଭୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଦେଲି କର । କଥାକୁ
 ସେ ଭ୍ରାମ ୨ । ୮ ଦୋର ବାଟ ଅଧର କଣ୍ଠା-
 କର କହଇ ଯେ ସେ ଦେଖି ବାଟେ ବୁଝି
 ଗଲା ବୁଝି ଜାଣି ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ଅନୁକରଣ-
 ମୂରେ ସେଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କଦାଟ
 କଣାରେ ଗୁଣ୍ଡ ଦେଖିଲା ଯେ ଘର ଅଳ୍ପଅମସ୍ତ
 ହୋଇଅଛି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେହ ଓ କଳଣାରେ
 ଏକ ଘର କାହିଁରେ ଗଣ୍ଡ ଚକ୍ର ବଦା ପଦ୍ମରୁ
 ଚକ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ଅଳିଳ ଅଛି ଓ ମହାପ୍ରଭୁ ଅପଣା
 କିନ୍ତୁ ମାତା କାତର ବାହାର ଏ ପାଗ
 ଦେଖାଣ ଡେଇଅଛନ୍ତି । ଏକ ସ ମହାପ୍ରଭୁ
 ଦର୍ଶନ କର ସେ ଯସ୍ତରେ ନାସ୍ତି ବିସ୍ତୃଷ୍ଟ ହେଲା
 ଏକ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଉଚ୍ଚତମ ମୁଲ୍ୟା (ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ଶୁଭ୍ରତା) ସଙ୍ଗେ ଅପଣା ବଦାକୁ ଫେର ଅସି
 ଶୋଇ ରହିଲା । ପରଦିନ ତାହାକୁ ଦେଖିବାଣୀ
 ହେଲା ବି "ତୁ ଯାହା ଦେଖିଲୁ ପ୍ରଭୁର କର ମୁ
 ୨ ଅଳଠାରୁ ବଡ଼ଦେଲ ଶ୍ରୀ ଅସିଲ ସେ-
 ଠାରେ ମିଥ୍ୟାରେ ଏକେ ଶ୍ରେଣ ହେଉଅଛି"
 ଉଚ୍ଚତମ ସେ କଡେରା ଓ ଅନୁପାଦ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀରେ
 ଏକଥା ପ୍ରଭୁର କର ବୁଲୁଅଛି । ଏ ଲୋକ
 ଅବଧି ହେଲେ ଅଛି ଓ ତାହା ସଙ୍ଗରେ
 କେତେଗୁଣ୍ଡ ବାଦାଳ ମିଶିଲେଣି । ଅର
 ବି ଘଟନା ହେବ କୁହା ନ ଯାଏ । କେହି
 ତଳୁ ଲୋକ କହନ୍ତି ଯେ ମୁଲ୍ୟା ପୁଣ୍ୟନା
 କର କଣ୍ଠା କରୁ ଅସମସ୍ତ ଦେଖାଇଅଛି । ମାତ୍ର
 କଣ୍ଠାକର ଏକେ ପୁରୁଦାସ ହୋଇଅଛି ଯେ
 ସେ କଣ୍ଠାକର ସାହେବଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ସାଧନା

କହିବାକୁ ଅସିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ପରେ ସାହେବ
କହୁକ କହିଲୁ କେହି ଏମନ୍ତ ଭୟ ଦେଖାଇ-
ବାରୁ ପଳାଇ ଗଲୁ ।

ଦୁଃଖସ୍ୱପ୍ନକୁ ଏହି ଯେ ଫିସଲପାଶ ଜଗନ୍ନାଥ
ସତୀକରେ ଏକ ଭୂତ ଗୋଟିଏ ବୁଝିଲୁ ବୁଝିଲୁ
ଅଣ୍ଡାକର ରହୁଅଛି । ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲୁ ଅସତ୍ୟ
ସକାଳୁଅର ପାଣି ଶୁଣିଗଲୁ ତାହା ଓହ୍ଲାଇ
ହେଉଥିଲୁ । ମାଟିମଧ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଫଳଅ
ନ । କୁସ୍ତୀର ଉପରକୁ ଅସି ସେ ଫଳଅ
ତାହାମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯୋକ କି
ପଦାର୍ଥ ଥିଲୁ ଅକମ୍ପାକୁ ଗଳ କରି ଦାଉରି
ଲ । ଫଳଅ ଫିସଲପାଶର ଉତ୍ତରାଣକୁ
କଟିବା ହୋଇ ମରଗଲ ଓ ଉପବସୁ ସେ ଭୂତ
ଗଲରେ ବସିଅ । ସେବାଟେ ସନ୍ଧ୍ୟା କି ପୁରୁପ୍ର-
ହରବେଳେ ଯେ ଯାଏ ତାହାଠାରୁ ଝାଡ଼ା ବା
ରକ୍ତ ବାକୁ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୁଅଇ ଏଥିରେ
ଲୋକଙ୍କର ଏତଦ୍ ଭୟ ହୋଇଅଛି ଯେ ସେ
ବାଟରେ ଅନେକ ଲୋକ ଯାଉ ନାହାନ୍ତି ଓ
ସିବାବନ୍ଧୁକୁ ଉପତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ନିଷେଧ
କରୁଅଛନ୍ତି । ମୂରୁର ନିମ୍ନ ଓ ଜାଳ ବିଦେଗନା
କଲେ ଏହା ଉତ୍ତାପକରଣ ଓଲଟିତା ଅନା
ଅନ୍ୟ ରୋଗର କାର୍ଯ୍ୟକୋଳି ଶୁନି ହୁଅଇ
କିନ୍ତୁ ଏତେକଥା ଏକଦିନେ ମିଶାଇ କହିବା
ଅଭ୍ରାତ ରଚନାଗୁଡ଼ି ଅଟେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଏ ଦୁଇ ଗଲର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ମଧ୍ୟେ ବଦଳଣ ଲେଖିଲୁ ବାସ୍ତବରେ ଏସବୁ
ପ୍ରତିବନ୍ଧ ବୁଝି ହେଉଅଛି ଓ ଯଥାକଥା ଏ
ସମସ୍ତର ତର୍କା ପଡ଼ିଅଛି । ଏଥିର ଅଧିକ
ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଠାରୁ
ଏକପ୍ରକାର ଗୁଣା ନ ଯାଏ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକଥା
କହିବସେ ସେ ବିଚ୍ଛି ଅଭୁକଲୁନା ମିଶ୍ରଣ କରଇ

ନୋଫସଲର ସାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା
ଏତଦ୍ ଅଟଇ । ନଗରର ଉତ୍ତମଗ୍ରାମରେ ମଧ୍ୟ
ହୁଡ଼ିଗିଣୀର ଏ ଗୋଟ ସଞ୍ଚାର ଦେଖାଯାଏ
ସତ ସମ୍ପାଦରେ ଉତ୍କଳହୁଡ଼ିଗିଣୀ ସେଥିର
ପରିଚୟ ହେଉଅଛନ୍ତି । କେଉଁ ସରରେ
କରଣକ ନିବାସ ବିଷୟରେ ଲକ୍ଷ କରକ ହେଉ-
ଅଛି ଅପ୍ରେମାନେ ବହୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି
ନିଶ୍ଚୟ କରି ନ ପାରିଲୁ । ପ୍ରାକାଶ୍ୟସ୍ତେ
ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ସମ୍ପଦର ଉତ୍କଳହୁଡ଼ିଗିଣୀ-
ସବୁକୁ ଲକ୍ଷ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଏହାର
କୌଣସି ପରର୍ଥ ଅବସ୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ । ସର୍ବ
ଆରମ୍ଭ ଅବସ୍ଥ କେବଳ ଧର୍ମର ଫଳ ଓ

ପୁତ୍ରପର ବ୍ୟାପୀ ହେଉଅଛି । ଅତଏବ କର-
ଣକ ବିବାହ ବିଷୟରେ ଯାହା ଲୋକାଧିକ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶକାନ୍ୟ ଅଟେ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି
ଦିନା ସେଥିର ଅନ୍ୟକାରଣ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ଲଠିଦେହ ଶାକ୍ତର ଫଳ

ସନ ୧୮୭୩୭୮ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୧୮୭୮
ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଗୋଟିଏ ହେବା ବର୍ଷ
ବାବଜ ଲଠିଦେହ ଶାକ୍ତ ଅଭିନୟ ବଳଦେଗରେ
ଯେ ଫଳ ହୋଇଅଛି ଗୋଟିଏବେଳେ ସେଥିର
ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରାଅଛି । ବହୁତ
ବିଲମ୍ବରେ ଏ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ହେବାରୁ ଏହାର
ମୂଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚା ହେ ଇଅଛି ପ୍ରମାଣ, ତଥାତ
କେତେକ ସ୍କୁଲ ବିଦ୍ୟାରୁ ଏଥିର ଚାନ୍ଦୁର ରୁ
ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ତାହାଙ୍କ-
ର ଆଶ୍ରାସ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ରିପୋର୍ଟ ପାଠକରବାରେ ଜଣାଇଲ ଯେ
ସମୁଦାୟ ବଳଦେଗରେ ଟ ୧୫,୯୮,୧୦୫ ଟା
ଶାକ୍ତ ଅଦାୟ ହୋଇଥିବା ଓ ଏହା ସପ୍ତଗୁଣ
କରବାକୁ ସରକାରର ପ୍ରାୟ ପୁରୁଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ହେଲୁ ଅଭବକ ନିଶ୍ଚୟ ଅର୍ଥ ୫୯୩,୩୦୭
ଟା ଧରବାକୁ ହେବ ଓ ବ୍ୟୟ ଗର୍ବଟଙ୍କାକୁ
ଟ ୧୨୩ ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ୧ ଟଙ୍କାରେ ଟ ୦ ୪ ଲେଖା-
ଏ ପଡ଼ଇ । ଉପରୁ ଶାକ୍ତ ୧,୧୪୧.୦୦
ଲୋକଠାରୁ ଗୁରୁତ ହୋଇଅଛି ଅଭବକ ଜା-
ପିତ୍ର ଶାକ୍ତ ଉତ୍କଳକରବାରେ ପ୍ରାୟ ଏକଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ପଡ଼ଇ ବୋଲବାକୁ ହେବ । ଏନକପାତ
ବଳଦେଗରେ ହିସ୍ତର ଧନଲୋକ କି ଥିବାର
ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ କାରଣ ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୫୦୦୦ ଟା
ଅଧିକ ଲଭ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କସଂଖ୍ୟା ୩୫୫୬୬
ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟର ପ୍ରାୟେ ପୁରୁଣ ତ୍ରଣ କଲକଳ-
ନଗର ବାଲ ଅଟନ୍ତି ଓ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
ଲାଭ କରୁଥିବା ୧୧୧ ଜଣ ମଧ୍ୟରୁ କି ୫୦୦୧
କଲକଳାବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ବେର୍ଡି ରେବନ୍ଦୁ ଏଥିର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଲାଭକର୍ତ୍ତାରେ ସଂସାଧ
ଶାକ୍ତ ଧନକ ଉପରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅସମାନ
ରୂପେ ପଡ଼ଇ ମାତ୍ର ପୁରୁଲକ୍ଷଠାରୁ ଅଭିନ
ନିର୍ବହ ପୁରୁ ଶାକ୍ତ ଅଦାୟ ହୁଏ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ବେର୍ଡିରେବନ୍ଦୁ ଏ ମତରେ ଅଧ୍ୟୟ ହୋଇ
ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଉପରେ
ଯେଉଁସେ ଶାକ୍ତର ଭର ଅସମାନ ରୂପେ ନ
ପଡ଼ଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ରାଜପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମକରକର

ଏଥିରେ ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା ଓ ମନୋଯୋଗ
କରବାକୁ ଉଚିତ ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ଅଭିନୟ ଫଳ ତଳ-
ଲିଖିତ ପ୍ରକାର ଅଟଇ ଯଥା ।

ଶାକ୍ତ ଅଦାୟର ସଂଖ୍ୟା	ଯେତେ ଟଙ୍କା	କିମ୍ବଦ୍ଧ ଅଦାୟ ହେଲୁ
ବାଲେଶ୍ୱର ୧୦୫୪	ଟ ୨୮୭୭	
କଟକ ୧୨୧୧	ଟ ୩୦୭୧୮	
ପୁରୀ ୨୨୧୨	ଟ ୨୮୮୧	
	୩୪୬୭	ଟ ୪୨୧୭୫

ଏଥିର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ସଦାପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚା ଶାକ୍ତ ଉତ୍କଳ ହେ ଇଅଛି
ପୁରୁଲକ୍ଷ ଶାକ୍ତ ଅଧିକ ପଡ଼ିଅଛି । କଟକରେ
ଗର୍ବ ଟଙ୍କା ଉତ୍କଳ କରବାରେ ଟ ୨୩ ପୁରୁଲକ୍ଷ
ଟ ୧୫ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଟ ୨୮୮୧ ପଡ଼ିଅଛି
ଅସତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଅନେକ ଧନ ଅଛି ଓ ବିପୁରପୁରୁଷର କାଳ-
ନୀଳ ଥିବାରୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲୁ ମତ
ଶାକ୍ତର ଫଳରୁ ତାହା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ବହୁ
ଅଧ୍ୟୟର ବାସ୍ତବ ଫଳ ଗୋଟିଏକ ଏଥିର
ଏହିକାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମନା
ଓ ଗୁଣିଲ ରପ୍ରାଣ ରହିତ ହେବୁ ଯେଠାର
ବାଣିଜ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚା ପଡ଼ିଅଛି ଏଥିର ବୋଧ
ହୁଅଇ ଯେ ସେଠାଲୋକ ବାଣିଜ୍ୟରେ ତାଦୃଶ
ପଣ୍ଡ ନହନ୍ତି କାରଣ ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ କିମ୍ପା
ହେଲକ୍ଷଣ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ କରି ତୁର ହୋଇ
ରହିଲେ । ରିପୋର୍ଟ ମତରେ ଯେଉଁସ ଅବସ୍ଥା
ଥିବୁ ସେଥିରୁ ବାର୍ଷିକ

ଟ ୨୫୦୦୦ ଟା ଅଧିକ
ଟ ୨୮୮୧ ଲେଖାଏଁ ଓ ବାଲେଶ୍ୱ
କରୁଥିଲେ ଟ ୧୦୦୦୦ ଟା ଅଧିକ
କଟକରେ କି ୧୩୬୩ ପୁରୁଲକ୍ଷ କି ୧୦ ଟା
ବାଲେଶ୍ୱରରେ କି ୪୩୬୩ କରୁଥିଲେ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଏହିପରି ଉଚ୍ଚା
ଅଟଇ । ପୁରୁଲକ୍ଷ କହୁର ବ୍ୟବସାୟ ତଳର
ବୋଲ ଅପୁନାକଙ୍କୁ ଜଣା ନ ଥିବାରୁ ସେଠାର
ଫଳ ଉତ୍ତମରୂପେ ଗୁଣି ପାରି ନାହିଁ
ବ୍ୟବସାୟର ନିର୍ଦ୍ଦାନ ଥିଲେ ସନ୍ଦେହ ରହିନ
ହୁଅନ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଦେଶର
ହୁଅଇ ଯେ ବିଲୋକପ୍ର କହା ହୋଇଅଥ ।

ଓ ଏବଦାହେବକ ଓ ଏକ ସାହା ବିଷ୍ଣୁ
 ପାଠକମାନେ ବିବେଚନା କରନ୍ତୁ
 କରକାରୀ କ୍ଷାନ୍ତ ନାମ ପ୍ରଥମ
 ପଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ନ ଶେଷପଞ୍ଚର ଉପଲବ୍ଧିପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକୃ-
 ତିତ ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ କ୍ରମରେ
 ଏପ୍ରମାଣ ତା ୧୦ ରିଖିଠାରୁ ତା ୧୨ ରିଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଅନେକ ବସ୍ତୁ ଓ ୧୩ ମୁଦ୍ରା ୧୪ ଭାଗରେ
 ହିର ବଜାସ ହେବ । ଓ ଏବଦାହେବ ପୁସ୍ତ-
 କରମାନେ ତା ୧୦ ରିଖି ଚିହ୍ନକୁ କରୁଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ
 ପ୍ରକାଶନ କରନ୍ତୁ କରବାରେ ଏ ବଜାସ ତା ୧୪
 ରିଖିର ପାଠ୍ୟ ହେବାର ସମ୍ଭବ ଜଣାଗଲା ଓ
 ତା ୧୦ ରିଖିରେ ଚିହ୍ନଗ୍ରାମରେ ବଜାସ
 ହୋଇଥିବ । ଏଥିରୁ ତା ୧୪ ଓ ୧୫ ରିଖିରେ
 କ୍ରମରେ ଗୁରୁ ବଜାସ ହେବାରୁ ଗଣନାକୁ
 ଚିହ୍ନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନ ନ ପାରେ କଟକ
 ସହର ଅବା ଭୁବନେଶ୍ୱର ମଫସଲରେ ତା ୧୩ ୧୪
 ୧୫ ୧୬ ରିଖିରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଚଳିତମସା ତା ୧ ରିଖିରେ କଳକଳା
 ନଗରରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁ ବଜାସ ହୋଇଗଲା
 ତାହା ଓ ଏବଦାହେବକ ଗଣନାର ଅଭିଭିନ୍ନ
 ଥିଲା ଏ ବଜାସ ଯେବେହେଁ ସନ ୧୮୭୨ ମସିହାର
 ବଜାସ ପରି ନ ଥିଲା ତେବେହେଁ ଏହାକୁ ବ-
 ନିପ୍ରସ୍ତର କର ହୋଇଅଛି ଉପରର କହୁଡ଼
 ରୁଗ୍ଣ ହେଲା ଓ ନଦୀରେ ଅନେକ ନୌକା
 ଜଳମଗ୍ନ ହେଲା ମାନବୋହାର ନୌକା କଳ-
 ମଗ୍ନ ହେବାରେ ଅନେକ କ୍ଷତି ହୋଇଅଛି ଏବନ
 ବଜାସ ବଜାସରୁ ବାଟେ ଯାଇଥିବାର ବୋଧ
 ହୁଏତ କାରଣ ଏଠାରେ ତା ୧ ରିଖି ରିଖିରେ
 ଗଣିତ ପଦପଦି କାହାକି ଏ ବଜାସରୁ ବ-
 ସେପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାର ମାଧୁଲମନ
 ଗୁଣିବାଦ୍ୱାରା ଗୁରୁ କହୁରେ ବନରରେ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇ ରକ୍ଷା ପାଇଲା ।

ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ।
 ସନ ୧୮୭୧ ମସିହାରେ ଯେଉଁ ଲୋକ-
 ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା ହେବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଅଛି
 ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଣାଇବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟରୁ ଏକ ବୋଷଣାପତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
 ଓ ତାହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପୁସ୍ତକ ସଂଖ୍ୟାରେ
 ଗଣ ଜାଣିବାରୁ ତା ୧୨ ରିଖିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
 ଥିଲା । ଉକ୍ତ ବୋଷଣାପତ୍ର ନ ୧୧ ମା ତଳ-

ଲଖିତରୂପେ ସଂଗୋଧନ କରବାକାରଣ ଗବ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟରୁ ପତ୍ର ଅଧିକାରୀ ସଂସାଧାରଣକୁ
 ତାହା ଜଣାଇ ଅଛୁ ଯଥା ।

“ଉକ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ ଛାଡ଼ି କରିବା କାରଣ ଏନ
 ଯେଉଁ ବିଷୟମାନ ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ
 ତାହା ଏକବିଧ ନିୟମରେ ଲେଖିବା କାରଣ
 ଗୃହସ୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଏସୁ ଅଦେଶ
 ହେଉଅଛି ଯେ ଅପଣା ଘରେ ଯେତେ ପୁରୁଷ
 ଓ ବାଳକ ଥାନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର
 ନାମ ଓ ଜାତି ଓ କର୍ମ ଓ ଦେହେ ସ୍ତ୍ରୀ
 ଅଛନ୍ତୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ
 ବାଳିକା ଓ କେତେ ଜଣ ବୟସ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ଏସମସ୍ତ
 କଥା ଲେଖି ଦେବେ”

—୦୦—

ସା ପ୍ରା ହିକ ସଂ ବା ଦ

ଉତ୍କଳଶିଳା ମହାଗଣମାନେ କଟକର
 ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପାଦନା କମିଟିର ସଭ୍ୟ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କର୍ତ୍ତୃକ ଶ୍ରୀମତୀ ସାହେବ
 କପ୍ତାନ ଲେ ସାହେବ
 ବାବୁ ମହେଶ୍ୱର ବନୋପାଧ୍ୟାୟ
 କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଓ ଗଜଶାଖାଧୀକାର
 ଗୁରୁପ୍ରାପ୍ତ ହାକିମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ
 ଅଦେଶ ହୋଇଅଛି ଯେ ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା
 ଅ ୧୦ ଲକର ଚିତ୍ରିତ ମୂଲ୍ୟରେ ସରକାର
 ପାଠ୍ୟ ପଢ଼ିବା ନିୟମାବଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଟଙ୍କା-
 ରେ ପୁସ୍ତକରା ଲେଖାଏଁ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ
 ଦେଖୁଥିଲେ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ହେଲା ।
 ଯେ କେହି ଖଜଣାଖାନାକୁ ପଢ଼ିବା ଉଚ୍ଚାର-
 ବାକୁ ଅଧିକ ତାହାକୁ ବିନା ଅପତ୍ତିରେ ପଢ଼ିବା
 ଦିଆଯିବ କେବଳ ଏକକ ନିୟମ ରହିଲା ଯେ
 କୌଣସିଲୋକ ୫ ୫ ଟଙ୍କାର ଉତ୍ତମମୂଲ୍ୟର ପଢ଼ିବା
 ନେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ତାହାକୁ ଦିଆ ନ
 ଯିବ ।

ସେହୁଲ ଇଣ୍ଡିଆ ଟାଇମସ୍ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ
 ଗୃହପୁସ୍ତକର ଅବସ୍ଥା ଦିନ ୨ ମନ ହେଉଅଛି ।
 ଅନୁକୃଷ୍ଟ ରକ୍ଷାକରିବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଯେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ
 କରୁଥିଲେ ସେଠାରେ ଉତ୍କଳ ଓ ୨୦।

ଉତ୍କଳ ହେବାର କୁଳମାନେ ତତ୍କାଳ
 ମୁଦ୍ରାକୁ ଅନାହାର ମୁଦ୍ରା କଲମ୍ପ ଫଳ-
 ଠାରୁ ଅଧିକ କର ଦେଲି ପଲାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଗୃହପୁସ୍ତକର ଦିନେକି କମିଶ୍ନର କୁଳକର ପାଠ୍ୟ
 ନିବାରଣ କାରଣ ଔଷଧ ଦେଲି ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ-
 ହାନକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଔଷଧ
 ପ୍ରଦାନ ଉତ୍ତର ଦେଲି ଆସୁ ଅସୁ ବାଟରେ
 ତାହାଙ୍କୁ ଏ ଗୁଣ ଅନୁମୋଦନ କଲେ ତାହାଙ୍କର
 ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ ହେଲା । ଏହାଙ୍କୁ ଏକ ମହାତ୍ମା
 କହବାକୁ ହେବ କାରଣ ସେ ଶିକାରୀ
 ଦେଖିଲେ ଅପଣା ଗଣତ ସମର୍ପଣ
 କଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୁଜଣ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର
 ଶ୍ରୀମତୀ ଉପଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଯେ, ମନାସାହେବ ଓ
 ନେଲସନ ବାବଲେ ସାହେବ ଉତ୍କଳବର୍ଷର
 ନକ୍ଷତ୍ର ଉପାଧି (କମ୍ପାନିଗୁଣ ଗୁରୁ ଅବରୋଧିୟା)
 ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏସୁ ଉକ୍ତ ଉପାଧି ପାଇବାର
 କାରଣ କି ଅପ୍ରେମାନେ ଅବଗତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
 ଏମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯେମନ୍ତ
 ମହତ୍ତ୍ୱପଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ସେଥିରେ ଶ୍ରୀମତୀମ-
 ହାରଣୀଙ୍କର ଏସୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ
 ଅପ୍ରେମାନେ ଯସୁରୁ ନାହିଁ ଅନୁମତି
 ହୋଇଅଛି । ବିଶେଷରେ ବାଲେସାହେବ
 ପୁରୁଷ ସମୟରେ ଉତ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଖ୍ୟାତିଲାଭ
 କରିଅଛନ୍ତି ।

କୌଣସି ଦେଶର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ
 ପକ୍ଷରେ ମନୁଷ୍ୟର ଯେ କ୍ଷମତା ଅଛି ତହିଁର
 ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ହିଁସ ମେଡକଲ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ
 ବର୍ଷା ଅଛନ୍ତି । ଉପମାଲୟା ଦାମରେ
 ମିଶ୍ନିଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଅଛି ତହିଁର
 ନିବାସି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟେ ୬୦୦୦ ଶ ଅଳ୍ପବର୍ଷ
 ପୁର୍ବେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶୁଷ୍ଟ ବାଲ୍ୟାମୟ ମନ୍ଦ-
 ଭୁମିଥିଲା ଓ ଏଠାରେ କଦାକାଲେ ବୃକ୍ଷ ହେଉ
 ନ ଥିଲା ନାଲ ନଦୀରୁ ଗୋଟିଏ ଗାଲ୍ ଖନନ
 କରି ଏସ୍ଥାନର ଉମାସା ଗ୍ରହ ସହଜ ଯୋଗ
 କରିବାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଜଳ ସଂଯୋଗ
 ହେଲା ସେଠାରେ ନାନା ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ବୃହତ୍
 ବୃକ୍ଷମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଏସ୍ଥାନକୁ ସୁଗୋଭିତ୍
 କଲା । ଓ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ପ୍ରାକୃତ ଧର୍ମ
 ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ଏମନ୍ତ ହିଁ ଏତେବେଳେ
 ଏ ଅଠମ.ସ କାଳ ଏସ୍ଥାନ ଉତ୍ତର ମିଶ୍ନ-
 ସକଳସ୍ଥାନାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୁସ୍ଥାବର
 ଉତ୍କଳ ସୁଦେ ବର୍ଷା ଜଣା ହ

ନୁ ଗଠ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଶେଷହେବା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦି ୧୪ ନ ବର୍ଷୀ ହେଲ ଓ ଏକ ଦିନ ଏମନ୍ତ ମେଘ ବର୍ଷୀ ଯେ ଅଳ ପୁରାତନ ଲୋକମାନେ ଭାସା ପୁରୀ ବେଢ଼ା ନ ଥିବାର କହିଲେ । କୌଣସି ଦେଶକୁ ବନଶୂନ୍ୟ କଲେ ସେଠାରେ ବର୍ଷୀ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ କଦୀତ ହେଲେ ଭରି ବର୍ଷୀ ହୁଏ ମାତ୍ର ଏ ଉଦାହରଣର କଣାଯାଏ ଯେ ମନୁସ୍ମୃତିରେ ବୃକ୍ଷ ବଜାଇ ବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ବର୍ଷୀ ପ୍ରଜ୍ଞାଗମନ କରଇ ଅଷ୍ଟଦେଶରେ ଶୁକ୍ର ବର୍ଷ ବର୍ଷା ଭଣା ହେବ ।

କହୁଅଛନ୍ତି ବନବଢ଼ାଇ କି ଏହାର କାରଣ ଅଟଇ? କାରଣ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୃକ୍ଷ ବନ ବଢ଼ାହୋଇ ସ୍ଥାନ ପରିଷ୍କୃତ ହେଉଅଛି । ଯେବେ ଉଦ୍ଭିଦ ବୃକ୍ଷ ଭଣା ହେବାର କଥା-ଅଛି ତେବେ ବନ ଉଷା ପକ୍ଷରେ ଗୀଘ ବୃକ୍ଷ ଭରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଗଠଜାତ ଗୁଜୁମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ଉଚିତ ନ ହେଲେ ଏକ ସମୟରେ ଭାସାଙ୍କ ଗୁଜୁର ମେଘ ଅତୁଣ୍ୟ ହୋଇପାରେ ସର୍ବତ୍ର ଯେମନ୍ତ ମେଘକୁ ଅବର୍ଷଣ କରଇ ତେମନ୍ତ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅବର୍ଷଣ କରିବାର ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

କୌଣସି ରାଣ ବା ମୋକଦମାର ପୁତ୍ର ନିୟୁତକ ହେଲେ ଚେତା ଯେବେ ଅପଣା ଦାଗ ଅନ୍ୟ କଲିବାର ଚେଷ୍ଟା ନ କର ପକଇ ରଖେ ତେବେ ସେ ଯେଉଁ କାଳ ଏହିପ୍ରସ ପକାଇଲେ ସେହିକାଳର ହୁଏ ପାଇ ନ ପାରେ ସା.ରି ୨୧ ମା ୧୯୧୪ ପୁ ।

ପ୍ରେମ ଯେଉଁଙ୍କ ସହେବ ଏକପ୍ରକାର ପଣା ନିର୍ମିତ କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ସେ ଅପେ ହଲୁହୁବ କେହି ଲୋକ ଖଣିଦାର ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତନ ନାହିଁ ଗହଣିମେଣ୍ଡା ବାରିକମାତୁଣୀ ଏଲକରେ ଏ ପକାର ମହାଣା ହୋଇ ଏହାଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବାର ହୁଇ ହୋଇଅଛି ତତନୁସାର ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଡା କାରଣ ନାରେ ଗୋଟିଏ ପଣା ନିର୍ମିତ ହେଉଅଛି ।

କେତେକ ଶ୍ରାମ୍ଭା ସାହେବଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର ନେ-ବାକାରଣ ନିଉହେବନ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ପିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଏହା ପୁଞ୍ଚ ଲମ୍ବା ଓକନରେ ସେଠାର ଏକ ଏହାର ବେଳା ଗାୟ ଏକପ୍ରକାର ।

ପରପ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ନ ଗୁଣି ବାରଣ ସେତକୋଟି ଝଙ୍କା ବ୍ୟୟ ତେବେ ସମୟ ସର୍ବ ନିର୍ମିତ ଶେଷ ହେ

ଦୁଇକୋଟି ଝଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ଏପ୍ରସ କେହୁ ଅନୁମାନ କରିବି ଏହେମାତ୍ର ଏହି ବିଷୟରେ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏକାକୀର ଅସନ ନିର୍ମାଣରେ ହଠକାର ଝଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ ଅଧୁକ ସତ୍ୟତା କେହେ ମହର୍ଷ ଏଥିରୁ ହୁଇ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସାପ୍ତିକା ପଞ୍ଚାଦିକ ମହାଗୟ ସମାପେଷୁ ମହାଗୟ ! ସକଳୟ ନିବେଦନ ଏହି ଯେ ମହିମା ଏହି ଦେଶେକ ପଞ୍ଜିର ସଂଗୋଧନ କର ଅପଣଙ୍କ କରବୁଦ୍ଧ୍ୟାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଶୁରେ ସ୍ଥାନପାନ କରବାରେ କୃପଣତା ପ୍ରକାଶ ନ କରିବେ ।- ସମ୍ପାଦକମହାଗୟ ବଢ଼କର ଅବସ୍ଥା ଦନ୍ତ ଉତ୍କଳ ହେଉଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସରା ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ସଂସ୍କୃତ, ଉତ୍କଳ ଓ ଇଂରାଜଭାଷାର ଅଲୋଚନା ଏବଂ ଧର୍ମ ଓ ଗଜନିଷୟକ ଉପଦେଶ ଓ ବକ୍ତୃତା ହେଉଅଛି ଅଲଭନହେଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣଗୁପ୍ତ ଚତୁର୍ଥଙ୍କ କୋଠାରେ—Outlook young men's association—କଞ୍ଚକ କାଳକ୍ରମାଳ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସରା ସଂସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ସର୍ବସଂଖ୍ୟା ବାରଜଣ ହେବ, ଏମ ନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସୁଲଭସି । ସରାକାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣାଳା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋସଞ୍ଚନକ ଅଟେ । ବାଲୁକାଲର ଉର୍ବ ବିଭକ୍ତ ଓ ବକ୍ତୃତା କରିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଳେ ନବିଷୟରେ ଏମାନେ ସୁବକ୍ତା ହେବେ ଓ ନିର୍ଭୟରେ ଜନସମାଜରେ ଅପଣାର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ସନେହ ନାହିଁ ସଲ୍ଲପନସହାୟକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ସର୍ବଦା ଏନ-ସେ ଯତ୍ନବାନ୍ ଥିବେ । ସାରା ଗୋଟିଏ ସେପ-ରି ଅକ୍ତ ନ ବାହାରେ ।

ସରାବର୍ଣ୍ଣନ—ଗୁଣ ସଂଖ୍ୟାବନ ଅକ୍ତ କି ସୁଦେ ସର୍ବଦା । ବିଭବକୁ ନିରହାଣ ପ୍ରକାଶ, ଅହା ? ଦେଶର ମୁଁ ଯାବା ଦେଲ ମୋ ଗୁମାନ ସାରି । ୧ । ପଦ ପଦେ ନ ଚଳଇ । ନେଟ ଧାତାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚଇ ଥିବ ତୋ ଏ ବିଧି ପାଇବ କି ନିପ୍ତ ଲକ୍ଷଣେ ପଲକ ଦେଇ । ୨ । କେତେ ମୁଁ ଏକ ଚିତ୍ତେ । ପୁସ୍ତକ ନୁହେଁ କାଗ୍ରତେ

ନିଷ୍ଠେ ଏ ଶ୍ରୀ ସହ ରଘୁସିନ୍ଧ୍ୟା ବିଜୁ ୩୦ । ପୁଣି ଅପେ ବିବଧନୁ ଭାବିବାକୁ । ଅବନୀବଦନ ୩୪ । ସଦା ଶା-ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁଣ୍ୟ ଅସନେ ଗହଲେ ପଶନକୁ ଧରି ଅଟକାନ୍ତୁ ହରି ନ ପୁଣନ୍ତେ ଭାସା ଚଳେ । ୪ । କଣାନ୍ତା କେ ଧୂର୍ଜଟିରେ । ଉତ୍ତ ଭମାକୁ ବୁଧରେ ତେଜ ପାଂ... ବସ ଲୋଡ଼ି ପିଲି ବାସ ନାମ ଲେଖନ୍ତେ ସର୍ବଦା । ୫ । ଉପମାଏ ଅପମାଦେ । ପଲାଇଲେ ସେହାମାନେ ସେ ଲକ୍ଷରେ ବାହୁ ଲକ୍ଷ କେ ଧାଇଁ କରୁ ନାହିଁ ଅନୁମା ୬ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବୋଇବାରେ । ସତ ବଳେ ମନରେ ହର୍ମ ଅବଲକୁ ଗନ୍ଧ ଉତ୍ତପୁକୁ ଶ୍ରାପେ ଜାଣନ୍ତି ସଂସାରେ । ୭ । ଲକ୍ଷ ଯେ ଦେବ ଅର୍ଚ୍ଚରେ । ବାଲିମ ସେ କର୍ମ-ଭରେ । ସେ ଭବେ ଅକାରେ ହୁଅଇ ବନସେ ଏ ରୂପେ ରାଜେ ମହାରେ । ୮ । ଯେଉଁ ଅପୁତ୍ର ଗୋହକୁ । ମଗ୍ଧବଳେ ବର୍ଷକକୁ ଗିରିଜାଙ୍କ ସୁତ ନୋହଲେ ସମର୍ଥ ବହଲେ ଗଜବକ୍ରକୁ । ୯ । ସମାନ ସୁନ୍ଦରପଣେ । ନୋହବେ ପୁନ୍ଦ୍ରୀ ପଣେ ରୁଟାକୁ ବିକୂଳା ନ ହେବାରୁ ସର ଲୁହଅଛି ଜବଦନେ । ୧୦ । ଏମନ୍ତରେ ଲଗୁ । ଚେଲ ଯେବଦାଣା ବନ୍ତୁ ମନସ ଭୁ ବିବ ବାଗୁଲ ହେଲବ ଜରୁ ଅବିଧାନ ସବୁ । ୧୧ । ଏସେ ପୁମତ ଗୁମାରେ । ପୁଣିନ ଲଭ ଅବରେ ସରାଅଳବାଲେ ଅଗାଧକ ଯୋଡ ଚାଲୁଛନ୍ତି ଯତ୍ନରେ । ୧୨ । ଏପଣେ ସେ ପୁଣୀ କାଲେ । ଉତ୍ତପବ-ପଦଚଳେ ଦେଲେ ଅଣି ମାତା ମୁହସରେ ଗତା ନ ଗହୁଁବ ରାକୁ ଚିତ୍ତେ । ୧୩ । ବଳଗୁମ ସୁଦ ଦେଖ । ଉତ୍ତପୁ ବସୁକୁ ସେବ ଦେଇ କି ଦକର ବରତ ଉକର ହେବେ ମୁଁ ଉତ୍ତୋଖ୍ୟ ହେବ । ୧୪ । କଞ୍ଚକ ଶ୍ରୀବଳଗୁମ ଦାସ

ଏହି ଉତ୍କଳସାପ୍ତିକା ସହର ତ୍ୟକ ଦର-ବାବଦାର କଞ୍ଚକପିଣିଂ ଗୁଣାଳକ ସପ୍ତାକସରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଛାପଣ ୧୯୨୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ	}	ଭା ୨୭ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମୁ। ଅପ୍ତାଦ ୧୯୨୭ ମସିହା ୨୭ ସାଲ ଗଣବଦାର	}	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭ ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାତୃଳ ୪୩
----------------------	---	--	---	---

ଉତ୍କଳର ମତ୍ସ୍ୟ ।

ତାଙ୍କୁ ଯେ ସାହେବ କି ଯେ କେଜେକ ମାସ ଦେବ ଏପ୍ରକାରର ମତ୍ସ୍ୟଙ୍କ ବିବରଣ ଲାଭ ହେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷାର ଉପାୟ ଜଣାଯିବ କରବାକୁ ଏନଗରକୁ ଅବିଧିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅପଣା ଅନୁସନ୍ଧାନର ଫଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା କୋରାଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପୋକ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ ପ୍ରକାରର ହେବାକୁ ଉଚିତ୍ତରୂପେ ଅନୁମୋଦନ ଅବଗତ ହେବ । ସମ୍ପାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଯେ ସାହେବ କୌଣସି ଜାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ପ୍ରାୟ କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାହାନ୍ତି ଓ ମତ୍ସ୍ୟଙ୍କ ରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଅଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଯେ ମାଛଧର ଜାଲର କଣା ବୁରଜିବ ସରୁଧର ଉଣା ନ ହେବ । ଏସମ୍ଭ ଜାଲ ବ୍ୟବହାର ହେଲେ କୁଅମାଛ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନୁହେଁ । ମାଛର ବସ ଲେପ ହେବ ନାହିଁ । ଯେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମପ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନେ ବିଶେଷରେ ମତ୍ସ୍ୟ ଲେଖା ଅଟନ୍ତି ଉତ୍କଳସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମାଇଲ ସମୁଦ୍ରରେ ଅଛି ଏବଂ ଅନେକ ବହୁ ନଦୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାଇ ଉତ୍କଳର ଲୋକଙ୍କୁ ମତ୍ସ୍ୟ ଯୋଗାଇଅଛି ତାଙ୍କୁ ଯେ ସାହେବ ଏଦେଶ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଉତ୍କଳର ବିଶେଷ ସ୍ଥାନର କୁନ୍ଦୁଜାତ ମତ୍ସ୍ୟରେ ଏତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜାତୀୟ ସୃଷ୍ଟି ମତ୍ସ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ହୁଅଇ । କେବଳ ଗ୍ରହା ହେବୁ

ନୁହଇ ଜାତିଗୁଣ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାତ୍ରା-ପେକ୍ଷା ମତ୍ସ୍ୟ ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପତ୍ତି ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଅକାଉର ହୋଇ ଲୋକେ ଖାଉଅଛନ୍ତି ମତ୍ସ୍ୟ ଧରଣ ବୃଦ୍ଧିଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜାତିକା ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ବରିପାଣି ଉଚିତ ଗଲ ଦେଲେ ମତ୍ସ୍ୟ ଗୋଟିକାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଦେଖା ଯାଏ । ଏକାକୀ ଏବଂ ନ ଉତ୍ତରାକୁ ଯାଉଥିବା ମାଛ ସମସ୍ତେ ଯେ ପରିମାଣରେ ଧରଣର ମାଛ ଉଣା ହେବାର କଣା ଯାଏ ଓ କଳହେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ସଥର ବନ ପଡ଼ିବା ମତ୍ସ୍ୟର ନୀଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ଏହାପୂର୍ବ କଥାର ତାଲୁକକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇ କି ତଳମାଛ ବହନ ଉତ୍ତରାକୁ ଉପରକୁ ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ମାଛ ଧରଣର କୌଣସି ଅକ୍ଷୟ ନ ଥିବାରୁ ସର୍ବଜାତ ଉପହୃତ ହୁଅଇ । ତଥ୍ୟା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜର ମତ୍ସ୍ୟ ଫଳ କଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । କାରଣ ଅପଣା ଖର୍ଚ୍ଚ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରକୃତ ମାଛ ପାଉଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେବେ ଜାଣିବେ ଯେ ବହୁତ ମାଛ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ଅଧିକ ଲାଭ ହେବ ତେବେ କୁଅମାଛ ନଷ୍ଟ ନ କରବେ । ଲୁଣାମାଛ ଗାଈବାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଅକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ବହୁତ ମିଳଇ ନାହିଁ ଦୋଇ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଯେବେ ଲୁଣା-ମାଛର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରକୃତ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି କରା ଯାଇପାରେ ତେବେ ତଥ୍ୟା ଲୋକମାନେ

ମାଛ ଯୋଗାଇ ରଖିବାର ଉପାୟ କରବେ ଓ କଦାଚ ଅନ୍ୟାୟରୂପେ ନଷ୍ଟ ନ କରବେ । ମତ୍ସ୍ୟ ରକ୍ଷାର ଏହି ପ୍ରକୃତ ଉପାୟ ଅଟଇ ।

ତାଙ୍କୁ ଯେ ସାହେବ ମତ୍ସ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରବାର କଣା ଯାଏ କଲେପୁରର ପୁଲସ ସର୍ବଜନସ୍ୱେଚ୍ଛର ଗୋଟିଏ ଶୁଣିଲ ପୋଖରୀ ଉତ୍କଳ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରକାର ମାଛ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ମିନଟରେ ଗୋଳି ଦେଖାଉଥିଲା । ଏମାଛ ସବୁ ରୁଚିତ ସଜ୍ଜ ତଳେ ପୋତି ହୋଇ ରହିଥିଲେ ତଥ୍ୟା ପଶୁ ଲୋକ ଥିଲେ । ଉତ୍କଳର କଣେ ବାରିକମାତୃଣା ଓ ବରପିପୁର ଗୋଟିଏ ପୋଲର କିମ୍ପୁ ଗୋଲୁ ପାଞ୍ଚପ୍ରକାର କଫଜ ମତ୍ସ୍ୟ ପାଉଥିଲା । କୁମ୍ଭାଗମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଙ୍କର ନିପାତକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ଯେ ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବର ପ୍ରଦାନର କିମ୍ପୁମତ୍ସ୍ୟ ଏସମ୍ଭ ମତ୍ସ୍ୟର ଉତ୍ତର । ମନୁଷ୍ୟମତ୍ସ୍ୟ କୁମ୍ଭୀର ମାଛଖିଆ କୁମ୍ଭୀର ପୁଅକୁ ଅଟଇ । ମାଛଖିଆ କୁମ୍ଭୀର ମନୁଷ୍ୟକୁ ହରି-ବାର ହେବୁ ମାସ ଏସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନିମଣ କରବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଏସବୁ କୁମ୍ଭୀରଙ୍କର ବହୁତ କୁଅ ହୁଅନ୍ତି । ନଗରର ପୁସରଶ୍ରେଣୀ ଫୋରଏକର ସାହେବ ଏକ ବୋହରୀ-କଳୀ ବନ୍ଦୁକଦ୍ୱାରା ଉତ୍କଳର ୨୯ ଗୋଟା ସାନ ବଡ଼ କୁମ୍ଭୀର ମାଛଥିଲେ ଏସବୁ ମତ୍ସ୍ୟ ହୋ-ଇ ଏକଜାଗାରେ ରହିଥିଲେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭୀର ପ୍ରାୟ ୧୫ ଲମ୍ବ ଏବଂ ମାତ୍ର ୧୮ ଗ୍ରାମ ଥିଲା ।

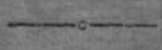
ଏହା ଯେତେ ଚିରିବାରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ମାଛ
 ଗୋଟାଏ କଳ୍ପ ଓ ପୁରୁଣା ବାଲିଗରତା
 ବାହାରିଥିଲେ । ଏ କୁମ୍ଭୀରସବୁ ବଜ୍ରଭଳେ ପଡ଼ି-
 ଥାନ୍ତି ଏକଠାରେ ଗୋଟିଏ ମାଛ ମନି-
 ଯରି ପାରି ଥିବ । ଏକ
 ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ମୁହଁ ଫିଙ୍ଗିଲେଣି ଯେ ନାହିଁ ଏ-
 ଦେଲକେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ ମନୁଷ୍ୟ
 ଥିଅ କୁମ୍ଭୀରର ଗୋଟିଏ ଉଦାତରଣ ଲେଖା
 ହୋଇଅଛି । କୌଣସି ଗଜାର ସାଥୀ କଟକର
 ଏକ ପୋଖରକୁ ଜଳ ସାନକରିବା ନିମିତ୍ତ
 ଯାଇଥିଲା ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଗୋଡ଼ ଗୋ-
 ଟାଏ କୁମ୍ଭୀର ଉପରେ ବା ଲକ୍ଷରେ ପଡ଼ିବାର
 କୁମ୍ଭୀର ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଗୁରୁ ବଳରେ କାମୁଡ଼ିଲା ।
 ହସ୍ତୀ ଏଥିରେ ଗୁଣ୍ଡାକୁ ହୋଇ କୁମ୍ଭୀରର
 ପ୍ରାଣ ଗେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଗୋଡ଼ରେ
 ଚକଟିଦେଲା ତଥାପି ହସ୍ତୀ ଗାନ୍ଧୁ ନ ହେଲା ବି
 ସ୍ଥାନତ୍ୟାଗ ନ କଲା ପୁରୁଦନ ସେଠାରେ ରହି-
 ଲା ଉତ୍ତାର ଯେତେବେଳେ କୁମ୍ଭୀରର ମୂଳଦେହ
 ଗୁଣ୍ଡିଉଠିଲା ତେତେବେଳେ ହସ୍ତୀ ତାହା ଦେଖି
 ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲା ।

ଅରୁନର ବହୁରୁତ ପତ୍ର ।

ହନୁପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ।
 ନିଶାୟର ଅନୁରୂପ କୁଅତଜାର ସହକାରୀ
 ମାଳିକେଷ୍ଟ ମାତଲନ ସାହେବ ମୁକ୍ତାଦି କୁନାଥ-
 ଗୁପ୍ତକୁ ଭବିଲେ ଯେ କୁମ୍ଭେ ଆସାନ୍ତରେ ଗୋ-
 ଟିଏ ବେ ଦ୍ଵାର ଫେଡ଼ିଦେଲା । ମୁକ୍ତାର ତାହା
 ଅସ୍ତ୍ରାକାର ହଲେଦେ ସାହେବ ତାହାକୁ ବିଦ୍ୟା-
 ନସ୍ତର ଗୁପ୍ତାୟ ଚିନ୍ତାଶ୍ରୀ କରେଣୀ ଗୁହର
 ଏକ କୋଣରେ ସନ୍ତାପ୍ତମାନ ରଖିଲେ ଏଠା
 ମୁକ୍ତାର ଅପମାନିତ ହୋଇ ସମ୍ମାନର କ୍ଷତ
 ପୁରୁଣାର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟରେ ନାଲିଗ କଲା । ସହକାରୀ
 ମାଳିକେଷ୍ଟ ତାହା ଶୁଣିପାରି ଦ୍ଵାର ଫେଡ଼ିଦେବା
 ଅପରାଧରେ ମୁକ୍ତାକୁ ମାଳିକେଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ଭଲଣ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଜାମିନ
 ଛାଡ଼ଣ ନ କଲେ ପୁଣି ତୁଳସି ମହଦମା ପୁପ୍ଠ-
 ନସ୍ତର କରି ମୁକ୍ତାକୁ ପଂଚନ କାରବାସ
 କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । କରେଣୀର
 ଦ୍ଵାର ଫେଡ଼ିବା ସମ୍ପ୍ରଦୟର କେଉଁ ସମ୍ପା ଜଣକ
 ଅପରାଧ ଅଟେ କୁମ୍ଭୀର ସେମନ୍ତ କଠିନ କୌ-
 ଶସି ଲୋକକୁ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଚଳି ଚାଲିଯିବା

ହିତା କରି ରଖିବା ଉପୁ ପ କଠିନ ଅଟଇ କିନ୍ତୁ
 ଅତ୍ୟାଚାରରେ ହିତା କରି ରଖିବାର ଗୋଟିଏ
 ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଅଛି ।
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବହୁରୁସାହେବ ଏକଜଣକୁ ଏହୁପରି
 ହିତାକରି ରଖିଥିଲେ ଏସବୁ ଦେଖି ବିଦେଶନା
 ହୁଅଇ ଯେ ମାଳିକେଷ୍ଟମାନେ ନିମେ ବିଦ୍ୟାଳ-
 ଯୁର ପ୍ରଚଳିତ ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଅତ୍ୟାଚାରରେ
 ପ୍ରବଳ କରିବେ । ଫଳତଃ ଯେହୁଲେ ଦେଶାଧି-
 ତ ଦଣ୍ଡର ବିଧାନ ହୋଇଅଛି ସେହୁଲେ ହିତା
 କରିବାର ଦଣ୍ଡ ନ ହେବ କାହିଁକି ? କେବଳ
 ଏହିକି ଯେ ଗେଷୋକୁ ଦଣ୍ଡ ଅରୁନସିଦ୍ଧି ହୋଇ
 ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏବକୁ ଅନେକ ମାଳିକେଷ୍ଟ ଏମନ୍ତ
 ସାହସୀ ହେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସବଦା
 ଅରୁନର ଅଧୀନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପଣା
 ବାହୁବଳର ବହୁତ ପରିତପ୍ତ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କ-
 ଠାରେ ବହୁ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରନ୍ତି ।

ଗନ୍ଧର ଦର

ଏ ଅକର ପୁରୁଣ ସମୟର ଗୁରୁ କବିସୂତ୍ର
 ଗୋଟିଏ କହ୍ନୁମ ଚରଣାୟାତ୍ମରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୁ-
 ଦାର ଜଣାଯାଏ ଏ ଅକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା
 ମାନ ଲେଖି ହେଲା କିନ୍ତୁ ଏ କହ୍ନୁମଟି
 ବସବର ରହି ଥିବ କିମ୍ବା ହୁଅଇ କେବେ
 ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ
 ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥିବା ଗନ୍ଧର ପରମାଣୁ ପୁଷ୍ଟି-
 କରି ଗନ୍ଧ ବିଦ୍ୟୁର ଭାବି କହ୍ନୁମ୍ ଦେଉଥିଲା
 ଓ କୌଣସି ବିଶେଷ ଉତ୍ପାତର ଲକ୍ଷଣ ସ୍ଥି-
 ତ୍ତରେ ଦେଖା ନ ଗଲା ବର୍ଷଯାକ ପ୍ରାୟ ଏକା
 ଗୁରୁ ଚଳୁଥିଲା । ଏବେ ଅତି ସେପରି ନାହିଁ
 ଅଗାମି ଫସଲର ଅଶ୍ରମ ଦୁରକମାନ ଯେତେବେ
 ପୁଣ୍ୟ ହୁଅଇ ସେହୁପରି ଗନ୍ଧର ଭାବି ଦନ୍ତ
 ସ୍ଥିର ହୁଅଇ । ଯେବେ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଭଲ ଅଛି
 ତେବେ ଗୁରୁ ଠିକ ରହିଲା ଓ ଯେବେ ବହୁତ
 ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ହେଲା ତେବେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା
 ଗୁରୁ ଚଳିଲା ଏକ ଅସବୁ ବର୍ଷା ବି ଏକଦିନର
 ଗନ୍ଧ ଅନାୟାସରେ ଗନ୍ଧର ଭାବି ସମ୍ପା କମହାର୍ଦ୍ଧ
 କରୁଅଛି । ଫଳତଃ ଏ ବସ୍ତୁରେ ଲୋକଙ୍କର
 ମନୋରାଜି ବୁଝିଲେ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରଭାବ ହୁଅଇ ଯେ
 ଉଦ୍ରେବେଦାଙ୍କ ଗାସନ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର
 ବିଶ୍ଵାସ ଉଠିଗଲାଣି ଏବେ ସେମାନେ କହ୍ନୁମ୍
 ଅତ୍ୟାଚାର ଗନ୍ଧ ମଗ୍ନଅଛନ୍ତି ଏହି କାରଣରୁ

ଗଜମାସଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ କାଳ ବିଶେଷ
 ଗନ୍ଧ ଓ ବୁଝିର ଅକର ହେବାର ମୋଫସଲରେ
 ଧାନ ଚାଉଳ ଲୁଗାଗଲା ଓ ନଗରରେ ଗନ୍ଧର
 ଗୁରୁ ଦନ୍ତ ବୁଝି ହେଲା ଏକ ସ୍ଥାନରେ
 ପୁରୁଣ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଗଲା
 ଅନୁଗୁଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନୁକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର
 କଟକଠାର ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକ
 ତୋର ଚାଉଳ ବିଶି ନେବାରୁ ସେ କଥା ପ୍ରକାଶ
 ହେଉଅଛି । ଫଳତଃ ଏଠାରେ ଯେ ପୁରୁଣୁ
 ଅନୁଗୁଳ ଓ ଭିକିଟହୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ଵାକୁ
 ମହାନତା ବାଟେ ଅନେକ ଚାଉଳ ସିବା ସେଥିର
 କାରଣ ହେଉଅଛି । ସରକାରୀ ଚାଉଳ ଥିବାକୁ
 ରକ୍ଷା ପଡ଼ିଲା ନ ତେଣୁ ଚାଉଳର ଗୁରୁ
 ଅନେକ ଚିତି ଥାନ୍ତା ଓ ଏକପ୍ରକାର ଅକର
 ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହୁଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ
 ସରକାରୀ ଚାଉଳ ରକ୍ଷା କଲେବେ ହେଲ ଲୋକେ
 ଚାଉଳର ହୋଇ ଏ ବର୍ଷ ଅକର ପୁରୁଣମାନ
 ମାନ ପଡ଼ିବାର କଥା ପ୍ରକାର ଜଣାଥିଲେ ଏଥିରେ
 ପ୍ରାୟ ପୁଣିମା ସମସ୍ତକୁ ବର୍ଷା ହୋଇ ସେମାନ-
 କର ପିତା ଶାନ୍ତି ଜଳ ଓ ତଦବସ୍ତୁ ଚାଉଳର
 ଗୁରୁ ବିଶ୍ଵ ମୂଳର ହୋଇ ଅସୁଅଛି ଓ ଯେତେବେ
 ଗଜମାନ ଦେଖାଯାଏ ସେଥିରେ ଅଗାମି
 ଲ ପକ୍ଷରେ ହାହାରି ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହୋଇ
 ନାହିଁ । ସାହା ହୋଇଥିଲା ତାହା ବିଶ୍ଵାସ
 ହୋଇଅଛି ।

ଫାଲେଶୁକପତ୍ରମ ।

ଗଜା କୁଅବାର ଏ ନଗରର ମୁଗଲମାନ-
 ମାନେ ଏ ସବୁ ଉପଲକ୍ଷରେ କଦମରପୁର
 ଦର୍ଶନ ଥିଏ ଅତି ବହୁ ମୁଗ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାର
 ଜଣାଯାଏ । ଅପେମାନେ କୌତୁକାବହ
 ହୋଇ ସେମାନର ଗୋରୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟାଦିଭୀତ
 ହେଲୁ । ହନୁମାନଙ୍କର ଶିବଗଣି ସବସଙ୍ଗେ
 ଏପକର ଏକପ୍ରକାର ଭୁଲନା ହୋଇପାରେ ।
 ସେଦିନ ସେମନ୍ତ ହନୁମାନେ ଶିବାଳୟରେ
 ବସୁର ପ୍ରଦୀପ ଜାଳି ଅଲୁଅ ଜଳକୁ କଦମର-
 ପୁରରେ ଏବନ ସେହୁପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା ମନି-
 ଉପରେ ଓ କାଟର ପୁରୁଧାରରେ ଅନେକ ଦୀପ
 ଜଳୁଥିଲା । ମୁଗଲମାନମାନେ ବି ସ୍ତ୍ରୀ ବି ପୁରୁଷ
 ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚିତ୍ତରେ ଥୋକା ହୋଇ ଦର୍ଶନ
 ଅଗାରେ ସିବା ଅସିବା କରୁଥିଲେ । ବିଶ୍ଵ
 ମୁଗଲମାନମାନେ ମନ୍ଦିର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକସରେ

ବନ୍ଦି ଧର୍ମିଲୋଚନା ବନ୍ଦୁଥିଲେ ବାଜାଦାରମାନେ
 ଅତି ସୁସ୍ୱର ନାନା ବାଦ୍ୟ ଯାଗ୍ ଦର୍ଶକଙ୍କ-ମନ
 ମୋହତ କରୁଥିଲେ । ମଧ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଦାସକ
 ରମ୍ଭା ହାବେଳି ଅବ ଚମତ୍କାର ବାଣ କଲୁଥିଲା
 ଏବଂ ମନ୍ଦରସ୍ତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ହର୍ଷଭାବ ଦେଖନ୍ତୁ
 ସୁନ୍ଦରତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ମୁଖରୂପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉ-
 ଥିଲା ଏସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତତ୍ୱେ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାକୁ
 ଅମ୍ଭେମାନେ ଅସମର୍ଥ ଅଛୁ । ସରଳ ସେ
 ତାହା ଦେଖିଅଛୁ ଏହାର ସୁଖ ସେହି ଏକାକୀ-
 ଅଛୁ ଦୈବ ଯୋଗେ ଏବର୍ଷ ମେଘାକଳ ହେଉ
 ଅଳଙ୍କାର ହେବାରୁ ଅଲୋକର ଗୋଞ୍ଚ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
 ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଏତଦ୍ୱୟ ବ୍ୟାପାରରେ ଚଳିବୁରି
 ବସ୍ତା ପରମାନଙ୍କରେ ଭୋଗ ହେଲା ।

ପରକାଳର ଗତି ବୃକ୍ଷରେ ଧର୍ମଗାୟ-
 କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଯେଉଁଠି ହେଉ ପଦ୍ମ-
 କୁଳରେ ସେମାନେ ଯେସମସ୍ତ ମହୋତ୍ସବର
 ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେସମସ୍ତ ଅତି ଚମତ୍କାର
 ଅଟଇ ଓ ଉତ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏଡ଼େ ମହାନ ଯେ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେଥିରେ ନିରୁତ୍ତରଣ କରିବା କଠିନ
 ଜଣାଯାଏ । ଧର୍ମସଙ୍ଗେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ସବର
 ସଂଯୋଗ କରି ଏକପ୍ରକାର ଅନିବାରଣୀୟ
 କୌଶଳଦ୍ୱାରା ସର୍ବସାଧାରଣର ଗାରିବିକ ଓ
 ନୀଚତାକୁ ସୁସ୍ଥତା ବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାର ଉପାୟ
 ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି । ଏତଦ୍ୱୟ ହୋଇ ନ
 ଥିଲେ ଅନେକ ଲୋକ ନିର୍ଦ୍ଦୟାକ ନିର୍ଦ୍ଦୟତାରେ
 କୁଳାଦି ବାହିତ କରନ୍ତେ ମହେନହ ନାହିଁ ।

—୦୦—

ସା ପା ହି କ ସଂ ବା ଦ

- ୱାଲକର ମହାଗୟମାନେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେ-
 ଶର ଉତ୍କଳ ଧର୍ମ ଅଗେସର ନିୟୁକ୍ତ
 ଯାଉଅଛନ୍ତି ଯଥା ।
- କଟକ—ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ଯାତକ ଓ ବାବୁ
 ଯାଉତରଣ ନେତ୍ରଣୀ ।
- ପୁରୀ—ବାବୁ ଶ୍ରୀନାଥ ଦୋଷ ।
- ବାଲେଶ୍ୱର—ମୌଲିକ ଏକଗମ୍ଭ ରମୁଲ
 ମୌଲିକ ଅବହୁଳ କାଦର ।
- ଓଡ଼ିଶା ବନ୍ଦ ଉଦ୍ଧାରଣରେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିବା
 ଦିପେଟି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଉତ୍ତମାୟ ଗୁଣ୍ଡୁରୀୟ
 ଓ ବାବୁ ସାତାକାନ୍ତ ମୁଖୁରୀ କଲକତାକୁ ଯିବା
 କାରଣ ଅଜ୍ଞା ପାଇଅଛନ୍ତି ।
- ବାଙ୍କ ଅବ ବଳାଲର ଅକେୟା ବହୁ ଗଜ-

ଶାଖାନାରୁ ଅଗାହକାର ଧର୍ମୀୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଭବକଲ
 ତୋସରଫ ହୋଇଅଛି ଖଜାସ୍ତ୍ର ଓ ଆଉ କିଛି
 ମନୁଷ୍ୟ ଏଥିରେ ଦୋଷୀ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-
 ଅଛି ସେ କିଛି ପୁଲସ କର୍ତ୍ତୃକ ଥିବ ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଖଜାସ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଅବଧୁ ଦେଖା-
 ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚାବର ହସାର ଗୈରକ ଓ ସିର୍ଗାଜଲରେ
 ୪୭୧୦୨ କଣ ଅକ୍ଷମ ୪୭୪୮୮ କଣ କର୍ମକ୍ଷମ
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗଜମାସରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଉଥିଲେ
 ଏ ଜୁଡା କର୍ତ୍ତାଳ ହିଲ୍ଲରେ ୫୭୮୦୦୦୦ କର୍ମ
 କରୁଥିଲେ ଅତିଏକ ପଞ୍ଚାବରେ ଦେବଲକ୍ଷ
 ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରତିପାଳଜ ହେଉଅଛନ୍ତି

ପାଟନା ଉଦ୍ଧାନର ଅବସ୍ଥା ଅତି ମନ୍ଦ
 ଜଣାଯାଏ । ସେଠାରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
 ଏତେ ଅଳ୍ପ ଜଳ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ କେବଳ ଥିଲି
 ମରବାର କୁହାଯାଉଥାରେ । ଏଦେଶ ସେଠା-
 ରେ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି
 ହୋଇଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ଅଧୁର କରିବାର
 ସମ୍ଭାବନା । ସମ୍ଭୁତ ସେଠାରେ ୪୦୦୦୦ କାର
 ଲୋକ ଶୁଷ୍କା ନିର୍ମୂଳ କର୍ମଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ପାଉ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏକା ସିନ୍ଧୁତର ଅବସ୍ଥା କିଛି ଭଲ
 ଅଛି ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଏବର୍ଷ ମଳ ଗୁଣ୍ଡର
 ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ବଳାଳ କୌଶଳରେ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧନ
 ଅଭିନବ ପ୍ରସାଦ ଉପହୃତ ହୋଇଅଛି ଉତ୍ସାହ
 କଲ୍ଲାର ଜଳସ ହେବ ସର୍ବଦା ସେଠାରେ
 କଚେରୀ କରି ଦୌରମୋକଦମା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତୁ
 ସେ ସ୍ଥାନ ଚନ୍ଦ୍ର ଜଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନ-
 ରେ ହାଇକୋର୍ଟର ମନୋନୀତ ଅନୁସାରେ
 ଗ୍ରାମକୁ ଲେଖନଶ୍ୱା ଗବର୍ଦ୍ଧର ଦୌରବଚେରୀ
 କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ଜଳସାହେବ ସେଠା-
 ରେ ମୋକଦମା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଉବେ ।

ବାବୁ ମନମୋହନ ଗୋଷ୍ଠଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବା
 ଅପରାଧରେ ଯେଉଁ ପୁଲସ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁର ଦୌଗ୍
 ସୁପର୍ଡ ହୋଇଥିଲା ସେ କୁରିକ୍ ବିଗ୍‌ରେ
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହୋଇ ମୁକ୍ତି ପାଇଅଛି । କଲକତା
 ଲୋକମାନେ ଏଥିର ବିରତ ନିଷ୍ଠଳ ହେବାର
 ଜ୍ଞାନ କରି ଅଭିଗୟ ବୃକ୍ଷଜ ହେବାର ଜଣା-
 ଯାଏ । ଏ ମୋକଦମା ମାଡ଼ଖାର ଗଲ୍ଲରୁ
 ଆଉ ପୁଲସ କର୍ମରୁ ଉପରେ କଲୁଖୋଲି
 ପୁଲର ଶିକ୍ଷକ ଯେଉଁ ମୋକଦମା ଉପହୃତ
 କରିଥିଲେ ସେଥିରୁ ନିସ୍ତବରଦାର ହେଲେ ଓ

ଉକ୍ତ ପୁଲ ସର୍ଜକୀୟ ସକଳ ମୋକଦମା ଏକା
 ବେଳକେ ଗେଷ ପାଇଲା ।

ସନ ୧୮୭୭୭୮ ବାବଜ ଲବଣକରର
 ବାରିକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ତେଲ-
 ନିୟୁତରେ ଉତ୍ତର ଯେ ସମାଲୋଚନା ହୋଇ-
 ଅଛି ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ
 ୧୮୦୦୦ ମହଣ ଏକ ପୁରୀରେ ପ୍ରାୟ ୧୧୦୦୦
 ମହଣ ଲବଣ ବିକ୍ରୟରେ ଉଣା ପଡ଼ିଅଛି ।
 ଏଥିର ଏହି କାରଣ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି
 ଯେ ଗଡ଼ିକାଳ ମାହାଲମାନଙ୍କରେ ଅଳ୍ପକର
 ହେଉଥିବା ଗଞ୍ଜାମ ଲବଣ ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟୟ ହେ-
 ବାରୁ ସୁନାୟ ପୋଲୁକ ଲବଣ ବିକ୍ରୟ ହେଉ
 ନାହିଁ । ଏ କଥା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଅଣ୍ଟ-
 ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା କର କ୍ଷତି
 ହେଉଥିବାର ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଦ୍ଧମେଣ୍ଡା ଲବଣ
 କର ସର୍ବସେର ସମାନ କର ନାହାନ୍ତି ତନ୍ତୁ
 କର ଥିଲେ ଯେ ଏହିପ୍ରକାର ଘଟିବ ଏଥିରେ
 କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଲଗ୍ନ ନଗରରେ ବଧୂର ଓ ମୁକ୍ତମାନଙ୍କର
 ଗୋଟିଏ ଭର୍ତ୍ତି ବିଭର୍ତ୍ତିର ସରା ଅଛି । ସତ୍ୟମାନେ
 ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ଭର୍ତ୍ତି ବିଭର୍ତ୍ତି କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କୁ
 ଏତଦ୍ୱୟ ଶିକ୍ଷା ଦୟାଯାଉଅଛି ଯେ ସାହୁଜ୍ୟ
 ବିଜ୍ଞାନ ରକ୍ତନୀତ ପ୍ରଭୃତ ବିଷୟରେ ଏମାନେ
 ଉତ୍ତମତ୍ୱେ ଭର୍ତ୍ତି କରିପାରନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଓ
 କୌଶଳ ଦ୍ୱାରା କେଉଁ କଥା ସାଧ୍ୟ ହୋଇ
 ନ ପାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିବାର
 କଠିଣ ।

ଅପ୍ତିକାସ୍ତ୍ର କେପକଲୋଗା ଦେଶରେ ଖଣ୍ଡିଏ
 ହିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ
 ଚଳିଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ହେବ ।
 ଏଥିର ଉଣା ମୂଲ୍ୟ କେତେଗଣ ମଧ୍ୟ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

ଗାନର ବାଦସାହ ଅପଣା ଗଜ୍ୟରେ ଅସ୍ତ-
 ଫେନର ଗୁଣ ବରଦାକୁ ନିଷେଧ କରିବାର
 ବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ର ଏବର୍ଷ ବହୁତ
 ବୁଦ୍ଧି କରିବାର ଉଦ୍ୟମ ହେଉଅଛି । ଏଥିର
 ମାସିକ ୪୫୦୦୦ କା ଅଧିକା ବ୍ୟୟ କରିବାର
 ଅଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ୪୮୦୦୦ ବାବସ
 ଅର୍ଥାତ୍ ୭୨୦୦୦ ମହଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ନିୟମ
 ହେଲା ମାତ୍ର ଅଧୁର ୧୪୦୦୦ ମହଣ ଅଭିରକ୍ତ
 ହସ୍ତରେ ରହିବ ।

ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ପରକ୍ଷା ସୁଦ୍ଧ ଲବଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ

କରିବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଆଦେଶ ହୋଇଅଛି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରକାର କ୍ଷତ-ପୁରଣ ଦାବୀରେ ନାଲଗ ହୋଇଅଛି ଏଥିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ ମୁଦେଇ ଅପଣା ଗଭାଠାର ଚିତ୍ତ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଭାଗ ପାଇବାର ନାଲଗ କଲରୁ ସେହି ନାଲଗର ବ୍ୟୟ ଶିଳାହ କାରଣ ମୁଦାଲ ଭାବକୁ ପରିଗହକାର ଶକ୍ତି କର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା ଏ ଶକ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତରେ ମୁଦେଇ ମୁଦାଲକୁ ଅପଣାର ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକଅଂଶ ବ୍ୟୟ ମାତ୍ର ମୁଦାଲ ଅପଣା ପ୍ରଚଳିତ ରକ୍ଷା ନକରାବାର ମୁଦେଇ ମୋକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ରାଜନୀତିମାନଙ୍କରେ ମୋକଦ୍ଦମା ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲ ମୁଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହେ ଯେ ମୁଦାଲର ଭୃତ୍ୟ ଭାବାର ୯୯ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଭୃତ୍ୟ ପଡ଼ିଅଛି ଓ ଭାଷା ମୁଦାଲଠାର ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନାଲଗ କରିଅଛି ଓ ମୋକଦ୍ଦମା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲରୁ ଗୋଟିଏ ସୁଦର ନଗର ହେବ ।

ଉତ୍କଳଗରର ମହାରାଜ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ସହର-ରେ ପାମାୟ ଜଳ ଯୋଗାଇବା କାରଣ ଗୋ-ଟିଏ ଉତ୍ସାହୀନ କରବାର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ବ୍ୟୟର ବ୍ୟୟ ହୋଇ କର୍ତ୍ତୃ ଅତି ଉତ୍ସୁକ ହେବାର କଥା ଅଛି ।

ଅନୁମାନେ ଅନନ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅବଗତ ହେ-ଲୁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ କୃଷିଗଣ୍ଠ-ମାନ ନିଲଭର ଅଣାଇ ସେଠା ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କାରଣ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ହୋଇଅଛି ଏହାକୁ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର ଅନେକ ଉନ୍ନତ ହେବାର ଅଣା ଅଛି ଯେହେତୁ ସେ ସମସ୍ତ ଗାଈ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅଳ୍ପ ଲୋଭଦ୍ୱାରା ବିପୁଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ବଙ୍ଗାଳଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କୃଷି ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ କରି ଏ ସମସ୍ତ ଅଳ୍ପ ଅଣାଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଲେ ବିପୁଳ ଉପକାର ହେବକୋଲ ଯାହା ସ୍ୱଳ୍ପ-ସେହି ଅଳ୍ପ ଲୋଭକୁ ଭାଷାକୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ମତ । ପରନ୍ତୁ ଅପଣା ଇଂରାଜୀଭାଷା ଚିନ୍ତିତ-ରମାନେ ଏବେ ବୌଦ୍ଧ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି କୃଷିର ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧନ ଲୋଭକୁ ଯେ ଏ ବଳଦେ-ଗର ୫୫୫ ଓ ବୃଦ୍ଧିକଲ ବଳଦ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏକ ଶକ୍ତିକଲ ଓ ଏବେକଲ ବଳଦ ଭାଷା କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଅଳ୍ପ ବି ଭଲ ହେବ । ତେବେ ଏ ଅସମ୍ଭବ

ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ହିନ୍ତୁ ପ୍ରକାମାନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଖି-ଲେ ରଜା ନେଇପାରନ୍ତି ଓ ସେଥିରୁ ବ୍ୟୟ ହସ୍ତଗତ ହୋଇପାରେ ।

ଇଂଲିସମାନଙ୍କ କଣେ ସହପ୍ରେରକ କେ-ଅଧିକ ଯେ ପିମଲସବଳ ଅଗ ପ୍ରାୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ନୁହଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ନାନା ପାତ୍ରୀର ପ୍ରାୟୁକ୍ତି ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ ଏବେ ହୁଅଇ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉଚ୍ଚକର୍ମଚାରୀମାନେ ଅତି କେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନକୁ ଗ୍ରାହଣକଲରେ ପଲାୟନ କରିବେ ?

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ସମୀପେଷୁ ।

ଏହି ବି ଗଜ ଜୁନମାସ ଭା ୨୭ ରୁଖର ଉତ୍କଳ ସ୍ୱତ୍ୱେଷିଣୀ ପାଠକର ଉନ୍ନତରେ ପୁର-ଗୋଟି ପ୍ରବଳ କଳ୍ପନା ରଚନା ସଂପର୍କରେ ଅଭିଗୟ ଅଧ୍ୟୟନକଲ ହୋଇ ବିଦେଶନା କରିବାରେ ସେ ରଚନାକୁ ଉତ୍କଳ ବା ବଳ ବିଜ୍ଞ ସ୍ଥିର କରି ନ ପାରିଲୁ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତ ଏହି ବି ଏପରି ରଚନା ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରି ଉତ୍କଳ ଭାଷାର ଉନ୍ନତ ସାଧନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍କଳ ବିଦେଶନା ଥାଏ ତେବେ ସେ ପରି ଫଳ ଏବେ ରଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଉତ୍କଳପତ୍ରର ଫଳ ଅର୍ଥକୁ ଉତ୍କଳ ଭାଷାର ମୁକୋପାୟନ ହୋଇ ସଂକର ଭାଷାର ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳ ହୋଇପାରେ ଓ ଏଥିରେ ପଢ଼ିବାର ସମ୍ମାନ ନ ହୋଇ ଶିଳା-ଭାଷାରେ ଯେବେ ଅପଣାଙ୍କର ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରବଳ ରଚନା ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଜନ୍ମୁଛି ତେବେ ଯଦି ବଳେ ଉତ୍କଳୀୟ-ମାନଙ୍କ ସମୀପରୁ ଅନେକାନ୍ତେକ ପ୍ରକୃତ ଉତ୍କଳ ରଚନା ଅନାୟାସେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାରିବେ, ସହପ୍ରେରକ ମହାଶୟଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏଭାବୁର ରଚନା ଦ୍ୱାରା ଅନୁମାନଙ୍କ ମାତ୍ରଭାଷାର ଅବମାନନା ନ କରିବୁ ।

ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ସମାର୍ପଣ କଲ ମାତ୍ରେ ଉତ୍କଳର ଭାସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଳିତା ଭର୍ତ୍ତର ପ୍ରମାଣ ସ୍ତଳ ଅଟଇ ତାହାଙ୍କର ଯେବେ ଉତ୍କଳ ରଚନା ବିଷୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଜନ୍ମେ ତେବେ କିଛି ବ୍ୟୟ କାର୍ଯ୍ୟକ ମାତ୍ରେକ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱୀକାର କରି ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳ

ବାବ୍ୟମାନ ପାଠ କରି ଉତ୍କଳଦେଶେ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରିବୁ ତତ୍ପରେ ଏପରି ସାହସ କର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଭଲ ହେବ ନ ହେଲେ ଏପରି ରଚନା-ଦ୍ୱାରା ହାସ୍ୟାସ୍ତକ ହେଉଥିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଉତ୍କଳ ଭାଷା ଅତି ସାମାନ୍ୟ ଭାଷା ଏହା ଗୁଣିଲ ମାତ୍ରେ ହୋଇଯାଏ ପ୍ରେରକଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ ଯେ ଏ ବିଷୟ ମନରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯେଉଁ ବର୍ତ୍ତାୟମାନେ ବହୁକାଳରୁ ଏ ଦେଶରେ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଗୁଣିଲ ନ, ଗ, ଲ, କ, ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଅନ୍ତି ଗୁଣିଲେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିର ନ ଥିବ ପରି-ଶେଷରେ ପ୍ରେରକଙ୍କ କବିତା ବିଚ୍ଛ ପ୍ରକାଶ କର-ଅର୍ଥୁ ପାଠକମାନେ ଗୁଣିଲ ସେ ବ୍ୟବହାରା ବି ଉତ୍କଳଭାଷା । ୧୨ ।

ଏତପରି ଗୁଣିଲ ହେଉଣ ସମ୍ପଦ । ପ୍ରେମବଦେ ରସାଗୁଣୀ ହୋଇ ଗବଗବ । ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଭାବବଦେ ହୋଇଣ ଅର୍ଥାଣ । ନିକାନ୍ତାୟବଦେ ଉପ ଧରଲେ ଯେ ଧର । ନାନାକାର ବୃକ୍ଷ ମଞ୍ଜୁରୀର ସୁଗୋଚିତ । ନାନାପ୍ରକାର ରୂପମ ଦେଲ ବିକଶିତ । ପୁଣିର ପଲମ ଫୁଲ ବି ଶୋଭା ତାହାର । ଉପବାନ ମୂର୍ଖ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା ସାହାର ।

“ହେଉଣ, ହୋଇ, ହୋଇଣ, ମଞ୍ଜୁରୀ, ହେଲ, ପୁଣିଲ” ଉକ୍ତ ରଚନା ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କେତେକ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିଦେଲେ ଏସମସ୍ତ ରଚନା ଉତ୍କଳରୁ ବହୁର୍ଭୁତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ବଳ ହୋଇପାରିବ ।

। ୩ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଣାମୁଗ୍ଧା ।

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

- ଗ୍ରା ଗ୍ରା ମହାଶୟ ବିଶ୍ୱେ ଚୋକାମାଳ ସାଲ ଓ ବଳାୟା ୪
- ଗ୍ରା ଚୌଧୁରୀ ବ୍ରଜବିହାର ମହାପାତ୍ର ବଳାୟା ୪
- “ ବାବୁ ମୋହନଲାଲ ଚେଠିଆଣି ବଳାୟା ୪ ”
- “ ଗୁମରୋବିନ କିଶୋରକେର ଭେନଗୁପ୍ତା ବଳାୟା ୪ ”

ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ସହର କଟକ ପର-ସାବକାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁଖାଳଙ୍କ ଯତ୍ନାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକ୍ତ ହେଲା ।

ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

କ୍ର. ସଂ. ୧୦୨୭ ନମ୍ବର } ଚା. ଶ. ବିଜ୍ଞାନକୁଳର ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମା. ଅକ୍ଷୟ ଦ. ୨୫ ନ. ସମ୍ବ. ୧୯୨୭ ସାଲଗଣବାର }

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
 ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
 ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଳମାସୁଲ ୫୩

କଟକର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ।
 ଏ ସ୍ଥାନର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଫର୍ଦ୍ଦ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିର ସାର ବୁଝାନ୍ତୁ ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ ଯେଉଁସ ଅବଗତ ହେଲୁ ତିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଯଥା ।

ପାଳି	୧୯୨୬	୧୯୨୭	୧୯୨୮	୧୯୨୯
୧୯୨୬	୧୫୮୫	୧୬୮୫	୧୭୮୫	୧୮୮୫
୧୯୨୭	୧୬୮୫	୧୭୮୫	୧୮୮୫	୧୯୮୫
୧୯୨୮	୧୭୮୫	୧୮୮୫	୧୯୮୫	୨୦୮୫
୧୯୨୯	୧୮୮୫	୧୯୮୫	୨୦୮୫	୨୧୮୫

୧୯୨୬-୨୭-୨୮-୨୯
 ୧୯୨୬-୨୭-୨୮-୨୯
 ୧୯୨୬-୨୭-୨୮-୨୯

କଟକ ସହରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୦୧୦ ଓ ଅନ୍ୟ-
 ଧାର ଗ୍ରାମର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୨୨୭ ମୋଟ ୧୨୩୭
 ଘର । ପୁରୀ ସହର ୧୯୨୭ ମସିହାରେ ଏକଥର
 ଏ ନଗରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ-
 ଦେଲେ ୧୨୯ ଘର ଗଣା ହୋଇଥିଲା ଅରବିନ୍ଦ
 ପ୍ରାୟ ସାପ୍ତବର୍ଷକାଳରେ କିଛି କମ ପୁରୁଷକାର

ଘର ବନ୍ଦିଅଛି । ଏ ପକ୍ଷରେ ଗଣନାରେ ବହୁତ
 ଭ୍ରମ ହୋଇ ନ ଥିବାର ବୋଧ ହୁଏତ ଏକ
 ଏପ୍ରକାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ବୁଝି ହେବାରେ ନଗରର
 ଉନ୍ନତର ଚିନ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ଫଳତଃ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ସଂଖ୍ୟା ବୁଝି ଅଧିକ ହେଉ ବା ନ ହେଉ
 ଅନେକ ମାତ୍ରରେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୋଠା
 ଦେଲାନି ସେଥିର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଚିନ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ
 ଅଛି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଲୋକସଂଖ୍ୟା କରବାରେ
 ଜଣାଯାଉଅଛି ଯେ ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀର
 ସଂଖ୍ୟା ଏକ ବାଲିକା ଅପେକ୍ଷା ବାଳକ ସଂଖ୍ୟା
 ଅଧିକ ହୁଏତ ଓଡ଼ିଶାର ଚଳି ସମୟର ଗଣନା-
 ରେ ବାଳକସଂଖ୍ୟା ବାଲିକାଠାରୁ ଅଧିକ ଦେ-
 ଣାଯାଏ ମତ କଟକ ଓ ପୁରୀରେ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା
 ଅଧିକ ହେବାରୁ ଉପରଲିଖିତ ନିୟମର ବିପରୀତ
 ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିର କାରଣ ଏହି ଯେ ନଗ-
 ରରେ ଅନେକ ମଫସଲର ଲୋକ କର୍ମ ଉପଲ-
 କ୍ଷରେ ଏକା ହୋଇ ବାସ କରନ୍ତି । କଟକରେ
 ଅମଳ ମାମଲକଦାର ମୁଖ୍ୟ ଏକ ମିସାନ୍ ଆଦି
 ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଛାଡ଼ାଇଲେ ଧରବାଇ
 ଠାରେ ନାହିଁ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
 ହେବ । ପୁରୀରେ ବିଦେଶୀୟ ଯାତ୍ରୀ ଓ ବୈଷ୍ଣବ
 ହେତୁରୁ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ପଡ଼ିଅଛି ମଠ-
 ଧାର ବାବାଜିମାନେ ବିବାହ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏକ
 ଅନେକ କେଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁରୁଷ ମଠରେ
 ବାସ କରନ୍ତି । ତନ୍ତୁ ବାଲେଶ୍ୱର ନଗର
 ପକ୍ଷରେ କଟକ ଫଳ ହେବାର ନ ଥିବୁ

ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରବାକୁ ଅପ୍ରେମାନେ ଅକ୍ଷମ
 ହେଲୁ ବୋଧହୁଏତ ସେଠାରେ ବିପୁଳ ମଫ-
 ସଲର ଲୋକ ଏକା ହୋଇ ବାସ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ-
 ବୋଲି ସେଠାରେ ସାଧାରଣ ଫଳ ପଡ଼ିଲା ।
 ଯାହାହେଉ ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ପ୍ରଦେଶର
 ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଣନା ହେବ ତେଣୁବେଳେ ଏ
 ସମସ୍ତ ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ ନୁହେଁବ । ବାଳକ ଅପେକ୍ଷା
 ବାଲିକାର ସଂଖ୍ୟା ନୁହେଁବ ହେବାର ଏହି ହେତୁ
 ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାଲିକା ଅଧିକ କାଳ ହୁଅନ୍ତି ଓ
 ମଧ୍ୟ ବାଳକ ପ୍ରାୟ ବାଲିକାପ୍ରତି ପିତା ମାତାର
 ତାତ୍ପର୍ୟ ନ ଥାଏ । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରମୁଖ ଗତି
 ତୁରନ୍ତରେ ଅନେକ ବାଲିକା ନାଗ ହେବାରୁ
 ବାଳକ ସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ।
 ଏକାନ୍ତ ଅନେକାଂଶରେ ସମୂହ ବୋଧ ହେଉ-
 ଅଛି କାରଣ ବାଳିକାପ୍ରତି ଅଧିକ ଅର୍ଥକୁ
 ଦେଲକୁମ୍ଭିନା ପାତ୍ରସାହେବମାନଙ୍କ ସାବଧାନରେ
 ଥିବା ବାଳକ ସଂଖ୍ୟାଠାରୁ ବାଲିକା ସଂଖ୍ୟା
 ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ଓ ଅନେକ ବାଲିକାକୁ
 ସେମାନଙ୍କ ପିତା ମାତା ବିହୃତ କରି ଅଛନ୍ତି ।
 ବାଲେଶ୍ୱର ଓ ପୁରୀର ଫର୍ଦ୍ଦ ସଙ୍ଗେ କଟକର
 ଜନସଂଖ୍ୟା ତୁଳନାରେ ଜଣାଯାଏ କଟକରେ
 ବହୁତ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ଉନ୍ନତ ପୁରୁ ନଗରରେ
 ଘର ପ୍ରତି ୩୩ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି ନାଏ
 କଟକରେ ଘର ପ୍ରତି ୪୫ ଜଣ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି
 କଟକର ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୨୬-୨୭ ମଧ୍ୟରୁ
 ୧୨୯୭ ଶ ପରିପାତ୍ର ଓ ୧୯୨୭-୨୮ ମଧ୍ୟରୁ
 ଅର୍ଥାତ୍ ୧୨୯୭ ଶ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୨୯୭ ଶ

ପରିବାକୁ ଶିକ୍ଷାଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୁରୀରେ ୧୫୦୦-
 ଶରେ କେବଳ ୫୨୬ ଓ ବାଲେଶ୍ଵରରେ
 ୧୨୨୫ ପରିକାଶନ୍ତି ଏସ୍ତେ ବାଲେଶ୍ଵର ଓ
 କଟକର ଫଳ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଓ ପୂର୍ବର ଉତ୍ତା
 ଅଞ୍ଚଳ ଏକଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉ ଅଛି । ଏହା ଯାଜପୁରରେ
 ପରିପାତ୍ରଥୁନା ଲୋକସଂଖ୍ୟା ସଦାଓପକ୍ଷା ଅଧିକ
 ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦୦ ଶରେ ୫୫ ଶ ପରିଅଛନ୍ତି
 ଯାଜପୁରରେ ପାଞ୍ଚାଶ ବ୍ରାହ୍ମଣ କିମ୍ପୂର ଓ ସମସ୍ତେ
 ଜଣିବୀ ଯାଜପୁର ନଗରୀକା ପୋଥି ଘୋଡ଼
 ବୁଲନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ବସୁତ ଲୋକ ପରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା
 କରୁଅଛନ୍ତି ।

କଟକରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଇନ୍ଦ୍ର ୧୫ ପ୍ରକାର ଜାତର
 ଲୋକ କାମ କରୁଅଛନ୍ତି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ମୁଗଳ-
 ମାନ ୨୧୨୭ ଜଣ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମୀୟାନ ଦେଶୀ
 ବିଦେଶୀ ୪୫୦ ଜଣ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ହିନ୍ଦୁ ଅଞ୍ଚଳ
 କଥାରେ କହନ୍ତି ହିନ୍ଦୁମାନେ ୩୨ ଜାତିରେ
 ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତନ୍ତ୍ର ଏବେ ସେଥିର
 ଉଚ୍ଚମୁଣ୍ଡ ହେଲଣି । ନୂତନ ନୂତନ ଜାତି ଏବେ
 କୌ ଅଛୁ ବାଗାଉରୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତା
 କୌତୁହଳକ ଅଟଇ । କଟକ ନଗର
 ଅପେକ୍ଷା ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଅଧିକ ମୁଗଳମାନ
 ଏବଂ କଟକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ କେଳନପ୍ରତ୍ୟା-
 ରେ ଅଧିକ ମୁଗଳମାନ ବାସ କରନ୍ତି । ଅପର
 ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଚିଷାର ସଂଖ୍ୟା
 କଟକରେ ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦
 ଲେଖିଏ ଅଛନ୍ତି । ଏପର ମାହାନ୍ତି ୧୫୨୦ ଶ
 ବସିଯା ପୁରପ୍ରକାର ୧୨୦୦ ଶ ଏବଂ କେତେକ
 ୧୨୫୫ ଶ । ଅଉ ଗ୍ରେଟ୍ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ପାଣ
 ଓ ବାଉରର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ।

ସମସ୍ତ ଜାତର ଲୋକମାନେ ୮୫ ପ୍ରକାର
 ବ୍ୟବସାୟ କରି ପେଟ ପାଳନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
 ପୁରପ୍ରକାର ଅଭିନବ ବ୍ୟବସାୟ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
 ଉତ୍ତମେତ୍ୟାର ୧୫୨ ଶ ଓ ଉତ୍କଳ ୧୫୨୫
 ମାତ୍ର ପନୁମାନରେ କୋଥ ହୁଅଇ ଯେ ଉତ୍ତମ-
 ମେତ୍ୟାରର ସଂଖ୍ୟା ଠିକ୍ ନୁହେ । ଏକା କର୍ମ ଖାଲ
 ସମସ୍ତରେ ଶବ ଲୋକର ଅଧିକ ଉତ୍ତମେତ୍ୟାର
 ବେଶା ଯାଇପଡ଼ି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ-
 ରେ ଚାପା ପୁନା କର୍ମ ଚିକିତ୍ସାର ଲୋକ ୧୫୨୭ଶ
 ଅଛନ୍ତି । କଟକରେ ଏ ବ୍ୟବସାୟ ଯେତୁଣ
 ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରୁଅଛି ତତୁଣ ବସୁତ ଲୋକ
 ଏଥିରେ ଲାଭକୁ ଅଛନ୍ତି ଅନନ୍ତର ବସୁତ
 ଅଞ୍ଚଳ ରବରରେ ୧୨୫୦ ଶ ମୁହ ଓ ୧୮୦୦

ପନ ଗୁଣ୍ଡା ବିକ୍ରୟ କରବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି
 ତାମ୍ବୁଳ ବ୍ୟବସାର ଏଠାରେ କେତେକ ପ୍ରାକର
 ଏଥିର ଯାତକମଳେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତେ ।

ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଟା କେତେ-
 କାଳ ବସନ୍ତି ତାହା ତଳ ଲକ୍ଷଣ ଫର୍ଦର ପ୍ରକାର
 ପାଇଅଛି । ଯଥା

ବସୁତ ୧୮ବର୍ଷତାରୁ ୨୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ	୧୦	୧୫	୨୦
୨୧	୨୦	୨୫	୩୦
୩୧	୩୦	୩୫	୪୦
୪୧	୪୦	୪୫	୫୦

ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ ଉପର ୧୦୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ହିମଗଃ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଉତ୍ତା ହୋଇ ୧୦ ବର୍ଷର
 ଉତ୍କଳ ଓ ଶବବର୍ଷର ଉତ୍ତା ୧୫ ଶମାସ ଅଛନ୍ତି
 ଏଥିର ଦେଶାଯାଏ ଯେ ଅଧିକ ଲୋକ ବର୍ଷ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟା କହନ୍ତି ଲୋକ
 ୪୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସନ୍ତି । ଏକଥା ବଡ଼
 ଘୋଟମାୟ ଅଟଇ । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ହାତହାର
 ପରମାୟୁ ବ ୭୦ ଶିଲୋକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି
 ବନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବସୁତ ଲୋକକର ବ ୪୦ ଶ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଠିକ ଦେଶାଯାଏ । ଏଠା ଲୋକ ଏତେ
 ଅଳ୍ପ ବୁ ବେବାର କାରଣ କି ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ
 ଅନେକ ଉପକାରଅଛି । ଦୁଃଖର ବସୁତ ଏହି
 ଯେ ଇନ୍ଦ୍ର କାରଣାନୁଗ୍ରହରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର
 ବସୁତ ବୃଦ୍ଧତା ହୋଇ ନାହିଁ ତାହା ହୋଥିଲେ
 ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ ବସୁତର ଜଣାଯାନ୍ତା ଓ
 ତାହା ଲଘୁତ୍ଵ ହେଲଣୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ଅବ-
 ସ୍ଥାର ଅଲୋଚନା କଲେ କି ସବାପେ ପୁରୁଷର
 ପରମାୟୁ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉଅଛି ଜଣାଯାନ୍ତା ଅତଏବ
 କୌଣସି କୌଣସିରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ବସୁତ ପ୍ରକଣ
 କରବାର ଉପାୟ ହେଲେ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଅନୁମାନେ ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଏଣେ ବାହୁଲ୍ୟ
 ଉପେ ଲେଖିବାର ତାହୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ଲୋକ-
 ସଂଖ୍ୟା କାହାକୁ କୁହନ୍ତି ଓ ତାହା ଛାହଣ
 ହେଲଣୁ ଉତ୍ତାକୁ କି ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ପାଠକ-
 ମାନେ ତାହା ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଓ କେବଳ ଧର୍ମ
 ନିମିତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ଛାହଣ ହେଉଅଛି ବୋଲି ଯେଉଁ
 ମିଥ୍ୟା ଜନଭବ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଥିଲା ତା-
 ପ୍ରତି ଅଉ ଅହା ନ କରନ୍ତେ ।

—*—

ଉଦ୍ଘାଟନା ।

ଉତ୍ତରପଶ୍ଚିମର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଶ୍ରୀ-
 ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଣୀଙ୍କ ଗଜ ଜନ୍ମ ଦିବସ ଉପଲ-
 କ୍ଷରେ ଅଗ୍ରହାତ୍ୟ ନଦୀରେ ଏକ ଦରବାର

ବରନା କରଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦରବାରରେ ଉପରା
 ଅନେକ ଭୂମ୍ୟଧିକାରୀ ଓ ଧନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
 ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଗ୍ରାମମତ ଦରବାରର ନିୟମିତ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ାଇ ହେଲଣୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ-
 ଗବର୍ଣ୍ଣର ଶାସୋଥାନ ପୂର୍ବେ ସ୍ଵଳ୍ପସ୍ଥାନ
 ରୂପରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଧୁତା କଲେ ସେଥିରେ
 ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ନାନାପ୍ରକାର ଛାତ୍ରାନ୍ତସ୍ଥାନରେ
 ରତ ହେଲା ଲକ୍ଷଣ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 କଥା ମଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସହାୟତା ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମବିକା
 ଦିନୀୟସ୍ତ୍ରୀ ବସୁତରେ ଉତ୍ତରପଶ୍ଚିମ ଉପେ
 ଆପଣା ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ଯଥା—

“ବଙ୍ଗଳାରେ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷାର ଏହି ଫଳ
 ହୋଇଅଛି, ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ଏବେଗର ଅଧି-
 କାଂଶ ଉଚ୍ଚପଦ ବସୁତର କରୁଅଛନ୍ତି, ଲୋକ-
 ଓପେ ଏକ ଟେଲକ୍ଷାଫ କରୁଗର ଉଚ୍ଚକର୍ମ
 ଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ବଙ୍ଗାଳି ବାବୁ ଲାଭୁ
 ହୋଇଅଛି । ଉତ୍ତରପଶ୍ଚିମ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବ
 ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ସର୍ଜନ ପଦରେ ଅପରା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
 ମଧ୍ୟ ଲାଭୁ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନା ।
 ଏହା ବୁଝିଗର ବସୁତ ନୁହଇ ଯେ, ଏକେ-
 ଗାୟମାନେ ଅପରାମାନଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ଏହି ସବଳ
 ଉଚ୍ଚକର୍ମ ବଙ୍ଗାଳିମାନଙ୍କୁ ଅପବରଣ କରୁବାକୁ
 କଥା ? ଯେବେ ଏମାନେ ଅପରାମାନଙ୍କର
 ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତେ
 ତାହା ହେଲେ ଏସ୍ତେ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
 ଏଥର ବଙ୍ଗଳାରୁ ଗୁରୁଜଣ ଲୋକ ସିଦ୍ଧସର୍ବପ
 ପ୍ରକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତମ ଉପରେ କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେଣି
 ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧଲକ୍ଷଣ ହେବେ ।
 ଏବେଗାୟମାନେ କି ଉତ୍ତା ବରନ୍ତି, ଯେ,
 ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ଏମାନଙ୍କର ହାତମ ହୁଅନ୍ତୁ ।
 ବଙ୍ଗାଳିମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଉପେ ବିଗୁଣ
 ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଏସ୍ତେ କଥା ବୋଲୁ
 ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଜାକର ଉତ୍ତା ଏସ୍ତେ ଯେ
 ଉତ୍ତରପଶ୍ଚିମ ପ୍ରଦେଶୀୟମାନେ କୌଣସି ମତରେ
 ବଙ୍ଗାଳିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ପଡ଼ି ନ ଥାଏ । ବଙ୍ଗା-
 ଲିମାନଙ୍କ ସମାନ ଉତ୍ତର ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା
 ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଏମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ । ଅତ-
 ଏବଂ ଏବେଗାୟମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ, ସେମାନଙ୍କର
 ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ,
 ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ନଗରରେ
 ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚକୋ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବସୁତବ୍ୟାଳୟ
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାୟ ।”

କଲକତାର କୌଣସି ସଂବାଦକର ସମ୍ପା-